

Wydawnictwo
Cena 1,00 zł
Liczba stron 120

Wiadomości Urzędu Patentowego

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

SPIS TREŚCI

Część I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Polska

Poz.		Str.
62	Dekret z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej	209
63	Ustawa z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa	212
Umowy międzynarodowe		
64	Dyplomatyczna konferencja nicejska	214
65	Porozumienie madryckie z dnia 14 kwietnia 1891 r. o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych, zmienione w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. i w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r.	214
66	Porozumienie nicejskie z dnia 15 czerwca 1957 r. o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe	218
67	Układ między Połączonymi Międzynarodowymi Biurami Ochrony Własności Przemysłowej oraz Dzieł Literackich i Artystycznych a Radą Europejską	221

Część II

68	Wynalazki	
	Udzielenie patentów (od nru 40495 do nru 40656)	223
	Zmiany w rejestrze	228
	Wykreślenia z rejestru	228
69	Wzory	
	Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 11371 do nru 11570)	229
	Rejestracja wzorów zdobniczych (nr 7232)	233
	Zmiany w rejestrze	233
	Wykreślenia z rejestru	233
70	Udoskonalenia techniczne	
	Świadectwa o dokonaniu udoskonalień technicznych (od nru 14589 do nru 14965)	234
71	Opisy projektów wynalazczych	
	Opisy patentowe	237
	Opisy udoskonalień technicznych i opisy usprawnień	239
72	Znaki towarowe	
	Rejestracja (od nru 39669 do nru 39678 i od nru 39680 do nru 39799)	241
	Przedłużenie ochrony	257
	Zmiany w rejestrze	258
	Wykreślenia z rejestru	258
	Wygaśnięcie ochrony	258
	Odpowiedzi z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych	
	Co to jest prawo użytkownika uprzedniego oraz prawo użytkownika późniejszego?	258
	Jakie przepisy prawne stosuje się w postępowaniu przed Urzędem Patentowym PRL w sprawach z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych	259
	Jakie są przyczyny unieważnienia prawa z rejestracji wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego?	259
	Jakie przepisy prawne normują sprawę usprawnień administracyjnych	259
	Sprostowanie	233
	Ogłoszenia	240 i 260

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-38-03 (wewn. 22)

CENA PRENUMERATY: półroczna zł 48.—, roczna zł 96.—

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmują urzędy pocztowe i listonosze.

Instytucje i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których są oddziały i delegatury Ruchu, składają zamówienia w miejscowych oddziałach i delegaturach Ruchu.

Prenumerata jest przyjmowana do dnia 10 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty.

W I A D O M O S C I URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 15 października 1957 r.

Nr 5

Poz. 62-72

C Z Ę Ś Ć I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

P O L S K A

62

O d R e d a k c j i: Poniżej są zamieszczone obowiązujący jednolity tekst dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21) oraz obowiązujący tekst ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 496), ze wskazaniem zmian, wynikających z przepisów §§ 3 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270).

DEKRET

z dnia 12 października 1950 r.
o wynalazczości pracowniczej¹⁾

(Dz. U. z dnia 31.1.1956 r. Nr 3, poz. 21. Z m i a n a:
Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270)

W celu wzmocnienia wynalazczości pracowniczej, jako istotnego czynnika rozwoju gospodarki narodowej, oraz dla zapewnienia pracownikom opieki i pomocy Państwa w zakresie wynalazczości —

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne

Art. 1. W rozumieniu niniejszego dekretu:

- 1) uspołecznionym zakładem pracy jest zakład pracy prowadzony przez Państwo, osobę prawną prawa publicznego, przedsiębiorstwo państwowe, centralę spółdzielczo-państwową, centralę spółdzielni, spółdzielnię albo przez spółkę, w której Skarb Państwa, przedsiębiorstwo państwowe lub osoba prawa publicznego posiada udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego²⁾,
- 2) pracownikiem jest osoba wykonująca pracę dla uspołecznionego zakładu pracy na podstawie stosunku publicznego-prawnego, umowy o pracę lub o dzieło albo na podstawie umowy zlecenia²⁾,
- 3) wynalazkiem jest nowe rozwiązanie zagadnienia technicznego, na które może być udzielony patent i które może znaleźć zastosowanie w gospodarce narodowej,
- 4) udoskonaleniem technicznym jest nowe rozwiązanie zagadnienia technicznego, które nie będąc wynalazkiem ulepsza albo usprawnia w uspołecznionym zakładzie pracy procesy technologiczne zarówno w zakresie produkcji, jak i usług, konstrukcję maszyn,

¹⁾ Patrz. *Wiadomości Urzędu Patentowego* z 1950 r. Nr 5/6, poz. 59, z 1952 r. Nr 1, poz. 1, z 1955 r. Nr 5, poz. 53 i z 1956 r. Nr 2, poz. 15.

²⁾ Tekst ustalony dekretem z dnia 5.10.1955 r. (Dz. U. Nr 40, poz. 248), obowiązującym od dnia 15.10.1955 r.

- narzędzi i urządzeń technicznych, albo wprowadza nowe, korzystne ukształtowanie produktu²⁾,
- 5) usprawnieniem jest ulepszenie, które bezpośrednio wpływa na bardziej wydajne wykorzystanie w procesie technologicznym maszyn i urządzeń technicznych, narzędzi pracy, materiałów i siły roboczej, nie zmieniając jednak istotnie konstrukcji maszyn, urządzeń, narzędzi lub procesów technologicznych, albo wprowadza korzystne zmiany w zakresie organizacji produkcji bądź usług w uspołecznionym zakładzie pracy²⁾.

W sprawie wzoru użytkowego patrz art. 29 dekretu.

Art. 2. 1. Udoskonalenia technicznego nie uważa się za nowe, jeśli przed zgłoszeniem go w uspołecznionym zakładzie pracy było w tym zakładzie pracy stosowane lub uprzednio zgłoszone przez inną osobę albo opublikowane w opisach udoskonalień technicznych, albo jawnie stosowane we właściwych branżowo uspołecznionych zakładach pracy²⁾.

2. Nie stanowi usprawnienia ulepszenie, które przed zgłoszeniem go w uspołecznionym zakładzie pracy było w tym zakładzie pracy stosowane bądź uprzednio zgłoszone przez inną osobę, albo jawnie stosowane we właściwych branżowo uspołecznionych zakładach pracy²⁾.

3. Uzupełnienie albo ulepszenie wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia odpowiadające przepisom art. 1 pkt 3, 4 lub 5 uważa się za samoistny wynalazek, udoskonalenia techniczne lub usprawnienie tylko w części obejmującej to uzupełnienie lub ulepszenie²⁾.

Art. 3. 1. Wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie uważa się za pracownicze, jeżeli dokonane zostały przez pracownika w czasie trwania stosunku służbowego lub umownego albo w ciągu roku po jego ustaniu:

- 1) w wykonaniu umowy o pracę nad wynalazkami, udoskonaleniami technicznymi lub usprawnieniami albo innych umów mających za przedmiot dokonanie wynalazków, udoskonalień technicznych lub usprawnień²⁾,
- 2) w związku z pracą o charakterze naukowo-badawczym, wykonywaną na podstawie umowy o pracę,
- 3) w związku z zakresem pracy wykonywanej przez pracownika w uspołecznionym zakładzie pracy albo
- 4) przy pieniężnej lub innej materialnej pomocy udzielonej pracownikowi przez uspołeczniony zakład pracy na opracowanie wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

2. Wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie są również pracownicze, jeżeli dokonane zostały przez pracownika w warunkach określonych w ust. 1 wspólnie z osobami nie będącymi pracownikami uspołecznionego zakładu pracy.

3. Nie uważa się za usprawnienie w rozumieniu dekretu ulepszenia mającego cechy określone w art. 1 pkt 5, dokonane przez pracownika w związku z pracą o charakterze naukowo-badawczym, projektanckim i konstruktorskim, wykonywaną w uspołecznionym zakładzie pracy²⁾.

Art. 4. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi:

- 1) zasady tworzenia i działalności zespołów dla wykonywania określonych zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej,
 - 2) zasady zawierania przez uspołecznione zakłady pracy umów o dokonanie lub realizację wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień²⁾.
- 2. Przewodniczący Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego** w ust. 1 pkt 1 w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych³⁾.

Na podstawie § 5 pkt 1 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienia Przewodniczącego PKPG, określone w art. 4 dekretu, przeszły na właściwych ministrów.

R o z d z i a ł II.

Uprawnienia twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień

Art. 5. Uspołecznione zakłady pracy są obowiązane do udzielania swoim pracownikom pomocy i opieki potrzebnej do dokonania wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia oraz do zapewnienia ich twórcom bezpośredniego udziału w pracach nad ich realizacją.

Art. 6. 1. Pracownik, który dokonał wynalazku pracowniczego, ma prawo do świadectwa autorskiego po uzyskaniu przez uspołeczniony zakład pracy patentu na ten wynalazek.

2. W razie udzielenia patentu nazwisko wynalazcy, umieszcza się w opisie patentowym.

Art. 7. 1. Pracownik, który dokonał pracowniczego udoskonalenia technicznego, ma prawo do świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego po przyjęciu tego udoskonalenia do wykorzystania.

2. Pracownik, który dokonał pracowniczego usprawnienia, ma prawo do zaświadczenia o dokonaniu usprawnienia po przyjęciu tego usprawnienia do wykorzystania.

3. Przepis art. 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 8. 1. Świadectwa autorskie i świadectwa o dokonaniu udoskonaleń technicznych wydaje Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej²⁾.

2. Przewodniczący Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego określi organy właściwe do wydawania zaświadczeń o dokonaniu usprawnień i do rejestrowania usprawnień, jak również tryb wydawania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych oraz zaświadczeń o dokonaniu usprawnień²⁾.

3. Wnioski, pisma i załączniki w sprawach dotyczących udzielania patentów na pracownicze wynalazki, wydania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych oraz zaświadczeń o dokonaniu usprawnień, jak również te świadectwa i zaświadczenia są wolne od wszelkich opłat²⁾.

1. Na podstawie § 5 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 8 ust. 2 dekretu przeszło: w sprawie wynalazków, wzorów użytkowych i udoskonaleń technicznych — na Prezesa Urzędu Patentowego PRL, a w sprawie usprawnień — na właściwych ministrów.

2. Patrz art. 33 ust. 8 dekretu.

Art. 9. Przewodniczący Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego określi sposób rozpowszechniania i ogłaszania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień oraz wytyczne dla gromadzenia ich dokumentacji, jak również w porozumieniu z Ministrem Finansów zasady wynagradzania osób, które przyczyniły się do zrealizowania w uspołecznionych zakładach pracy pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych lub usprawnień zgłoszonych w innych uspołecznionych zakładach pracy²⁾.

Na podstawie § 5 pkt 1 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienia Przewodniczącego PKPG, określone w art. 9 dekretu, przeszły na właściwych ministrów.

wodniczącego PKPG, określone w art. 9 dekretu, przeszły na właściwych ministrów.

Art. 10. 1. Za dokonanie wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, przyjętego do wykorzystania, pracownikowi przysługuje prawo do wynagrodzenia stosownie do przepisów niniejszego dekretu.

2. Rada Ministrów może określić także inne korzyści i uprawnienia, które mogą dodatkowo być przyznane twórcom pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień.

3. Za dokonanie udoskonalenia technicznego w związku z planową pracą o charakterze naukowo-badawczym, wykonywaną w uspołecznionym zakładzie pracy, twórcy nie przysługują prawo do wynagrodzenia. Twórcy przysługują jednak prawo do wynagrodzenia za przyczynienie się do realizacji lub rozpowszechnienia udoskonalenia technicznego²⁾.

Art. 11. Prawo do otrzymania na imię twórcy świadectwa autorskiego, świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego lub zaświadczenia o dokonaniu usprawnienia oraz prawo do wynagrodzenia za dokonanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia jest przedmiotem dziedziczenia i może być przedmiotem zapisu²⁾.

Art. 12. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do współtwórców pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia także w przypadku określonym w art. 3 ust. 2.

R o z d z i a ł III.

Tryb postępowania w sprawach pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień

Art. 13. 1. Osoby pracujące w uspołecznionych zakładach pracy nad dokonaniem wynalazków, udoskonaleń technicznych lub usprawnień powinny zachować w tajemnicy wobec osób postronnych przebieg i wyniki swych prac oraz zawiadamiać swych bezpośrednich przełożonych o podjęciu i przebiegu tych prac.

2. Pracownik, który dokonał wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, jest obowiązany zawiadomić o tym niezwłocznie kierownika uspołecznionego zakładu pracy, w którym jest zatrudniony.

Art. 14. 1. W razie uznania, że pracowniczy wynalazek nie posiada znaczenia dla gospodarki narodowej, właściwy naczelny organ administracji państwowej na żądanie twórcy może w porozumieniu z zainteresowanymi naczelnymi organami administracji państwowej udzielić twórcy pisemnego zezwolenia na zgłoszenie przezeń wynalazku do opatentowania we własnym imieniu albo udzielić zezwolenia na przepisanie na rzecz twórcy praw ze zgłoszenia wynalazku do opatentowania lub praw z patentu udzielonego na wynalazek. Decyzja w tym przedmiocie powinna być powzięta w ciągu dwóch miesięcy od daty przedłożenia sprawy naczelnemu organowi administracji państwowej²⁾.

2. W razie odmowy udzielenia zezwolenia na zgłoszenie wynalazku twórcy służy prawo do wynagrodzenia według zasad określonych w niniejszym dekrete²⁾.

Art. 15. 1. Uspołeczniony zakład pracy jest obowiązany zgłosić do Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej projekt mający znamiona wynalazku w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa²⁾.

2. Uspołeczniony zakład pracy jest obowiązany do dokonania niezbędnych czynności dla uzyskania patentu na wynalazek pracowniczy przyjęty do wykorzystania.

3. Jeżeli dla zgłoszenia wynalazku pracowniczego potrzebne jest ze strony wynalazcy dopełnienie jakichkolwiek czynności prawnych, wówczas jest on obowiązany czynności tych dopełnić na żądanie i na koszt zainteresowanego uspołecznionego zakładu pracy.

Art. 16. 1. Prawo wykorzystania pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego i usprawnienia oraz prawo do uzyskania patentu na taki wynalazek służy uspołecznionemu zakładowi pracy, który obowiązany jest również podjąć starania o realizację wynalazku, udoskonalenia lub usprawnienia.

2. Twórca powinien czynnie współdziałać przy realizacji swego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, a w szczególności powinien dostarczyć posiadaną dokumentację i udzielać potrzebnych wyjaśnień i wskazówek.

3. Przewodniczący Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego

czego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi przypadki, w których prawo do uzyskania patentu na pracowniczy wynalazek służy Skarbowi Państwa.

Na podstawie § 5 pkt 1 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organizacji administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 16 ust. 3 dekretu, przeszło na właściwych ministrów.

Art. 17. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi organy powołane do przyjmowania i oceniaania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, do rozstrzygnięcia sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, jak również tryb postępowania tych organów.

2. W odniesieniu do władz i urzędów państwowych organy takie i tryb postępowania zostaną określone przez właściwe władze naczelne w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi obowiązki organów administracji państwowej i uspołecznionych zakładów pracy w zakresie realizacji wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień²⁾.

4. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi organami administracji państwowej ustali wytyczne w sprawie obsady osobowej organów określonych w ust. 1 i 2³⁾.

Na podstawie § 5 pkt 1 lit. e oraz f rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienia Przewodniczącego PKPG, określone w art. 17 dekretu, przeszły na właściwych ministrów.

Art. 18. 1. Jeżeli pracownik lub jego następca prawny zgłosił w Urzędzie Patentowym wynalazek dokonany w warunkach, o których mowa w art. 3, lub uzyskał patent na taki wynalazek, a nie zachodzi przypadek przewidziany w art. 14, Urząd Patentowy na wniosek zainteresowanego uspołecznionego zakładu pracy dokona przepisania praw ze zgłoszenia lub patentu na rzecz tego zakładu.

2. Pracownik odpowiada za wszelką szkodę wyrządzoną przez zgłoszenie wynalazku, o którym mowa w ust. 1, uzyskanie patentu, korzystanie z wynalazku lub z praw z patentu albo też przez przeniesienie tych praw, a ponadto obowiązany jest wydać niesłuszne wzbogacenie.

Art. 19. 1. Rada Ministrów określi zasady obliczania wynagrodzenia za dokonanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, tryb i terminy wypłaty wynagrodzenia oraz przypadki, w jakich wynagrodzenie wolne jest od podatków, opłat i świadczeń publiczno-prawnych.

2. W przypadkach przewidzianych w art. 3 ust. 1 pkt 1 i w art. 10 ust. 3 wynagrodzenie za dokonanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia przyjętego do wykorzystania przysługuje tylko wówczas, gdy określone umową wynagrodzenie jest rażąco niskie w stosunku do osiągniętych korzyści²⁾.

Art. 20. Pracownikom uspołecznionego zakładu pracy, którzy na zlecenie kierownictwa zakładu pracy udzieliли pomocy technicznej przy opracowaniu pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, przysługują się premie lub wynagrodzenie według zasad ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów. Premie lub wynagrodzenia wypłaca zakład pracy, który zleca udzielenie pomocy technicznej²⁾.

Na podstawie § 5 pkt 1 lit. g rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej

Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 20 dekretu, przeszło na właściwych ministrów.

Art. 21. 1. Przepisy dekretu stosuje się odpowiednio w przypadku dobrowolnego odstąpienia na zasadach tego dekretu uspołecznionemu zakładowi pracy praw z patentu na wynalazek, praw do wynalazku, na który nie udzielono jeszcze patentu, albo praw do udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, dokonanych w warunkach innych aniżeli określone w art. 3²⁾.

2. Wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, o których mowa w ust. 1, zgłasza się w uspołecznionych zakładach pracy właściwych ze względu na przedmiot ich działalności.

Art. 22. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo nie będące uspołecznionym zakładem pracy zawarło umowę o pracę nad wynalazkami w zakresie swej działalności, prawo wykorzystania wynalazku i prawo do uzyskania patentu służy temu przedsiębiorstwu; w tym przypadku nazwisko wynalazcy umieszcza się w opisie patentowym. W braku umowy prawo do uzyskania patentu na wynalazek, chociażby dokonany w związku z zakresem pracy w takim przedsiębiorstwie, służy wynalazcy.

2. Jeżeli określone umową wynagrodzenie za dokonanie wynalazku jest rażąco niskie w stosunku do korzyści osiągniętych przez przedsiębiorstwo dzięki temu wynalazkowi, pracownik może żądać stosownego podwyższenia wynagrodzenia.

Art. 23. 1. Spory pomiędzy uspołecznionym zakładem pracy a pracownikiem lub jego następcą prawnym o prawa twórcy do wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, jak również wnioski z art. 18, ust. 1, rozstrzyga Urząd Patentowy (Wydział Spraw Spornych²⁾).

2. Spory o roszczenia majątkowe z art. 18 ust. 2 i z art. 22 ust. 2 należą do właściwości sądów powszechnych.

R o z d z i a ł I V.

Przepisy karne

Art. 24. 1. Kto wbrew przepisom niniejszego dekretu zataja pracowniczy wynalazek, zgłasza go w Urzędzie Patentowym na swoją rzecz, wykorzystuje go w sposób przemysłowy lub handlowy albo przenosi prawo do wynalazku na inną osobę, podlega karze aresztu do jednego roku i grzywny lub jednej z tych kar.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom niniejszego dekretu zataja pracownicze udoskonalenia techniczne lub usprawnienia albo wykorzystuje je w sposób przemysłowy lub handlowy.

3. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet od kary uwolnić.

Art. 25. Kto nie dopełniając swego obowiązku unieвозмоżliwia lub utrudnia realizowanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia ze szkodą dla gospodarki narodowej, podlega karze aresztu do lat 2 i grzywny lub jednej z tych kar.

R o z d z i a ł V.

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 26. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi źródła i sposób finansowania wynalazczości pracowniczej oraz pomocy udzielanej w myśl art. 5.

Art. 27. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może utworzyć w Urzędzie Patentowym wydziały lub inne komórki organizacyjne dla spraw pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Na podstawie § 5 pkt 2 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 27 dekretu, przeszło na Prezesa Urzędu Patentowego PRL.

Art. 28. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do wynalazków zgłoszonych w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu ani też do praw z patentów udzielonych na te wynalazki.

Dekret wszedł w życie z dniem 21.10.1950 r.

Art. 29. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do wzorów użytkowych w rozumieniu przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami³⁾, odpowiadających warunkom określonym w art. 3 niniejszego dekretu lub odstąpionych w trybie określonym w art. 21 ust. 1 tego dekretu. Wynagrodzenie za dokonanie wzoru użytkowego odpowiadającego warunkom określonym w art. 3 niniejszego dekretu lub odstąpionego w trybie określonym w art. 21 ust. 1 dekretu ustala się według przepisów dotyczących wynagrodzenia za udoskonalenia techniczne²⁾.

Art. 30. 1. Przepisy niniejszego dekretu dotyczące pracowniczych wynalazków, udoskaleń technicznych i usprawnień stosuje się również do wynalazków, udoskaleń technicznych i usprawnień dokonanych przez pracowników stowarzyszeń wyższej użyteczności, związków zawodowych i organizacji społecznych.

2. Właściwe władze naczelne stowarzyszeń i organizacji wymienionych w ust. 1 w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określa w ramach swych uprawnień statutowych organy powołane do przyjmowania i oceny pracowniczych wynalazków, udoskaleń technicznych i usprawnień oraz do określania wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, jak również ustala strukturę organizacyjną i zakres działalności tych organów.

Art. 31. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się również do wynalazków, udoskaleń technicznych i usprawnień dokonywanych przez żołnierzy i pracowników w jednostkach i zakładach pracy podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych z tym że przepisy wykonawcze przewidziane w art. 17 ust. 1 wydadzą dla wymienionych jednostek i zakładów Minister Obrony Narodowej i Minister Spraw Wewnętrznych, każdy w swoim zakresie działania²⁾.

Art. 32. W przepisach z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami) uchyla się art. 17 i 103³⁾.

Art. 33. 1. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do pracowniczych wynalazków, udoskaleń technicznych i usprawnień dotyczących obrony Państwa²⁾.

2. Pracowniczy wynalazek, udoskonalenie techniczne i usprawnienie dotyczące obrony Państwa stanowi tajemnicę państwową w rozumieniu dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 55, poz. 437²⁾).

3. Decyzję o uznaniu pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia za dotyczące obrony Państwa wydaje naczelny organ administracji państwowej, któremu podlega uspołeczniony zakład pracy, a jeżeli wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie dotyczy nowych rodzajów broni, sposobów walki lub innych zagadnień ściśle wojskowych — Minister Obrony Narodowej²⁾.

4. Kierownicy uspołecznionych zakładów pracy obowiązani są niezwłocznie zawiadomić właściwy naczelny organ administracji państwowej o podjęciu przez ich pracowników prac nad wynalazkami, udoskonaleniami technicznymi i usprawnieniami dotyczącymi obrony Państwa oraz zabezpieczyć ich tajność²⁾.

5. Wystawianie pracowniczych wynalazków, udoskaleń technicznych lub usprawnień dotyczących obrony Państwa jako eksponatów na publicznych wystawach w kraju lub za granicą, jak również publikacja wiadomości o pracowniczych wynalazkach, udoskonaleniach technicznych i usprawnieniach dotyczących

³⁾ Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego z 1951 r. Nr 3, poz. 30.

obrony Państwa, wymaga zezwolenia właściwego naczelnego organu administracji państwowej wydanego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej²⁾.

6. Patenty na wynalazki dotyczące obrony Państwa wydaje Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na rzecz Państwa, z wymienieniem naczelnego organu administracji państwowej, do którego zakresu działania należy realizacja wynalazku²⁾.

7. Na wniosek właściwego naczelnego organu administracji państwowej Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyda na pracowniczemu wynalazek dotyczący obrony Państwa patent tajny, a udoskonalenie techniczne dotyczące obrony Państwa zarejestruje jako tajne²⁾.

8. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi tryb postępowania przy uznawaniu pracowniczych wynalazków, udoskaleń technicznych i usprawnień za dotyczące obrony Państwa, sposób prowadzenia i przechowywania korespondencji, sposób przechowywania tajnych akt zgłoszeń patentów i zarejestrowanych udoskaleń technicznych i usprawnień dotyczących obrony Państwa oraz sposób wydawania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskaleń technicznych i zaświadczeń o dokonaniu usprawnień²⁾.

Na podstawie § 5 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 33 ust. 8 dekretu, przeszło na Ministra Obrony Narodowej.

Art. 34. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

Art. 35. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

63

U S T A W A

z dnia 20 grudnia 1949 r.

o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa¹⁾

(Dz. U. z dnia 29.12.1949 r. Nr 63, poz. 496. Zmiana: Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270)

Art. 1. 1. Wynalazki i wzory użytkowe, dotyczące obrony Państwa, stanowią tajemnicę państwową w rozumieniu dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 437).

2. Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, może określić, jakiego rodzaju wynalazki i wzory użytkowe dotyczą obrony Państwa.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienia Przewodniczącego PKPG, określone w ustawie, przeszły na Ministra Obrony Narodowej.

Art. 2. Twórca lub twórcy wynalazku lub wzoru użytkowego, dotyczącego obrony Państwa, zarówno obywatele polscy, jak i cudzoziemcy stale zamieszkujący w Polsce albo ich następcy prawni obowiązani są zgłosić niezwłocznie z zachowaniem tajności wynalazek lub wzór użytkowy do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej bądź podać do wia-

¹⁾ Patrz wyjaśnienia w sprawie projektów wynalazczych, dotyczących obrony Państwa, zamieszczone w Wiadomościach Urzędu Patentowego z 1956 r. Nr 4, str. 331 — 332.

domości Ministrowi Obrony Narodowej. Osoby te mogą również wynalazek lub wzór użytkowy zgłosić do Urzędu Patentowego i jednocześnie podać do wiadomości Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 3. Wynalazki i wzory użytkowe, dotyczące obrony Państwa, dokonane przez obywateli polskich albo dokonane w Polsce przez cudzoziemców stale zamieszkujących w Polsce, nie mogą być bez zezwolenia Ministra Obrony Narodowej zgłaszane do opatentowania lub zarejestrowania za granicą, ani też za granicą przez nich wykonywane lub zbywane pod tytułem odpłatnym bądź darmym.

Art. 4. Urządzający wystawy mają obowiązek niezwłocznego zawiadomienia Ministra Obrony Narodowej o zgłaszanych na wystawy jako eksponaty wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa; te wynalazki i wzory użytkowe mogą być wystawiane jedynie za zgodą Ministra Obrony Narodowej.

Art. 5. Publikowanie wiadomości o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa, oraz ujawnianie w jakikolwiek sposób ich istoty jest zakazane. Minister Obrony Narodowej może zezwolić na publikowanie wiadomości o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa, i ujawnianie ich w zakresie i na warunkach przez niego ustalonych.

Art. 6. Osoby, pracujące nad wynalazkami i wzorami użytkowymi, dotyczącymi obrony Państwa, jako też instytucje i zakłady, w których odbywają się prace nad tego rodzaju wynalazkami i wzorami użytkowymi, są obowiązane do zabezpieczenia tajności tych prac.

Art. 7. Urząd Patentowy przesyła Ministrowi Obrony Narodowej wykazy zgłoszonych wynalazków i wzorów użytkowych, a opisy i rysunki zgłoszonych wynalazków i wzorów użytkowych, dotyczących obrony Państwa, przekazuje temu ministrowi niezwłocznie.

Art. 8. Osobom upoważnionym przez Ministra Obrony Narodowej przysługuje prawo wglądu do akt zgłoszeń w Urzędzie Patentowym. Minister Obrony Narodowej ma prawo żądania odroczenia na określony czas udzielenia patentu lub zarejestrowania wzoru użytkowego.

Art. 9. 1. Jeżeli wynalazek lub wzór użytkowy zostanie uznany przez Ministra Obrony Narodowej za dotyczący obrony Państwa, prawo do wynalazku lub wzoru użytkowego oraz prawo wyłącznego korzystania z nich przechodzi na Państwo, a twórca wynalazku lub wzoru użytkowego otrzymuje wynagrodzenie, którego wysokość w braku porozumienia ustala Komisja Rozjemcza do spraw wynalazków i wzorów użytkowych, dotyczących obrony Państwa.

2. Minister Obrony Narodowej może żądać, aby na taki wynalazek udzielono patentu tajnego, lub aby taki wzór użytkowy zarejestrowano jako tajny.

3. Minister Obrony Narodowej może zażądać uchylenia tajności zgłoszonego wynalazku lub wzoru użytkowego albo udzielonego patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego jako tajnego.

Art. 10. O decyzji Ministra Obrony Narodowej, uznającej zgłoszony wynalazek lub wzór użytkowy za dotyczący obrony Państwa, Urząd Patentowy zawiadamia niezwłocznie zgłaszającego.

Art. 11. Patenty i wzory użytkowe tajne wpisuje się do osobnych rejestrów dostępnych dla upoważnionych. Opisów patentów tajnych nie ogłasza się drukiem.

Art. 12. 1. Jeżeli Minister Obrony Narodowej zawiadomi Urząd Patentowy, że prawo do zgłoszonego wynalazku lub wzoru użytkowego przysługuje Skarbowi Państwa, a nie zgłaszającemu, wówczas Urząd Patentowy — do czasu rozstrzygnięcia sporu o to prawo — wstrzyma udzielenie patentu lub zarejestrowania wzoru użytkowego.

2. Spór, określony w ust. 1, rozstrzyga Komisja Rozjemcza, o której mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 13. Instrukcje, wydane przez Przewodniczącą Państwa w Komisji

Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określa tryb i sposób postępowania przy uznawaniu wynalazków i wzorów użytkowych za dotyczące obrony Państwa, sposób prowadzenia i przechowywania korespondencji i przechowywania tajnych akt zgłoszeń, patentów i zarejestrowanych wzorów użytkowych oraz wskażą osoby upoważnione do wglądu do akt i rejestrów tajnych.

Patrz uwagę do art. 1 ustawy.

Art. 14. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, powoła Komisję Rozjemczą do spraw wynalazków i wzorów użytkowych, dotyczących obrony Państwa, oraz określi jej skład i tryb postępowania.

Patrz uwagę do art. 1 ustawy.

Art. 15. 1. Kto nie dopełnia, określonego w art. 2 lub 4, obowiązku niezwłocznego zgłoszenia do Urzędu Patentowego lub zawiadomienia Ministra Obrony Narodowej, albo nie dopełnia, określonego w art. 6, obowiązku zabezpieczenia tajności prac — podlega karze więzienia do lat trzech lub aresztu.

2. Jeżeli w związku z czynem, określonym w ust. 1, doszło lub mogło dojść do ujawnienia tajemnicy państwowej — sprawca podlega karze więzienia do lat pięciu.

3. Jeżeli sprawca czynu, określonego w ust. 2, działa nieумыślnie — podlega karze więzienia do lat dwóch lub aresztu.

4. Jeżeli przestępstwo, określone w ust. 1, 2 lub 3, popełnia urzędnik w związku ze służbą, sąd może wymierzyć karę o połowę wyższą od najwyższego wymiaru kary, przewidzianego za dane przestępstwo.

5. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 16. W sprawach o przestępstwa, określone w art. 15, stosuje się przepisy art. 12 i 13 dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 437).

Art. 17. W razie skazania za czyn, stanowiący naruszenie przepisu art. 3, sąd orzeka karę dodatkową przypadku wszelkich praw do wynalazku, patentu lub wzoru użytkowego.

Art. 18. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) z późniejszymi zmianami²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Opisy wynalazków, z wyjątkiem opisów wynalazków tajnych, są jawne i dla każdego dostępne od chwili powzięcia przez Urząd Patentowy (Wydział Zgłoszeń Wynalazków) uchwały o udzieleniu patentu”.

2) art. 128 uchyla się,

3) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Opisy wzorów użytkowych oraz ich załączniki, z wyjątkiem opisów wzorów użytkowych tajnych, są jawne i dla każdego dostępne od chwili powzięcia przez Urząd Patentowy (Wydział Zgłoszeń Wzorów) uchwały o rejestracji wzoru użytkowego”.

Art. 19. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

²⁾ Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego z 1951 r. Nr 3, poz. 30.

UMOWY MIĘDZYKRAJOWE

64

DYPLOMATYCZNA KONFERENCJA NICEJSKA

Dyplomatyczna Konferencja Nicejska, która odbyła się w dniach 4 — 15 czerwca 1957 r., wykonała w pełni powierzone jej zadanie, mianowicie:

1. zmianę porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych,
2. przyjęcie nowego porozumienia o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe.

Poniżej jest zamieszczony tekst nicejski wymienionego porozumienia madryckiego. Tekst porozumienia o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług został podany w tłumaczeniu na język polski w *Wiadomościach Urzędu Patentowego* z 1957 r. Nr 4, poz. 53.

Zwołana staraniem Rządu Republiki Francuskiej, dyplomatyczna Konferencja nicejska powołała na przewodniczącego Konferencji p. Marcel Plaisant, senatora, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych Rady Republiki, członka Instytutu Francuskiego, a na zastępców przewodniczącego jego ekscelencję markiza G. Talamò Atenolfi, p. Guillaume Finnis, p. Cornelius J. de Haan, p. Nicolas Juristo Valverde i profesora Eduard Reimer.

Konferencja powołała dwie główne komisje.

Jedna Komisja, pod przewodnictwem p. Guillaume Finnis, delegata Francji, inspektora generalnego, dyrektora francuskiego Instytutu Narodowego Własności Przemysłowej, miała jako zadanie przedłożyć do rozpatrzenia przedstawicielom państw wyniki prac, prowadzonych pod tym przewodnictwem od czterech lat w celu ulepszenia porozumienia madryckiego.

Druża Komisja, pod przewodnictwem p. Cornelius J. de Haan, delegata Holandii, przewodniczącego holenderskiej Rady Patentowej, zajęła się projektami Rządu francuskiego i Międzynarodowego Biura dotyczącymi opracowania nowego porozumienia o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe.

Generalnym referentem pierwszej komisji był p. Andrija Bogdanowitch. Generalnym referentem komisji klasyfikacji był p. Philippe Coppeters de Gibson.

Wreszcie funkcje przewodniczących komisji redakcyjnych zostały powierzone odpowiednio p. Marcello Roscioni i p. Louis Hermans.

Całkowite sprawozdanie o pracach Konferencji nicejskiej zostanie opublikowane staraniem Międzynarodowego Biura; tom ten nie będzie mógł jednakże wyjść z druku przed upływem określonego czasu.

Czujemy się wszelako zmuszeni poinformować bezwzględnie naszych czytelników o pełnym powodzeniu Konferencji nicejskiej. Wszyscy ożywieni wzniosłym duchem międzynarodowym, delegaci, obserwatorzy i rzeczoznawcy, wyznaczeni przez swoje państwa i swoje organizacje, wnieśli do Nicei wybitny wkład w rozwój naszych związków i ich systemu.

Pomyślny ten wynik został niestety zaciemniony tragicznym wypadkiem. W środę rano, dnia 5 czerwca 1957 r., podczas przemówienia na posiedzeniu plenarnym zmarł na atak serca profesor Eduard Reimer, szef delegacji Niemieckiej Republiki Federalnej. Na znak żałoby, Konferencja zawiesiła swe prace.

Tekst nicejski porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych znacznie zmienia obecny administracyjny system międzynarodowej rejestracji: wprowadzono w nim warunkowe ograniczenia terytorialne oraz rejestrację znaków według klas; uczyniono jeden krok naprzód w kierunku niezależności znaku; taryfy opłat i należności uległy pewnemu wyrównaniu. Związek ograniczony stał się szczególnie Związkiem madryckim; otrzymał on Komitet Doradczy Dyrektorów Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej, który wyznaczy Komitet ograniczony; utwierdza to sytuację faktyczną, której użyteczność wykazała praktyka. Nowe porozumienie, podpisane w imieniu 17 państw, wejdzie w życie po upływie dwóch lat od dwunastej ratyfikacji. Tymczasem jednakże Komitet Doradczy Dyrektorów będzie po-

wołany do zrewidowania regulaminu wykonawczego do porozumienia w myśl tekstu nicejskiego.

Nowe porozumienie nicejskie o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe, utwierdza żywotność Związku przemysłowego i Międzynarodowego Biura. Porozumienie to tworzy nowy Związek szczególnie, powołując do życia i zapewniając skuteczność i rozwój klasyfikacji wyrobów i usług. Nowy ten Związek będzie rozporządzał środkami finansowymi i niezbędnymi organami. Do czasu wejścia w życie porozumienia nicejskiego Tymczasowy Komitet Rzecznawców, utworzony rezolucją, ułatwi wprowadzenie klas dla usług i przyspieszy wprowadzenie w życie alfabetycznego wykazu wyrobów, wydanych w 1935 r., stanowiących podstawę późniejszych prac. Porozumienie nicejskie zostało podpisane przez pełnomocników 23 państw; sama ta liczba wykazuje pomyślny wynik prac nicejskich.

Powodzenie to zawdzięcza się zasłudze każdego. Jest to sukces zbiorowy, do którego przyczynił się każdy z członków wielkiej rodziny związków własności umysłowej.

(*La Propriété industrielle* z 1957 r. Nr 6, str. 109—110)

65

POROZUMIENIE MADRYCKIE

z dnia 14 kwietnia 1891 r.

o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych, zmienione w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. i w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r.

Artykuł pierwszy. (1) Kraje, do których stosuje się niniejsze porozumienie, tworzą szczególnie Związek dla międzynarodowej rejestracji znaków.

(2) Przynależni każdego z umawiających się krajów będą mogli zapewnić sobie we wszystkich innych krajach, będących stronami niniejszego porozumienia, ochronę swych znaków, dających się zastosować do wyrobów lub usług, zarejestrowanych w krajach pochodzenia, przez zgłoszenie wymienionych znaków w Międzynarodowym Biurze Ochrony Własności Przemysłowej, dokonane za pośrednictwem organu administracji wymienionego kraju pochodzenia.

(3) Za kraj pochodzenia będzie uważany kraj Związku szczególnego, w którym zgłaszający ma rzeczywisty i poważny zakład przemysłowy lub handlowy; jeżeli nie ma on takiego zakładu w kraju Związku szczególnego — kraj Związku szczególnego, w którym ma on swoje miejsce zamieszkania; jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania w Związku szczególnym — kraj jego przynależności państwowej, o ile jest on przynależnym kraju Związku szczególnego.

Artykuł 2. Z przynależnymi umawiających się krajów są zrównani przynależni krajów nie należących do niniejszego porozumienia, które na terytorium Związku szczególnego utworzonego przez to porozumienie czynią zadość warunkom, ustalonym w artykule 3 konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej¹⁾.

Artykuł 3. (1) Każdy wniosek o międzynarodową rejestrację powinien być przedstawiony na formularzu, ustalonym w regulaminie wykonawczym; organ administracji kraju pochodzenia znaku zaświadczy, że zamieszczone w tym wniosku dane odpowiadają danym rejestru krajowego, oraz wymieni daty i numery zgłoszenia i rejestracji znaku w kraju pochodzenia, jak również datę wniosku o międzynarodową rejestrację.

(2) Zgłaszający powinien wskazać wyroby lub usługi, dla których wniesiono o ochronę znaku, jak również — o ile możliwe — odpowiednią klasę lub klasy według klasyfikacji ustalonej porozumieniem nicejskim o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe²⁾. Jeżeli zgła-

¹⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* z 1957 r. Nr 2, poz. 25.

²⁾ Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* z 1957 r. Nr 4, poz. 58.

szający nie podaje tej wzmianki, Międzynarodowe Biuro zaklasyfikuje wyroby lub usługi do odpowiednich klas przytoczonej klasyfikacji. Zaklasyfikowanie, wskazane przez zgłaszającego, będzie podane kontroli Międzynarodowego Biura, które dokona jej w porozumieniu z krajowym organem administracji. W razie braku porozumienia między krajowym organem administracji i Międzynarodowym Biurem, pogląd tego Biura będzie rozstrzygający.

(3) Jeżeli zgłaszający zastrzega kolor jako cechę wyróżniającą swego znaku, będzie on obowiązany:

1. oświadczyć to i zamieścić w swym zgłoszeniu wzmiankę, wskazującą zastrzegany kolor lub zestawienie kolorów;
2. załączyć do swego wniosku kolorowe egzemplarze wymienionego znaku, które zostaną dołączone do zawiadomień, dokonanych przez Międzynarodowe Biuro. Liczba tych egzemplarzy będzie ustalona w regulaminie wykonawczym.

(4) Międzynarodowe Biuro zarejestruje bezpośrednio znaki, zgłoszone zgodnie z artykułem pierwszym. Rejestracja będzie mieć datę wniosku o międzynarodową rejestrację w kraju pochodzenia, o ile wniosek otrzymało Międzynarodowe Biuro w terminie dwóch miesięcy od tej daty. Jeżeli Międzynarodowe Biuro nie otrzymało wniosku w tym terminie, Biuro to wpisze ten wniosek z datą, w której go otrzymało. Międzynarodowe Biuro poda bezzwłocznie tę rejestrację do wiadomości zainteresowanym organom administracji. Zarejestrowane znaki będą ogłoszone w piśmie periodycznym, wydawanym przez Międzynarodowe Biuro, według danych zawartych we wniosku o rejestrację. Co do znaków, zawierających składnik obrazkowy lub szczególny układ graficzny, regulamin wykonawczy określi, czy zgłaszający będzie obowiązany dostarczyć klisze.

(5) w celu ogłoszenia zarejestrowanych znaków, którego należy dokonać w umawiających się krajach, każdy organ administracji otrzyma od Międzynarodowego Biura liczbę egzemplarzy bezpłatnych i liczbę egzemplarzy o niższej cenie przytoczonego wyżej wydawnictwa w stosunku do liczby jednostek w myśl postanowień artykułu 13 (8) konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej na warunkach, ustalonych w regulaminie wykonawczym. Ogłoszenie to będzie uważane we wszystkich umawiających się krajach za całkowicie wystarczające i żadnego innego nie będzie można wymagać od zgłaszającego.

Artykuł 3 bis. (1) Każdy umawiający się kraj może w każdym czasie powiadomić pisemnie Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, że ochrona wynikająca z międzynarodowej rejestracji nie rozciąga się na ten kraj, o ile właściciel znaku żąda tego wyraźnie.

(2) Powiadomienie to będzie skuteczne dopiero po upływie sześciu miesięcy od daty zawiadomienia, które Rząd Konfederacji Szwajcarskiej przekaże innym umawiającym się krajom. Jednakże termin ten nie ma zastosowania do krajów, które - w razie ratyfikacji lub przystąpienia skorzystają z uprawnienia, przyznanego w ust. (1).

Artykuł 3 ter. (1) Wniosek o rozszerzenie na kraj, korzystający z uprawnienia przyznanego w artykule 3 bis, ochrony wynikającej z międzynarodowej rejestracji powinien stanowić przedmiot szczególnej wzmianki we wniosku, wymienionym w artykule 3 ust. (1).

(2) Wniosek o terytorialne rozszerzenie ochrony, sporządzony po międzynarodowej rejestracji, powinien być przedłożony za pośrednictwem organu administracji kraju pochodzenia na formularzu, ustalonym w regulaminie wykonawczym. Zostanie on bezpośrednio zarejestrowany przez Międzynarodowe Biuro, które poda go bezzwłocznie do wiadomości zainteresowanemu organowi lub organom administracji. Zstanie on ogłoszony w piśmie periodycznym, wydawanym przez Międzynarodowe Biuro. To rozszerzenie terytorialne będzie skuteczne od daty, w której zostanie wpisane w międzynarodowym rejestrze; utraci on ważność z upływem międzynarodowej rejestracji znaku, do którego ono odnosi się.

Artykuł 4. (1) Od chwili rejestracji, dokonanej w taki sposób w Międzynarodowym Biurze według postanowień artykułów 3 i 3 ter, ochrona znaku w każdym z umawiających się krajów będzie taka sama, jak gdyby znak ten został tam bezpośrednio zgłoszony. Zaklasyfikowanie wyrobów lub usług, przewidziane w artykule 3, nie wiąże umawiających się krajów co do oceny zasięgu ochrony znaku.

(2) Każdy znak, który był przedmiotem międzynarodowej rejestracji, będzie korzystał z prawa pierwszeństwa, ustalonego w artykule 4 konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, bez potrzeby dopełnienia formalności, przewidzianych pod lit. D tego artykułu.

Artykuł 4 bis. (1) Jeżeli znak, zgłoszony już w jednym lub więcej umawiających się krajach, zostanie później zarejestrowany przez Międzynarodowe Biuro na rzecz tego samego właściciela lub jego następcy prawnego, międzynarodowa rejestracja będzie uważana za zastępującą wcześniejsze rejestracje krajowe, bez naruszenia praw nabytych przez dokonanie tych rejestracji.

(2) Krajowy organ administracji jest obowiązany wpisać na wniosek w swych rejestrach wzmiankę o międzynarodowej rejestracji.

Artykuł 5 (1) Organy administracji, którym Międzynarodowe Biuro poda do wiadomości rejestrację znaku lub wniosek o rozszerzenie ochrony sporządzony według artykułu 3 ter, będą uprawnione oświadczyć w krajach, których ustawodawstwo do tego je upoważnia, że na ich terytorium nie może być przyznana ochrona temu znakowi. Odmowa taka jest dopuszczalna tylko w tych warunkach, jakie na podstawie konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej mogłyby mieć zastosowanie do znaku, zgłoszonego do rejestracji krajowej. Jednakże nie będzie można odmówić ochrony, nawet częściowo, tylko z tego powodu, że ustawodawstwo krajowe zezwala na rejestrację jedynie w ograniczonej liczbie klas albo dla ograniczonej liczby wyrobów lub usług.

(2) Organy administracji, które będą chciały korzystać z tego uprawnienia, powinny powiadomić o swoich odmowach z podaniem wszystkich przyczyn Międzynarodowe Biuro w terminie, przewidzianym w ich ustawie krajowej, ale najpóźniej przed upływem jednego roku, liczonego od międzynarodowej rejestracji znaku lub od wniosku o rozszerzenie ochrony, sporządzonego według artykułu 3 ter.

(3) Międzynarodowe Biuro przekaże bezzwłocznie organowi administracji kraju pochodzenia i właścicielowi znaku lub jego pełnomocnikowi, jeżeli został on wskazany Biuru przez wymieniony organ, jeden z egzemplarzy oświadczenia o odmowie w taki sposób podanego do wiadomości. Interesowany będzie miał te same środki prawne, jak gdyby znak został przez niego bezpośrednio zgłoszony w kraju, w którym odmówiono ochrony.

(4) Przyczyny odmowy znaku powinny być podane przez Międzynarodowe Biuro do wiadomości zainteresowanym, którzy będą o to wnosić.

(5) Organy administracji, które w powyżej wskazanym terminie najwyżej jednego roku nie zawiadomią Międzynarodowego Biura w sprawie rejestracji znaku lub wniosku o rozszerzenie ochrony o żadnej decyzji odmownej tymczasowej lub ostatecznej, utracą dobrodziejstwo uprawnienia, przewidzianego w ust. (1) niniejszego artykułu i dotyczącego odnośnego znaku.

(6) Unieważnienie międzynarodowego znaku będzie mogło być dokonane przez właściwe organy jedynie wówczas, gdy umożliwi się właścicielowi znaku dochodzenie swych praw w odpowiednim czasie. Będzie ono podane do wiadomości Międzynarodowemu Biuru.

Artykuł 5 bis. Pisemne dowody prawowitości używania niektórych składników, zawartych w znakach, takich jak herby, tarcze herbowe, wizerunki, oznaczenia honorowe, tytuły, nazwy handlowe lub nazwiska osób, inne aniżeli zgłaszającego, albo inne podobne napisy, których mogą wymagać organy administracji umawiających się krajów, będą zwolnione od wszelkiej legalizacji oraz wszelkiego poświadczenia, innego aniżeli dokonanego przez organ administracji kraju pochodzenia.

Artykuł 5 ter. (1) Międzynarodowe Biuro wyda każdej osobie, która złoży dotyczący wniosek, za opłatą ustaloną w regulaminie wykonawczym, odpis wpisów, dokonanych w rejestrze odnośnie określonego znaku.

(2) Międzynarodowe Biuro będzie mogło również podjąć się za wynagrodzeniem dokonania poszukiwań uprzedniości wśród międzynarodowych znaków.

(3) Wyciągi z międzynarodowego rejestru, wymagane w celu ich przedłożenia w jednym z umawiających się krajów, będą zwolnione od wszelkiej legalizacji.

Artykuł 6. (1) Rejestracji znaku w Międzynarodowym Biurze dokonuje się na okres dwudziestu lat (z zastrzeżeniem tego, co jest przewidziane w artykule 8 na

przypadek, gdy zgłaszający uiści tylko część międzynarodowej opłaty) z możliwością odnowienia na warunkach, ustalonych w artykule 7.

(2) Z upływem terminu pięciu lat od międzynarodowej rejestracji, staje się ona niezależna od znaku krajowego, uprzednio zarejestrowanego w kraju pochodzenia, z zastrzeżeniem postanowień następujących.

(3) Ochrona, wynikająca z międzynarodowej rejestracji, stanowiącej lub nie przedmiot przeniesienia, nie będzie już mogła być powoływana w całości lub w części, gdy w ciągu pięciu lat od daty międzynarodowej rejestracji znak krajowy, uprzednio zarejestrowany w kraju pochodzenia według artykułu pierwszego, nie będzie już korzystał w całości lub w części z ochrony prawnej w tym kraju. Będzie tak samo, gdy ta ochrona prawna ustanie następnie wskutek postępowania wszczętego przed upływem terminu pięciu lat.

(4) W przypadku wykreślenia dobrowolnego lub z urzędu, organ administracji kraju pochodzenia zażąda wykreślenia znaku w Międzynarodowym Biurze, który przystąpi do dokonania tej czynności. W przypadku postępowania sądowego, wymienionu powyżej organ przekazuje Międzynarodowemu Biuru, z urzędu lub na wniosek powoda, odpis pozwu wszczynającego postępowanie lub jakiegokolwiek innego dokumentu uzasadniającego to wszczęcie oraz ostateczne orzeczenie; Biuro dokona o tym wzmianki w międzynarodowym rejestrze.

Artykuł 7. (1) Rejestracja będzie mogła być w każdym czasie odnowiona na okres dwudziestu lat, licząc od upływu okresu poprzedniego, przez zwykłe uiszczenie opłaty zasadniczej oraz ewentualnie opłat dodatkowych i opłat uzupełniających, przewidzianych w artykule 8 ust. (2).

(2) Odnowienie nie będzie mogło wprowadzić żadnej zmiany w stosunku do poprzedniej rejestracji w jej ostatnim stanie.

(3) Pierwsze odnowienie, dokonane przed wejściem w życie niniejszego dokumentu, powinno zawierać wskazanie klas międzynarodowej klasyfikacji, do których odnosi się rejestracja.

(4) Na sześć miesięcy przed upływem okresu ochrony Międzynarodowe Biuro przypomni właścicielowi znaku i jego pełnomocnikowi przez przesłanie urzędowego zawiadomienia dokładną datę tego upływu.

(5) Przez uiszczenie dopłaty, ustalonej w regulaminie wykonawczym, będzie przyznany ulgowy termin sześciu miesięcy dla odnowienia międzynarodowej rejestracji.

Artykuł 8. (1) Organ administracji kraju pochodzenia będzie uprawniony ustalić według swego uznania i pobierać na swoją rzecz opłatę krajową, której będzie wymagał od właściciela znaku, co do którego wniesiono o rejestrację międzynarodową lub odnowienie.

(2) Rejestracja znaku w Międzynarodowym Biurze będzie podlegała uprzedniej opłacie międzynarodowej, która obejmie:

- opłatę zasadniczą w wysokości 200 franków szwajcarskich za pierwszy znak i 150 franków szwajcarskich za każdy z następnych znaków, zgłoszonych w tym samym czasie co pierwszy;
- opłatę dodatkową w wysokości 25 franków szwajcarskich za każdą czwartą i następną klasę międzynarodowej klasyfikacji, do jakiej zostaną zaszeregowane wyroby lub usługi, do których stosuje się znak;
- opłatę uzupełniającą w wysokości 25 franków szwajcarskich na kraj za każdy wniosek o rozszerzenie ochrony w myśl artykułu 3 ter.

(3) Jednakże opłata dodatkowa, wymieniona w ust. (2) b), będzie mogła być określona w terminie, ustalonym w regulaminie wykonawczym, jeżeli liczba klas wyrobów lub usług została ustalona lub zakwestionowana przez Międzynarodowe Biuro, bez naruszenia daty rejestracji. Jeżeli z upływem wymienionego powyżej terminu nie została uiszczona opłata dodatkowa, albo jeżeli wykaz wyrobów lub usług nie został ograniczony w koniecznym rozmiarze przez zgłaszającego, wniosek o międzynarodową rejestrację będzie uważany za cofnięty.

(4) Roczna suma różnych wpływów z międzynarodowej rejestracji, z wyjątkiem wpływów przewidzianych w ust. (2) b) i c), będzie rozdzielana przez Międzynarodowe Biuro w równych częściach między kraje będące stronami niniejszego dokumentu po potrąceniu kosztów

i wydatków, spowodowanych wykonaniem wymienionego dokumentu.

Jeżeli w czasie wejścia w życie niniejszego dokumentu pewien kraj nie przystąpił jeszcze ani do dokumentu haskiego, ani do dokumentu londyńskiego, będzie miał on prawo aż do daty wejścia w życie jego przystąpienia tylko do podziału nadwyżki wpływów, obliczonej na podstawie dawnych tekstów.

(5) Sumy, pochodzące z opłat dodatkowych, wskazanych w ust. (2) lit. b), będą rozdzielane z upływem każdego roku między kraje, będące stronami niniejszego dokumentu, w stosunku do liczby znaków, dla których wniesiono o ochronę w każdym z nich podczas ubiegłego roku; co do krajów, stosujących system uprzedniego badania, liczba ta podlega współczynnikowi, który będzie określony w regulaminie wykonawczym.

(6) Sumy, pochodzące z opłat uzupełniających, wskazanych w ust. (2) lit. c), będą rozdzielane według zasad ust. (5) między kraje korzystające z uprawnienia, przewidzianego w artykule 5 bis.

(7) Co do opłaty zasadniczej zgłaszający będzie uprawniony uiścić w chwili złożenia wniosku o międzynarodową rejestrację tylko kwotę zasadniczą w wysokości 125 franków szwajcarskich za pierwszy znak i 100 franków szwajcarskich za każdy ze znaków, zgłoszonych w tym samym czasie co pierwszy.

(8) Jeżeli zgłaszający korzysta z tego uprawnienia, będzie on obowiązany przed upływem terminu sześciu lat, licząc od międzynarodowej rejestracji, uiścić w Międzynarodowym Biurze resztę opłaty zasadniczej w wysokości 100 franków szwajcarskich za pierwszy znak i 75 franków szwajcarskich za każdy ze znaków, zgłoszonych w tym samym czasie co pierwszy, w braku czego utraci on z upływem tego terminu dobrodziejstwo swej rejestracji. Na sześć miesięcy przed tym upływem Międzynarodowe Biuro przypomni zgłaszającemu i jego pełnomocnikowi przez przesłanie urzędowego zawiadomienia dokładną datę tego upływu. Jeżeli reszta opłaty zasadniczej nie jest uiszczona przed upływem tego terminu w Międzynarodowym Biurze, wykreśli ono znak, powiadomi o tej czynności krajowe organy administracji i ogłosi ją w swym dzienniku. Jeżeli reszta, należna za znaki, zgłoszone w tym samym czasie, nie jest uiszczona jednorazowo, zgłaszający będzie obowiązany wymienić dokładnie znaki, za które zamierza wpłacić resztę oraz uiścić 100 franków szwajcarskich za pierwszy znak każdej serii.

(9) Co do terminu sześciu miesięcy, wymienionego powyżej, stosuje się odpowiednio postanowienie artykułu 7 ust. (5).

Artykuł 8 bis. Właściciel międzynarodowej rejestracji może w każdym czasie zrzec się ochrony w jednym lub więcej umawiających się krajach przez oświadczenie, skierowane do organu administracji swojego kraju w celu przekazania Międzynarodowemu Biuru, który poda je do wiadomości krajom, których oświadczenie to dotyczy. Nie podlega ono żadnej opłacie.

Artykuł 9. (1) Organ administracji kraju właściciela poda również do wiadomości Międzynarodowemu Biuru unieważnienia, wykreślenia, zrzeczenia, przeniesienia i inne zmiany, dokonane we wpisie znaku w rejestrze krajowym, jeżeli zmiany te dotyczą także międzynarodowej rejestracji.

(2) Biuro wpisze te zmiany do międzynarodowego rejestru, poda je ze swej strony do wiadomości organom administracji umawiających się krajów i ogłosi je w swym dzienniku.

(3) Nastąpi takie samo postępowanie, gdy właściciel międzynarodowej rejestracji wniesie o ograniczenie wykazu wyrobów lub usług, do których ona stosuje się.

(4) Czynności te mogą podlegać opłacie, którą ustali regulamin wykonawczy.

(5) Późniejsze dodanie nowego wyrobu lub usługi może być uzyskane tylko przez nowe zgłoszenie, dokonane zgodnie z postanowieniami artykułu 3.

(6) Z dodaniem jest zrównane zastąpienie wyrobu lub usługi przez inny wyrób lub usługę.

Artykuł 9 bis. (1) Gdy znak wpisany w międzynarodowym rejestrze zostanie przeniesiony na osobę, mającą siedzibę w umawiającym się kraju, innym aniżeli kraj właściciela międzynarodowej rejestracji, przeniesienie będzie podane do wiadomości Międzynarodowemu Biuru przez organ administracji tego samego kraju. Międzynarodowe Biuro zarejestruje przeniesienie, poda

je do wiadomości innym organom administracji i ogłosi je w swoim dzienniku. Jeżeli przeniesienie zostało dokonane przed upływem terminu pięciu lat, licząc od międzynarodowej rejestracji, Międzynarodowe Biuro żąda zgody organu administracji kraju nowego właściciela oraz ogłosi — o ile możliwe — datę i numer rejestracji znaku w kraju nowego właściciela.

(2) Przeniesienie znaku, wpisanego w międzynarodowym rejestrze, dokonane na rzecz osoby, nie dopuszczonej do zgłoszenia międzynarodowego znaku, nie będzie zarejestrowane.

(3) Gdy przeniesienie nie będzie mogło być wpisane w międzynarodowym rejestrze bądź z powodu odmówienia zgody kraju nowego właściciela, bądź dlatego, że zostało ono dokonane na rzecz osoby, nie dopuszczonej do wniesienia o międzynarodową rejestrację, organ administracji kraju dawnego właściciela będzie miał prawo żądać od Międzynarodowego Biura wykreślenia znaku w jego rejestrze.

Artykuł 9 ter. (1) Jeżeli odstąpienie międzynarodowego znaku tylko dla części zarejestrowanych wyrobów lub usług jest podane do wiadomości Międzynarodowemu Biuru, wpisze ono je w swoim rejestrze. Każdy z umawiających się krajów będzie uprawniony nie uznać ważności tego odstąpienia, jeżeli wyroby lub usługi, objęte częścią w taki sposób odstąpienia, są podobne do tych, dla których znak pozostaje zarejestrowany na korzyść odstępującego.

(2) Międzynarodowe Biuro wpisze również odstąpienie międzynarodowego znaku tylko na jeden lub więcej umawiających się krajów.

(3) Jeżeli w poprzedzających przypadkach następuje zmiana kraju właściciela, organ administracji, do którego przynależy nowy właściciel, będzie obowiązany udzielić zgody, wymaganej według artykułu 9 bis, jeżeli międzynarodowy znak został przeniesiony przed upływem terminu pięciu lat, licząc od międzynarodowej rejestracji.

(4) Postanowienia ustępów poprzedzających stosuje się tylko z zastrzeżeniem artykułu 6 quater konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Artykuł 9 quater. (1) Jeżeli więcej krajów Związku szczególnego zgadza się na ujednoczenie swych ustaw krajowych w sprawie znaków, będą one, mogły podać do wiadomości Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej:

- a) że wspólny organ administracji zajmie miejsce organu krajowego każdego z nich oraz
- b) że całość ich odnośnych terytoriów powinna być uważana za jedyny kraj przy stosowaniu niniejszego porozumienia w całości lub w części.

(2) Powiadomienie to będzie skuteczne dopiero z upływem sześciu miesięcy od daty zawiadomienia, które przekaże w tej sprawie Rząd Konfederacji Szwajcarskiej innym umawiającym się krajom.

Artykuł 10. (1) Organy administracji unormują we wzajemnym układzie szczegóły, dotyczące wykonania niniejszego porozumienia.

(2) Tworzy się przy Międzynarodowym Biurze Komitet Dyrektorów Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej Związku szczególnego. Zbiera się on na zaproszenie Dyrektora Międzynarodowego Biura lub na żądanie pięciu krajów, będących stronami porozumienia, w odstępach nie przekraczających pięciu lat. Wyznacza on ze swego grona Radę ograniczoną, której można poruczyć określone zadania i która zbiera się co najmniej raz w roku.

(3) Czynności tego Komitetu są doradcze.

(4) Jednakże:

- a) z zastrzeżeniem ogólnych właściwości, przysługujących Wysokiej Władzy Nadzorczej, może on na uzasadniony wniosek Dyrektora Międzynarodowego Biura i za jednomyślną zgodą reprezentowanych krajów zmienić wysokość opłat, przewidzianych w artykule 8 niniejszego porozumienia;
- b) ustala on i zmienia, za jednomyślną zgodą reprezentowanych krajów, regulamin wykonawczy do niniejszego porozumienia;
- c) Dyrektorzy Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej mogą przekazać swoje uprawnienia przedstawicielowi innego kraju.

Artykuł 11. (1) Kraje, należące do Związku Ochrony Własności Przemysłowej, które nie wzięły udziału w niniejszym porozumieniu, będą na swój wniosek dopuszczone do przystąpienia do niego w formie, ustalonej w artykule 16 konwencji paryskiej o ochronie włas-

ności przemysłowej. Przystąpienie to będzie ważne tylko dla tekstu, zmienionego ostatnio porozumienia.

(2) Skoro tylko Międzynarodowe Biuro zostanie powiadomione, że jakiś kraj albo całość lub część krajów lub terytoriów, którym zapewnia on stosunki zewnętrzne, przystąpił do niniejszego porozumienia, skieruje ono do organu administracji tego kraju, zgodnie z artykułem 3, zbiorowe powiadomienie o znakach, które w tej chwili będą korzystać z międzynarodowej ochrony.

(3) Powiadomienie to zapewni samo przez się wymienionym znakom dobrodziejstwo poprzedzających postanowień na terytorium przystępującego kraju i rozpocznie bieg terminu jednego roku, w którym zainteresowany organ administracji może złożyć oświadczenie, przewidziane w artykule 5.

(4) Jednakże każdy kraj, przystępując do niniejszego porozumienia, będzie mógł oświadczyć, że — o ile chodzi o międzynarodowe znaki, które już uprzednio stanowiły w tym kraju przedmiot jeszcze ważnej krajowej identycznej rejestracji i które będą bezpośrednio uznane na wnioski zainteresowanych — stosowanie tego dokumentu będzie ograniczone do znaków, które zostaną zarejestrowane licząc od dnia, w którym przystąpienie to stanie się skuteczne.

(5) Oświadczenie to zwolni Międzynarodowe Biuro od dokonania wskazanego powyżej zbiorowego powiadomienia. Ograniczy się ono do zawiadomienia o znakach, w których sprawie zostanie złożony w nim wniosek o uwzględnienie wyjątku, przewidzianego w poprzedzającym ustępie, z podaniem potrzebnych danych w terminie jednego roku od przystąpienia nowego kraju.

Międzynarodowe Biuro nie dokona zbiorowego powiadomienia wobec krajów, które przystępując do porozumienia madryckiego oświadcza, że skorzystają z uprawnienia, przewidzianego w artykule 3 bis. Kraje te będą poza tym jednocześnie oświadczyć, że stosowanie tego dokumentu będzie ograniczone do znaków, które zostaną zarejestrowane po dniu, w którym ich przystąpienie stanie się skuteczne; ograniczenie to nie będzie jednakże dotyczyło znaków międzynarodowych, stanowiących już uprzednio w tym kraju przedmiot krajowej identycznej rejestracji, które będą mogły spowodować wnioski o rozszerzenie ochrony, sporządzone i podane do wiadomości zgodnie z artykułami 3 ter oraz z 8 ust. (2) lit. c).

(6) Rejestracja znaków, które stanowiły przedmiot jednego z powiadomień, przewidzianych w tym artykule, będą uważane za zastępujące rejestracje, dokonane bezpośrednio w nowym umawiającym się kraju przed wywołującą skutek datą swego przystąpienia.

(7) Postanowienia artykułu 16 bis konwencji paryskiej o ochronie stosuje się do niniejszego porozumienia.

Artykuł 11 bis. W przypadku wypowiedzenia niniejszego porozumienia, stosuje się artykuł 17 bis konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej. Międzynarodowe znaki, zarejestrowane do daty, w której wypowiedzenie staje się skuteczne, i którym nie odmówiono ochrony w ciągu roku, przewidzianego w artykule 5, będą w okresie międzynarodowej rejestracji nadal korzystać z tej samej ochrony, jak gdyby zostały one bezpośrednio zgłoszone w tym kraju.

Artykuł 12. (1) Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane, a odnośne ratyfikacje zostaną złożone w Paryżu możliwie jak najrychlej.

(2) Wejdzie ono w życie między krajami, w których imieniu zostanie ono ratyfikowane w myśl artykułu 11 ust. (1), gdy co najmniej dwanaście krajów je ratyfikuje lub do niego przystąpi, po upływie dwóch lat od notyfikowania przez Rząd Konfederacji Szwajcarskiej złożenia dwunastego dokumentu ratyfikacyjnego lub ich przystąpienia, oraz będzie miało ono tę samą moc i okres trwania, co konwencja paryska o ochronie własności przemysłowej.

(3) W stosunku do krajów, które złożą swój dokument ratyfikacyjny lub przystąpienia po złożeniu dwunastego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, wejście ono w życie według zasad artykułu 16 konwencji paryskiej. Jednakże to wejście w życie będzie uzależnione we wszystkich przypadkach od upływu terminu, przewidzianego w ustępie poprzedzającym.

(4) Dokument ten zastąpi we wszystkich stosunkach między krajami, w których imieniu zostanie on ratyfikowany lub które do niego przystąpią, od dnia, w którym odnośnie nich wejdzie on w życie, porozumienie

madryckie z 1891 r. w tekstach poprzedzających niniejszy dokument. Jednakże każdy kraj, który ratyfikuje niniejszy dokument lub który do niego przystąpi, pozostanie związany tekstami poprzednimi w swych stosunkach z krajami, które nie ratyfikowały go lub do niego nie przystąpiły, o ile kraj ten nie oświadczył wyraźnie, że nie chce być więcej związany tymi tekstami, oświadczenie to będzie motyfikowane Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej. Będzie ono skuteczne dopiero z upływem dwunastu miesięcy po jego otrzymaniu przez wymieniony Rząd.

(5) Międzynarodowe Biuro unormuje w porozumieniu z zainteresowanymi krajami administracyjne środki dostosowujące, które okażą się potrzebne, w celu wykonania postanowień niniejszego porozumienia.

* * *

Pełnomocnicy 17 poniższych krajów podpisali ten dokument:

Austrii	Luksemburga
Belgii	Maroka
Republiki Czechosłowackiej	Monako
Francji	Niemieckiej Republiki Federalnej
Hiszpanii	Portugalii
Holandii	Szwajcarii
Jugosławii	Tunisu
Księstwa Lichtenstein	Włoch
	Węgierskiej Republiki Ludowej

Rezolucja nr 1

w sprawie dostosowania regulaminu wykonawczego, zmienionego w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., do tekstu nowego dokumentu, podpisanego w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r.

Nicejska Konferencja dyplomatyczna, powołana do zmiany porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych, zmienionego ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.:

wobec właściwości wykonawczej, przyznanej organom administracji własności przemysłowej krajów, będących stronami dokumentu, przez artykuł 12 regulaminu wykonawczego, zmienionego w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.;

wobec nowego artykułu 10 dokumentu, podpisanego w Nicei, ustanawiającego Konferencję Dyrektorów Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej, przyjmuje następującą rezolucję:

1. Dyrektor Międzynarodowego Biura zwoła możliwie jak najrychlej konferencję ad hoc Dyrektorów Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej krajów, będących stronami porozumienia, zmienionego ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.
2. Konferencja ta przystosuje w drodze jednomyślności regulamin wykonawczy, zmieniony w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., do tekstu nowego dokumentu, podpisanego w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r.
3. Wymienieni powyżej Dyrektorzy Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej Związku szczególnego mogą przekazać swoje uprawnienia przedstawicielowi innego kraju będącego członkiem.

Rezolucja nr 2

w sprawie Konferencji Dyrektorów Krajowych Urzędów Własności Przemysłowej Związku madryckiego na Konferencji w Lizbonie

Nicejska Konferencja dyplomatyczna, powołana do zmiany porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r. o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych, zmienionego w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.:

wobec decyzji Konferencji Dyrektorów Urzędów Własności Przemysłowej Związku madryckiego, odbytej w Bernie w dniach od 5 do 8 maja 1953 r.;

wobec projektów, przedstawionych przez Dyrektora Połączonych Międzynarodowych Biur na liźbońską Konferencję dyplomatyczną, powołaną do zmiany konwencji paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie

własności przemysłowej, zmienionej w Brukseli, Waszyngtonie, Hadze i Londynie, pod liczbami XXIV i XXV listy zagadnień;

wobec konieczności zapewnienia z jednej strony współpracy między Połączonymi Międzynarodowymi biurami i państwami, będącymi członkami Związku madryckiego, oraz z drugiej strony reprezentowania szczególnych interesów Związku madryckiego w ramach całej organizacji Związku paryskiego, który byłby powołany do pełnienia administracyjnej lub doradczej roli w stosunku do Połączonych Międzynarodowych Biur;

wobec w szczególności okoliczności, że na mocy konwencji paryskiej należy państwom Związku ogólnego naznać finansowanie Międzynarodowego Biura Własności Przemysłowej w wysokości, w której państwa Związku madryckiego są zainteresowane, przyjmuje następującą rezolucję:

Z okazji dyplomatycznej Konferencji w sprawie zmiany konwencji związkowej paryskiej, która odbędzie się w Lizbonie, Dyrektor Międzynarodowego Biura zwoła Konferencję Dyrektorów Urzędów Własności Przemysłowej Związku madryckiego w celu ustalenia przedstawicielstwa interesów tego Związku w jakimkolwiek organie, jaki mógłby być utworzony przy Międzynarodowym Biurze, poszukując formuły bezpośredniego udziału Konwencji Dyrektorów w wyznaczeniu członków tego organu doradczego.

(La Propriété industrielle z 1957 r. Nr 6, str. 110—116)

66

POROZUMIENIE NICEJSKIE

z dnia 15 czerwca 1957 r.

o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe

Tekst porozumienia nicejskiego o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług jest zamieszczony w czasopiśmie *La Propriété industrielle* z 1957 r. Nr 6, na str. 116 — 117. Przekład tego tekstu w języku polskim został podany w *Wiadomościach Urzędu Patentowego* z 1957 r. Nr 4, poz. 53.

Wymienione porozumienie podpisały dnia 15.6.1957 r. pełnomocnicy 23 następujących krajów:

Austrii	Monako
Belgii	Niemieckiej Republiki Federalnej
Republiki Czechosłowackiej	Norwegii
Danii	Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Francji	Portugalii
Hiszpanii	Szwajcarii
Holandii	Szwecji
Jugosławii	Tunisu
Libanu	Wielkiej Brytanii
Księstwa Lichtenstein	i Północnej Irlandii
Luksemburga	Włoch
Maroka	Węgierskiej Republiki Ludowej

Obok podpisania porozumienia nicejskiego dyplomatyczna Konferencja nicejska podjęła następującą rezolucję:

Rezolucja

w sprawie utworzenia Tymczasowego Komitetu, powołanego do wykonania prac przygotowawczych dla uzupełnienia klasyfikacji międzynarodowej

(1) Tworzy się przy Międzynarodowym Biurze Tymczasowy Komitet Rzecznawców. Komitet ten składa się z przedstawicieli wszystkich krajów, będących sygnatariuszami porozumienia.

(2) Tymczasowy Komitet jest powołany do przedłożenia Międzynarodowemu Biuru w jak najkrótszym terminie projektów dla uzupełnienia:

a) wykazu klas, przewidzianego w artykule 1 ust. (4) porozumienia, przez dodanie klas dla różnych usług;

b) wykazu alfabetycznego wyrobów, przewidzianego w artykule 1 ust. (4) porozumienia, przez dodanie wyrobów nowych i usług.

(3) Międzynarodowemu Biuru porucza się przygotowanie prac Komitetu i zwołanie go w jak najkrótszym terminie.

(4) Skoro tylko porozumienie wejdzie w życie Komitet Rzecznawców, przewidziany w jego artykule 3, podejmie decyzję w przedmiocie projektów, przewidzianych w powyższym ust. (2).

(5) Koszty przejazdu i utrzymania członków Tymczasowego Komitetu Rzecznawców ponoszą kraje, które oni reprezentują.

(La Propriété industrielle z 1957 r. Nr 6, str. 118)

Klasyfikacja wyrobów

I. Wykaz klas¹⁾

Części artykułu lub przyrządu są w zasadzie zaliczone do tej samej klasy, co ten artykuł lub przyrząd, o ile nie chodzi o części, które stanowią artykuły zarezerwowane do innych klas.

1. Wyroby chemiczne dla celów przemysłowych, naukowych, fotograficznych, rolnych, ogrodniczych i leśnych;

nawozy (naturalne i sztuczne);

środki do gaszenia ognia;

środki do hartowania i preparaty chemiczne do lutowania;

wyroby chemiczne do konserwowania środków żywności;

garbniki;

kleje dla celów przemysłowych.

2. Farby, lakiery, laki;

środki przeciwkorozyjne, środki do konserwowania drewna;

materiały farbiarskie;

zaprawy;

żywice;

metale w arkuszach i metale w proszku dla malarzy i dekoratorów.

3. Środki do prania i bielenia;

środki do czyszczenia, polerowania, usuwania tłuszczu i ściernie;

mydła;

perfumeria, olejki eteryczne, kosmetyki, środki do mycia włosów;

środki do czyszczenia zębów.

4. Oleje i tłuszcze przemysłowe (z wyjątkiem jadalnych olejów i tłuszczów oraz olejków eterycznych);

smary;

środki wiążące ciała sypkie;

paliwa (również materiały pędne do silników), środki do oświetlania;

świece, świeczki, lampki nocne i knoty.

5. Wyroby farmaceutyczne, weterynaryjne i higieniczne;

wyroby dietetyczne do odżywiania dzieci i chorych;

plastry, materiały opatrunkowe;

materiały do plombowania zębów i do odcisków dentystycznych;

środki dezynfekcyjne;

preparaty do niszczenia szkodliwych roślin i zwierząt.

6. Metale zwykle surowe i częściowo obrabione oraz ich stopy;

kotwice, kowadła, dzwony, budowlane części walcowane i lane;

szyny i inne materiały z metalu dla dróg żelaznych; łańcuchy (z wyjątkiem łańcuchów napędowych do pojazdów);

kable i druty metalowe (nie dla elektrycznych celów);

wyroby ślusarskie;

rury metalowe;

szafy pancerne i kasety;

kule stalowe;

podkowy;

gwoździe i śruby;

inne wyroby z nieszlachetnych metali, nie objęte innymi klasami;

minerały.

7. Maszyny i obrabiarki;

silniki (z wyjątkiem do pojazdów);

sprężała i pasy napędowe (z wyjątkiem do pojazdów);

wielkie narzędzia rolnicze; wylegarki.

8. Narzędzia i instrumenty ręczne; wyroby nożownicze, widelce i łyżki; biała broń.

9. Aparaty i przyrządy naukowe, żeglarskie, geodezyjne, elektryczne (również dla telegrafii i telefonii bez drutu), fotograficzne, kinematograficzne, optyczne, do ważenia, do mierzenia, sygnalizacyjne, kontrolne (inspekcyjne), ratunkowe (opatrunkowe) i do nauczania; automaty, uruchamiane przez wrzucenie monety lub żetonu;

maszyny do odtwarzania dźwięku; kasy rejestrujące, maszyny do liczenia; gaśnice.

10. Instrumenty i aparaty chirurgiczne, lekarskie, dentystyczne i weterynaryjne (również sztuczne członki, oczy i zęby).

11. Instalacje oświetleniowe, do ogrzewania, do wytwarzania pary, do gotowania, chłodnicze, do suszenia, wentylacyjne, wodociągowe i instalacje sanitarne.

12. Pojazdy;

aparaty do lokomocji lądowej, powietrznej lub wodnej.

13. Broń palna;

amunicja i pociski;

materiały wybuchowe;

ognie sztuczne.

14. Metale szlachetne i ich stopy oraz przedmioty z nich wytworzone lub platerowane (z wyjątkiem wyrobów nożowniczych, widelców i łyżek);

wyroby jubilerskie, kamienie szlachetne;

zegary i inne instrumenty chronometryczne.

15. Instrumenty muzyczne (z wyjątkiem maszyn do odtwarzania dźwięku i aparatów dla telegrafii i telefonii bez drutu).

16. Papier i artykuły papiernicze, karton i wyroby z kartonu;

druki, dzienniki i czasopisma, książki;

artykuły introligatorskie;

fotografie;

papeteria, materiały do klejenia (dla zakładów papierniczych);

artykuły dla artystów plastyków;

pedzle;

maszyny do pisania i artykuły biurowe (z wyjątkiem mebli);

materiały do uczenia się i nauczania (z wyjątkiem aparatów);

karty do gry;

czcionki;

klisze.

17. Gutaperka, kauczuk, balata i namiastki oraz przedmioty wytworzone z tych materiałów, nie zawarte w innych klasach;

materiały służące do uszczelniania, pakunkowania i izolowania;

azbest, mika i wyroby z nich;

węże giętne (nie z metalu).

18. Skóra i imitacje skóry oraz wyroby z tych materiałów, nie zawarte w innych klasach;

skórki i futra;

kufrы i walizki;

parasole, parasolki i laski;

baty, uprząż i wyroby siodlarskie.

19. Materiały budowlane, kamienie naturalne i sztuczne, cement, wapno, zaprawa wapienna, gips i żwir;

rury kamionkowe lub cementowe;

materiały do budowy dróg;

asfalt, pak i bitum;

domy przenośne;

pomniki kamienne;

kominy.

20. Meble, lustra, ramy do obrazów;

artykuły (nie zawarte w innych klasach) z drewna, korka, trzciny, sitowia, wikliny, rogu, kości słoniowej, fiszbinu, szyldkretu, bursztynu, masy perłowej,

pianki morskiej, celuloideu i z namiastek tych wszystkich materiałów.

21. Małe naczynia i zbiorniki przenośne domowe i kuchenne (nie z metali szlachetnych i nie platerowane);

grzebień i gąbki;

szczotki (z wyjątkiem pedzli);

materiały szcztokarskie;

¹⁾ Według porozumienia nicejskiego z dnia 15.6.1957 r. o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe, zamieszczonego w Wiadomościach Urzędu Patentowego z 1957 r. Nr 4, poz. 53, niniejszy wykaz klas stanowi składową część klasyfikacji wyrobów i usług, stosowanej przy rejestracji znaków.

- przrzyżady i materiały do czyszczenia;
 wiórki;
 wyroby szklane, porcelana i fajans, nie zawarte w innych klasach.
22. Sznury, szpagat, sieci, namioty, płachty, żagle, worki;
 materiały wyściełające (włosie końskie, kapok, piecze, trawa morska itp.);
 surowce włókiennicze włókniste.
23. Przedza.
24. Tkaniny;
 nakrycia na łózka i na stoły;
 artykuły włókiennicze, nie zawarte w innych klasach.
25. Odzież, również buty, kamasze i pantofle.
26. Koronki i hafty, wstążki i sznurowadła;
 guziki, zatraski, haftki, szpilki i igły;
 sztuczne kwiaty.
27. Dywany, słomianki, maty, linoleum i inne wyroby, służące do pokrywania podłóg;
 tapety (z wyjątkiem z tkaniny).
28. Gry, zabawki;
 artykuły gimnastyczne i sportowe (z wyjątkiem odzieży);
 ozdoby i przybory na choinkę.
29. Mięso, ryby, ptactwo i dziczyzna;
 ekstrakty mięsne;
 owoce i jarzyny konserwowane, suszone i gotowane; galaretki, konfitury;
 jaja, mleko i inne wyroby mleczne;
 oleje i tłuszcze jadalne;
 konserwy, pikle.
30. Kawa, herbata, kakao, cukier, ryż, tapioka, sago, namiastki kawy;
 mąka i preparaty zbożowe, chleb, biszkopty, ciastka, wyroby cukiernicze, słodczy, lody;
 miód, syrop z melasy;
 drożdże, proszki do pieczenia;
 sól, musztarda;
 pieprz, ocet, sosy;
 przyprawy;
 lód.
31. Produkty rolne, ogrodnicze i leśne oraz zboże, nie zawarte w innych klasach;
 żywe zwierzęta;
 świeże owoce i jarzyny;
 nasiona, żywe rośliny i naturalne kwiaty;
 pasza dla zwierząt, siód.
32. Piwo, ale i porter;
 wody mineralne i gazowe oraz inne napoje bezalkoholowe;
 syropy i inne preparaty do przygotowywania napojów.
33. Wina, spirytualia i likiery.
34. Tytoń surowy lub przerobiony;
 artykuły dla palących;
 zapalki.

II. Uwagi w sprawie klasyfikacji wyrobów¹⁾

1. Rys historyczny

Idea jednolitej klasyfikacji wyrobów dla celów rejestracji znaków zaznaczyła się od wielu lat. Liczne rezolucje różnych kongresów i zgromadzeń zainteresowanych stowarzyszeń opowiedziały się za wprowadzeniem jednolitej klasyfikacji, a konferencje rewizyjne w sprawie dokumentów Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, odbyte w Rzymie w 1886 r., w Brukseli w 1897 r. i w 1900 r. oraz w Waszyngtonie w 1911 r., starały się daremnie spełnić to pragnienie. Wreszcie program konferencji haskiej (1925 r.) przewidywał wprowadzenie rejestracji według klas w porozumieniu, dotyczącym międzynarodowej rejestracji znaków, oraz załączenie do regulaminu jednolitej klasyfikacji, opartej na klasyfikacji w 80 klasach, jaką Międzynarodowe Biuro przyjęło dla swych potrzeb administracyjnych od początku działalności Służby.

¹⁾ Uwagi te zamieszczone w publikacji Międzynarodowego Biura Związku Ochrony Własności Przemysłowej z 1935 r. pt. „*Marques de fabrique ou de commerce. Classification des produits. Répertoire des produits en français, allemand et anglais*”, zawierającej wykaz klas i wykaz wyrobów.

Konferencja nie przyjęła tych projektów. Przeciwnie, uchwaliła ona rezolucję zatwierdzającą projekt zwołania w Bernie w 1926 r. zgromadzenia technicznego, podobnego do zwołanego w 1904 r., obarczonego m. in. rozpatrzeniem międzynarodowej klasyfikacji wyrobów, do których stosują się znaki.

W toku prac, przygotowujących to zgromadzenie, Międzynarodowe Biuro zapytało pismem okólnym z dnia 18 kwietnia 1926 r. zainteresowane organy administracji, czy są one skłonne przyjąć jego urzędową klasyfikację w 80 klasach, albo czy pragną one, aby była ona zmieniona i w jakich punktach. Otrzymaane odpowiedzi wykazały, że większość organów administracji wolało klasyfikację obejmującą bardziej ograniczoną liczbę klas, wobec czego Międzynarodowe Biuro opracowało wstępny projekt obejmujący 30 klas. Ze swej strony delegacja niemiecka przedstawiła zgromadzeniu technicznemu projekt, obejmujący również 30 klas.

Obrazy, jakie toczyły się w dniach od 18 do 23 października 1926 r., nie zakończyły się przyjęciem jednego z powyżej wymienionych projektów klasyfikacji. Przeciwnie, zgromadzenie techniczne przyjęło następujące rezolucje:

„I. Zgromadzenie techniczne tworzy Komisję, złożoną z pięciu następujących członków ... i powołaną do:

a) zgrupowania wyrobów, dla celów rejestracji znaków, najwyżej w 50 klasach;

b) ustalenia zupełnego wykazu alfabetycznego wyrobów, dla rejestracji znaków, w języku Międzynarodowego Biura; każdy kraj dokona następnie tłumaczenia wymienionego wykazu w swoim języku macierzystym;

c) przekazanie tej klasyfikacji i tego wykazu Międzynarodowemu Biuru, które zakomunikuje je różnym organom administracji i międzynarodowym organizacjom, jakie według jego zdania są nimi zainteresowane. W wykazie będą zamieszczone numery klasyfikacji.

II. Międzynarodowe Biuro udzieli swej pomocy Komisji dla wykonania tych prac.

III. Wykaz wyrobów będzie utrzymywany przez Międzynarodowe Biuro, które będzie komunikowało krajom związkowym uzupełnienia w ten sposób wprowadzone do tego dokumentu.

IV. Niniejsze zgromadzenie techniczne nie jest zamknięte z wykonaniem aktualnych prac. Ogranicza się ono do ich przerywania, podejmie je znowu, gdy Komisja ukończy powierzone jej zadanie”.

Zgromadzenie techniczne wyraża poza tym następujące życzenie: „Komisja powinna starać się o zmniejszenie, o ile tylko możliwe, liczby powyższych klas do wskazanego powyżej maksimum”.

Komisja przystąpiła bezzwłocznie do dzieła, ale jej prace nie mogły postępować w przyspieszonym tempie. Zaczęły się one wymianą różnych projektów klasyfikacji z wyjaśniającymi memoriałami, przedstawionymi przez jej członków. Na pierwszym zebraniu, odbytym w Bernie w m. kwietniu 1929 r., Komisja uchwaliła projekt klasyfikacji, który został powyżej zamieszczony (patrz str. 219). Różnice poglądów w sprawie wykazu wyrobów, stwierdzone korespondencyjnie między członkami Komisji, były przedyskutowane i usunięte na ostatnim zebraniu, odbytym w m. wrześniu 1933 r. w Hadze, na którym projekt klasyfikacji został nieco zmieniony. Komisja zdawała sobie sprawę od początku swej działalności z tego, że jednolita klasyfikacja nie ma szans, aby być użyteczną w stosowaniu, bez załączenia do niej szczegółowego wykazu wyrobów, przeznaczonych do jej uzupełnienia. Dlatego też podjęła się ona podwójnego zadania ustalenia projektu klasyfikacji i szczegółowego wykazu wyrobów. Opracowanie jej było znacznie ułatwione przez to, że przedstawiono zgromadzeniu technicznemu wykaz, opracowany przez niemiecki Reichspatentamt, zawierający — w językach niemieckim i francuskim — nazwy około 6000 wyrobów ze wskazaniem klasy, do której każdy wyrób został zaszeregowany według klasyfikacji niemieckiej. Wykaz ten został uzupełniony do liczby około 20,000 nazw wyrobów. Stał się on trójjęzycznym (francuski, niemiecki, angielski) i wskazywał obok każdego wyrobu numer klasy, do której został ten wyrób zaszeregowany, zgodnie z projektem klasyfikacji ustalonym przez Komisję.

2. Zasady, stosowane przy opracowaniu klasyfikacji

W czasie opracowywania niniejszego projektu Komisja zdawała sobie sprawę, że w tym przedmiocie nie można jeszcze osiągnąć doskonałości. Było niemożliwe opracować klasyfikację użyteczną, przestrzegając jedynej zasady. Teoretycznie można zbudować klasyfikację wyrobów, uwzględniając potrójny punkt widzenia: jako czynnik decydujący można wybrać surowiec, z którego są wytworzone wyroby, lub też przemysłowca, który wytwarza wyroby, albo wreszcie kupca detalicznego. Doświadczenie wykazuje, że żaden z tych czynników nie może sam w sobie stanowić podstawy klasyfikacji użytecznej i zadowalającej.

O ile możliwe zasada, stosowaną przez Komisję, była takie grupowanie towarów, jakie w praktyce występuje przy zgłaszaniu znaków. Komisja usiłowała więc zaliczyć do tej samej klasy te grupy wyrobów, dla których żąda się na ogół ochrony znaku.

Poza tym wzięła ona pod uwagę, o ile możliwe, znaczne trudności, jakie przyjęcie nowej klasyfikacji powoduje dla krajów, które już stosują inną, zwłaszcza gdy obowiązująca klasyfikacja służy za podstawę przy uprzednim badaniu znaków. Spodziewa się ona, że niniejszemu projektowi uda się ograniczyć te trudności do niezbędnego minimum.

3. Podział klas

Klasyfikacja zawiera 34 klasy. Klasy 1 do 5 odnoszą się do przemysłu chemicznego i przemysłów z nim związanych. Klasy 6 do 14 obejmują metale i przedmioty z metalu. Klasy 15 do 21 uwzględniają inne wyroby techniczne. Klasy 22 do 27 dotyczą surowców i wyrobów przemysłu włókienniczego oraz przemysłów z nim związanych. Klasa 28 jest poświęcona grom, zabawkom, artykułom gimnastycznym i sportowym. Klasy 29 do 34 grupują wyroby żywnościowe, napoje, wyroby tytoniowe i wyroby przemysłów z tym związanych.

4. Cel klasyfikacji

Należy podkreślić, że klasyfikacja nie jest przeznaczona do spowodowania koniecznie skutków prawnych i że każdy kraj, który przyjąłby ją, mógłby przyznać jej na swoim terytorium taki zasięg, jaki uznałby za wskazany. Zwróćmy zwłaszcza uwagę, że sprawa podobieństwa między wyrobami nie jest przesądzona przez klasyfikację i że przeto dwa wyroby, zaszeregowane do dwóch różnych klas, mogą być „podobne” oraz że dwa wyroby, zaszeregowane do tej samej klasy, mogą nie być takimi.

Co dotyczy użyteczności przyjęcia przez wszystkie umawiające się kraje niniejszego projektu, trzeba zauważyć:

z administracyjnego punktu widzenia, że mógłby on służyć za podstawę w krajach, które stosują system rejestracji według klas, dla pobierania opłat, ponieważ Komisja starała się zaszeregować do tej samej klasy wyroby, które są zwykle wskazane w wykazach wyrobów, przedstawionych przez zgłaszających znaki, oraz że Komisja wzięła w szczególności pod uwagę konieczność opracowania projektu, dzielącego wyroby w sposób, który można stosować w postępowaniu dotyczącym uprzedniego badania, dla którego klasyfikacja jest niezbędna;

z publicznego punktu widzenia, że kupcy i przemysłowcy wszystkich krajów mogliby wiedzieć, dzięki przyjęciu jednolitej klasyfikacji, w jakiej klasie taki lub inny wyrób znajduje się, oraz że walka przeciwko nieuczciwej konkurencji byłaby łatwiejsza, ponieważ poszukiwania znaków podobnych, zgłoszonych w różnych krajach, byłyby w ten sposób znacznie uproszczone.

5. Cel wykazu wyrobów

Wykaz wyrobów tworzy, aby tak wyrazić się, całość z projektem klasyfikacji. Jest on przeznaczony do wyświadczenia wielkich usług bądź organowi administracji, bądź zainteresowanym w dziedzinie rejestracji międzynarodowej, jak i w dziedzinie rejestracji kra-

jowej. Ponieważ nazwy wyrobów są podane w językach francuskim, niemieckim i angielskim, każdy kraj mający inny język, aniżeli języki przytoczone, będzie mógł łatwo przetłumaczyć wykaz dla swego użytku, opierając się na trójjęzycznych oznaczeniach, które zostały starannie zebrane przez znawców. Został zachowany porządek alfabetyczny. Każdy znajdzie więc bez trudności klasę, do której został zaszeregowany wyrób, oraz będą wykluczone pomyłki w sprawie podziału wyrobów na klasy. Byłoby być może pożądane sporządzenie dla każdej klasy alfabetycznego wykazu wyrobów, jakie ona zawiera, który pozwoliłby stwierdzić na rzut oka, jaką dziedzinę ona obejmuje. Praca ta nie została jednakże wykonana z obawy zbytóźnego opóźnienia publikacji niniejszego projektu.

Komisja starała się ułożyć możliwie zupełny wykaz. Nie cofnęła się ona przeto przed zbędnymi nazwami przedmiotów lub synonimami. Jednakże Komisja jest przekonana, że jej praca nie jest wolna od luk. Łuki te mnożą się fatalnie, ponieważ technika rozwija się bez przerwy. Wykaz powinien być więc okresowo uzupełniany. Będzie on mógł być uzupełniany za pośrednictwem Międzynarodowego Biura. W tym celu organ administracji każdego kraju, który przyjąłby jednolitą klasyfikację, powinien, jeżeli otrzyma zgłoszenie dla wyrobów nie wymienionych w załączonym wykazie, zakomunikować Międzynarodowemu Biuru nazwy wyrobów i numery klas, do których zaszeregował je, gdy klasyfikacja wymienionych wyrobów nie nasuwa żadnej wątpliwości. Międzynarodowe Biuro zbierze te wiadomości. Ustali ono, w razie potrzeby z pomocą odpowiednich organów administracji, oznaczenie wyrobów w trzech językach, w których wykaz jest zredagowany, wskaże co do każdego wyrobu numer klasy, do której został on zaszeregowany, i będzie komunikował okresowo te uzupełnienia organom administracji umawiających się krajów. W przypadku, gdyby jakiś organ administracji miał wątpliwość co do klasy, do której nowy wyrób ma być zaszeregowany, byłoby wskazane, aby organ ten odroczył rejestrację (lub aby — jeżeli jego ustawa na to mu zezwala — zarejestrował znak z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany numeru klasy) do czasu zakomunikowania mu przez Międzynarodowe Biuro, zawiadomione przez niego o sprawie — po narażeniu się z członkami Komisji — do jakiej klasy należy zaszeregować wymieniony wyrób.

67

UKŁAD

między Połączonymi Międzynarodowymi biurami Ochrony Własności Przemysłowej oraz Dziel Literackich i Artystycznych a Radą Europejską

Połączone Międzynarodowe Biura Ochrony Własności Przemysłowej oraz Dziel Literackich i Artystycznych (zwane dalej „Połączonymi Międzynarodowymi biurami”)

i

Rada Europejska (zwana dalej „Radą”),
zważywszy, że w interesie Państw, będących Członkami międzynarodowych związków o powszechnym zasięgu, utworzonych przez konwencję paryską z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, zmienioną ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., oraz konwencję berneńską z dnia 9 września 1886 r. o ochronie dzieł literackich i artystycznych, zmienioną ostatnio w Brukseli dnia 26 czerwca 1948 r., Połączone Międzynarodowe Biura stanowią międzynarodową władzę, właściwą w dziedzinie własności przemysłowej i prawa autorskiego, biorąc pod uwagę postanowienia, zawarte w tych konwencjach;

zważywszy, że Rada jest regionalną organizacją, której celem jest realizowanie ściślejszego związku między jej członkami dla strzeżenia oraz rozwijania idei i zasad, jakie są ich wspólnym dziedzictwem, oraz popierania ich postępu gospodarczego i społecznego; że cel ten jest osiąganym przez organy Rady przez rozważanie wspólnie interesujących zagadnień, przez zawieranie układów oraz przez podejmowanie wspólnej działalności w dziedzinach gospodarczej, społecznej, kulturalnej, naukowej, prawnej i administracyjnej, jak

również przez strzeżenie oraz rozwijanie praw człowieka i podstawowych wolności;

zważywszy, że Rada jest więc powołana do zajmowania się w tych dziedzinach każdym problemem, którego rozwiązanie może sprzyjać ściślejszemu związkowi między jej Członkami, oraz że jest dlatego korzystne zbadać na płaszczyźnie europejskiej sprawy, wynikające z właściwości Połączonych Międzynarodowych Biur, jeżeli badanie to może doprowadzić do międzyrządowej działalności wspólnie interesującej obie organizacje;

uznając wspólnotę swych interesów i pragnąc skoordynować swoje wysiłki dla osiągnięcia swych wspólnych celów według ułożonego planu w ramach właściwości, przyznanej Połączonym Międzynarodowym Biurom przez przytoczone wyżej konwencje paryską i berneńską oraz statut Rady Europejskiej, co oznacza, że powinny one informować się wzajemnie o swych programach i swej działalności oraz unikać zbędnych dublaży,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł pierwszy.

Wymiana informacji i dokumentów.

(1) Z zastrzeżeniem środków, jakie mogą być konieczne dla ochrony pewnych dokumentów poufnych, Połączone Międzynarodowe Biura i Rada przystąpią do natychmiastowej i całkowitej wymiany informacji i wszelkich dokumentów, dotyczących spraw wspólnie je interesujących.

(2) Połączone Międzynarodowe Biura i Rada zjednoczą swoje wysiłki w celu osiągnięcia najlepszego wykorzystania wiadomości statystycznych i prawnych oraz w celu zapewnienia najlepszego zastosowania swoich środków dla gromadzenia, analizy, publikacji i rozpowszechniania tych wiadomości w celu zmniejszenia ciężarów, nałożonych na Rządy i inne organizacje, od których takie informacje są zebrane.

Artykuł 2.

Wzajemne narady.

(1) Połączone Międzynarodowe Biura i Rada będą naradzały się we wszystkich etapach przygotowania i wykonania projektów, przedstawiających wspólny interes, w celu ustalenia skutecznej współpracy między dwiema organizacjami; każda z nich rozważy wszelkie spostrzeżenia, dotyczące takich projektów, które zostaną jej przedstawione przez drugą organizację.

(2) Jeżeli Rada jest zainteresowana w popieraniu na płaszczyźnie europejskiej projektów, dotyczących właściwości Połączonych Międzynarodowych Biur, poinformuje się ona najpierw o środkach, podjętych lub zamierzonych przez nie w tej sprawie. Rada będzie mogła następnie zaprosić Połączone Międzynarodowe Biura do rozwinięcia odnośnej działalności, w którym to przypadku będzie ona postępować zgodnie z poniższym artykułem 5. Jeżeli Połączone Międzynarodowe Biura nie są w stanie lub nie przychylają się do wykonania tej prośby, rozumie się, że Rada będzie mogła sama zająć się sprawą. W obydwu przypadkach będą stosowały się wszystkie inne postanowienia niniejszego układu.

(3) Jednakże postanowienia ustępu poprzedzającego nie naruszają w niczym dalszej działalności, prowadzonej w ramach Rady Europejskiej w dziedzinie patentów na wynalazki.

Artykuł 3.

Stosunki z Radą Europejską.

Połączone Międzynarodowe Biura będą mogły przekazać Radzie Europejskiej dla ich zbadania, zwłaszcza przez Zgromadzenie Doradcze, sprawozdania o tej działalności Biura, która przedstawia szczególnie interes europejski. Wstępne narady będą odbywały się dla ustalenia daty i sposobów przedstawienia tych spr-

wozdań, uwzględniając działalność i rozkład zajęć organów Rady Europejskiej, w szczególności Zgromadzenia Doradczego.

Artykuł 4.

Wzajemne przedstawicielstwo.

(1) Połączone Międzynarodowe Biura zaproszą Radę Europejską, aby były reprezentowane na konferencjach i zebraniach, organizowanych pod jej auspicjami, w celu rozpatrzenia spraw interesujących Radę Europejską. Przedstawiciele Rady będą mogli brać udział bez prawa głosu w rozważaniach, dotyczących spraw interesujących Radę.

(2) W każdym razie, gdy będą dyskutowane sprawy wspólnie interesujące, przedstawiciele Połączonych Międzynarodowych Biur będą zapraszani do brania udziału w zebraniach rządowych komitetów rzeczoznawczych, zwołanych przez Komitet Ministrów Rady, oraz będą również mogli być zaproszeni do brania udziału w innych zebraniach i konferencjach, odbywanych przez Radę lub pod jej auspicjami.

Artykuł 5.

Wpisanie spraw na porządek dzienny.

(1) Z zastrzeżeniem wstępnych narad, które mogą być konieczne, Komitet Ministrów Rady będzie mógł z własnej inicjatywy lub na wniosek Zgromadzenia Doradczego, zaproponować wpisanie spraw na porządek dzienny różnych konferencji i zebrań, organizowanych pod auspicjami Połączonych Międzynarodowych Biur.

(2) Z zastrzeżeniem wstępnych narad, które mogą być konieczne, Dyrektor Połączonych Międzynarodowych Biur będzie mógł zaproponować Komitetowi Ministrów wpisanie spraw na porządek dzienny tego Komitetu lub Zgromadzenia Doradczego.

(3) Każda z dwóch organizacji będzie korzystała z postanowień niniejszego artykułu dla przedłożenia drugiej organizacji spraw, które według jej zdania mogą być najlepiej załatwione przez tę ostatnią.

Artykuł 6.

Współpraca techniczna.

W zakresie, na jaki ich środki pozwolą, oraz w granicach swego pełnomocnictwa i swych programów Połączone Międzynarodowe Biura i Rada przystąpią we współpracy do zbadania spraw technicznych, stosujących się do Europy, oraz będą świadczyły sobie wzajemnie pomoc dla praktycznego zastosowania wyników tych badań. W przypadku, gdy taka współpraca spowodowałaby nadzwyczajne wydatki, odbędą się narady w celu ustalenia najbardziej sprawiedliwego pokrycia tych wydatków.

Artykuł 7.

Porozumienia administracyjne

Dyrektor Połączonych Międzynarodowych Biur i Sekretarz Generalny Rady zawrą porozumienia administracyjne, konieczne dla zapewnienia skutecznej współpracy i więzi między sekretariatami obu organizacji.

Artykuł 8.

Wejście w życie i czas trwania.

(1) Niniejszy układ wejdzie w życie, skoro tylko zostanie uznany przez Dyrektora Połączonych Międzynarodowych Biur i Komitet Ministrów Rady Europejskiej¹⁾. Zastąpi on od swego wejścia w życie poprzedni układ, zawarty przez wymianę listów w m. kwietniu 1953 r.

(2) Niniejszy układ będzie mógł być wypowiedziany przez jedną lub drugą ze stron przez uprzednie sześciomiesięczne powiadomienie drugiej strony.

(La Propriété industrielle z 1957 r. Nr 6, str. 106—109).

¹⁾ Układ wszedł w życie dnia 28 maja 1957 r.

C Z Ę Ś Ć I I

68

W Y N A L A Z K I

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 40495 do nru 40656)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numerach rejestru patentów są podane daty, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz.“ są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki, oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są zamieszczone imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków, jeżeli wynalazki te są wynalazkami pracowniczymi. Skrót „Pr.“ oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

4g, 44/30 40645. 21.12 1956. Huta im. Lenina. Kraków, Polska. Palnik do gazowego czyszczenia i przycinania kęsisk. Inż. Witold Mameła, Mieczysław Rangosz i Bolesław Pawelec. Pr.

5a, 35/20 40599. 10.6 1957. Sosnowieckie Przedsiębiorstwo Geologiczne Górnictwa Węglowego. Sosnowiec, Polska. Nóż do cięcia żerdzi wiertniczych. Stanisław Łopuszyński. Pr.

5a, 41 40597. 25.3 1957. Zdzisław Wilk. Kraków, Polska. Sposób intensyfikacji wydobycia płynnych minerałów ze złóż porowatych.

5b, 33 40598. 30.1 1957. Inż. mgr Władysław Jankowski. Częstochowa, Polska. Sposób wykonywania wrębów w pokładach węgla lub innych minerałach.

5b, 35/10 40522. 9.2 1956. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Hydrant do wykonywania wrębów w podsadce piaskowej. Inż. Marian Skup i inż. Włodzimierz Michalewski. Pr.

7b, 6/20 40520. 22.5 1957. Huta Jedność Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Siemianowice Śl., Polska. Sposób wyrobu rur cienkościennych, cienkich prętów i drutu ze stali chromowo-niklowej. Kazimierz Wrotny, Franciszek Sarach, Józef Frączek i Zygmunt Parzyszek. Pr.

10a, 5/15 40518. 22.6 1956. Zakłady Koksownicze „Victoria“ Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Wałbrzych, Polska. Wymienna dysza, doprowadzająca gaz opałowy. Inż. Henryk Skrzypulec, Alfred Brayer, Hans Franke i Fritz Franke. Pr.

10b, 12 40649. 19.8 1957. Wytwórnia Chemiczna Przedsiębiorstwo Państwowe. Podpałka i sposób jej otrzymywania. Inż. mgr Bibiana Kujawa-Penczek, inż. mgr Piotr Penczek, inż. Mieczysław Tytko i inż. Józef Kijewski. Pr.

12c, 2 40511. 20.8 1956. Stanisław Hempel. Oświęcim, Polska. Sposób wytrącania osadów drobnociągnistych o silnie rozwiniętej powierzchni.

12d, 7 40544. 9.5 1957. Cukrownia „Żnin“. Żnin, Polska. Cedzidło z hydromechanicznym usuwaniem osadu. Inż. mgr Roman Szarejko. Pr.

12i, 10 40531. 10.8 1956. Instytut Chemii Nieorganicznej. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania fluorokrzemianu sodowego z fluorytów zawierających węglan wapniowy i siarczki metali. Doc. dr inż. Władysław Augustyn. Pr.

12i, 10 40532. 10.8 1956. Instytut Chemii Nieorganicznej. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania kwaśnego fluorku potasowego i fluorku amonowego.

Inż. mgr Jadwiga Chmiel, doc. dr inż. Władysław Augustyn i inż. mgr Marian Grobelny. Pr.

12i, 17 40561. 13.6 1956. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht“. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób otrzymywania siarki z gazów zawierających siarkowodór.

12i, 24 40507. 31.7 1956. Instytut Metali Lekkich. Skawina, Polska. Sposób podniesienia stężenia SO₂ w gazach przy fabrykacji kwasu siarkowego z siarczanu wapniowego lub z mieszanin zawierających siarczan wapniowy. Mgr Karol Akerman, inż. mgr Józef Majchrowski, inż. mgr Stanisław Żurkowski, inż. Bolesław Bidziński, inż. Seweryn Dietze, inż. Zygmunt Adamski i inż. Czesław Krzyżyński. Pr.

12o, 5/02 40604. 9.5 1956. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht“. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób katalitycznego wytwarzania związków organicznych zawierających tlen, zwłaszcza alkoholi o trzech i większej liczbie atomów węgla.

12o, 11 40586. 20.6 1956. Zakłady Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn“. Kędzierzyn, Polska. Sposób rafinowania syntetycznych estrów. Inż. mgr Bogdan Wolff i Karol Kiteł. Pr.

12o, 14 40552. 30.4 1957. Anna Chrzęszczewska. Łódź, Polska. Bogdan Oprządek. Łódź, Polska. Wiktor Dawid. Łódź, Polska. Emil Łoza. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania estru 2-(β,β'-dwuchloro-dwuetylamino) -etylowego kwasu p-nitro-benzoesowego i jego soli.

12o, 23/01 40566. 6.2 1957. Instytut Barwników i Półproduktów. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania kwasu 3,3', 5,5' 4'' — pięciochloro — 2,2' — dwuhydroksytrójfenylometano -2'' — sulfonowego. Mgr Edyta Boboli, inż. mgr Chaim Stammer, inż. mgr Leon Klahr i inż. Elżbieta Kremky. Pr.

12o, 23/01 40578. 6.2 1957. Instytut Barwników i Półproduktów. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania kwasu 4-chlorobenzaldehydo-2-sulfonowego. Mgr Edyta Boboli. Pr.

12o, 25 40606. 18.10 1956. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Selektywny kontakt miedziowy do odwodorniania cykloheksanolu oraz sposób jego wytwarzania. Edward Treszczanowicz i Jerzy Sznajder. Pr.

12o, 27 40603. 7.3 1946. Pierwsz. 27.8 1955. (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht“. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób suszenia oksymów.

12p, 1/01 40562. 26.11 1956. Jan Michalski. Łódź, Polska. Kazimierz Studniarski. Łódź, Polska. Sposób otrzymywania β -hydroksyetylopirydyn oraz winylopirydyn z 4-pikoliny oraz lutydyn i kolidyn, posiadających grupy metylowe w położeniu 2 i 4.

12p, 4 40605. 21.6 1956. Pierwsz. 30.6 1955 (Francja). Etablissements Clin-Byla. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania N-aminoalkilofenotiazyn.

12p, 5. 40555. 9.5 1956. Pierwsz. 27.8 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht“. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wstępnego traktowania olejów laktamowych.

12p, 5 40602. 7.3 1956. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht“. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób otrzymywania ϵ -kaprolaktamu z ługów powstających przy produkcji ϵ -kaprolaktamu.

12q, 1/02 40567. 5.1 1957. Instytut Barwników i Półproduktów. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania chlorku dwumetylofenylobenzyloamoniowego. Mgr Edyta Boboli. Pr.

12q, 6/01 40564. 7.3 1956. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht“. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania kwasu ϵ -aminokapronowego z produktów odpadkowych przy wytwarzaniu ϵ -kaprolaktamu.

12q, 15/01 40540. 27.3 1957. Włodzimierz Rodziewicz. Gdańsk, Polska. Jan Dobrowolski. Gdańsk, Polska. Wiesław Wojnowski. Gdańsk, Polska. Katalityczny sposób otrzymywania pięciochlorofenolu z fenolu.

14a, 8 40643. 30.5 1951. Władysław Stanecki. Świdnica Śląska, Polska. Podwójnie dwufazowy silnik parowy lub powietrzny z ruchomymi trzema tłokami, osadzonymi w jednym cylindrze nieruchomym.

14a, 13 40587. 1.3 1951. Władysław Stanecki. Świdnica Śląska, Polska. Tłokowy wielocylindrowy silnik parowy o gwiazdowym układzie cylindrów roboczych i wspólnej komorze rozsprężania.

19a, 8 40648. 4.5 1955. Lorenz Jäger. Haan, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do zamocowywania szyn kolejowych.

20h, 9 40574. 11.2 1956. VEB Schwermaschinenbau „Heinrich Rau“ Wildau. Wildau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do oczyszczania tłuczni podtorza szynowego.

20i, 11/01 40517. 17.9 1955. Pierwsz. 17.3 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Werk für Signal-und Sicherungstechnik Berlin. Berlin-Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie nastawcze z całkowicie lub częściowo samoczynnym przestawianiem zwrotnic.

20i, 18 40575. 4.4 1956. Pierwsz. 15.12 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Werk für Signal-und Sicherungstechnik Berlin. Berlin-Treptow. Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do przenoszenia momentów napędowych i zabezpieczenia zapory przejazdowej w położeniu otwarcia.

20i, 41/30 40501. 21.1 1956. VEB Werk für Signal- und Sicherungstechnik Berlin. Berlin-Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do liczenia i wskazywania impulsów, zwłaszcza do liczenia osi w urządzeniach zabezpieczenia ruchu pociągów.

20k, 9/01 40622. 21.6 1957. Kopalnia Węgla Kamiennego „Kleofas“. Katowice-Załęże, Polska. Spo-

sób zabezpieczenia przed porażeniem prądem na skutek dotknięcia drutu ślizgowego trakcji elektrycznej w kopalni węgla. Inż. Józef Paździora, Marian Wójcik i inż. Franciszek Domanik. Pr.

20l, 22/01 40530. 16.11 1955. Zavody V. J. Lenina Plzen, narodni podnik. Pilzno, Czechosłowacja. Bohumil Novotny. Pilzno, Czechosłowacja. Milos Opial. Pilzno, Czechosłowacja. Urządzenie sterownicze do pojazdów elektrycznych z pneumatycznym lub ręcznym napędem nastawnika.

20l, 23/04 40637. 26.10 1955. Zavody V. J. Lenina Plzen, narodni podnik. Pilzno, Czechosłowacja. Bohumil Novotny. Pilzno, Czechosłowacja. Urządzenie do wielokrotnego i samoczynnego sterowania pojazdów elektrycznych przy zostosowaniu silnika pneumatycznego do napędu głównego nastawnika.

20l, 25 40572. 28.10 1955. Závody V. J. Lenina Plzen, narodni podnik. Pilzno, Czechosłowacja. Bohumil Novotny. Pilzno, Czechosłowacja. Układ sterowania zespołowego pojazdów elektrycznych o samoczynnym rozruchu z silnikiem pneumatycznym do napędu nastawnika głównego.

21a², 5/12 40508. 11.3 1957. Zakłady Elektrod Węglowych 1 Maja. Racibórz, Polska. Sposób wytwarzania proszku mikrofonowego średnioomowego. Inż. Karol Nowak, mgr Wiesława Kłosek, Jan Szwaja i Łucja Wilk. Pr.

21a², 36/01 40592. 13.7 1956. Feliks Błocki. Warszawa, Polska. Zygmunt Rostkowski. Warszawa, Polska. Zenon Szpigler. Warszawa, Polska. Wiązka międzymiastowych łączy telefonicznych.

21a², 36/10 40516. 17.12 1955. Erwin Wedemeyer. Berlin — Rahnsdorf, Niemiecka Republika Demokratyczna. Bernhard Dinse. Berlin-Wilmersdorf, Niemiecka Republika Demokratyczna. Waldemar Schröder. Berlin-Oberschöneweide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Egon Witte. Berlin-Oberschöneweide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do wskazywania zawilgocenia kabli telefonicznych.

21a⁴, 29/01 40589. 29.8 1956. Jan Hołownia. Wrocław, Polska. Obwody strojone wielozakresowego odbiornika radiowego z przemianą częstotliwości.

21a⁴, 66/01 40641. 27.10 1956. Stanisław Dembiński. Warszawa, Polska. Antena telewizyjna pokojowa.

21b, 27/01 40594. 31.3 1955. Maciej Weiner. Bydgoszcz, Polska. Stos termoelektryczny, zwłaszcza pomiarowy.

21b, 7/03 40617. 2.3 1956. Wrocławskie Zakłady Wytwórcze Ogniwi i Baterii. Wrocław, Polska. Maszyna do wyginania kubków prostokątnych z blachy cynkowej do suchych ogniwi elektrycznych. Stanisław Gibalski. Pr.

21c, 2/12 40583. 14.9 1956. Zjednoczenie Montażu Elektrowni „Elektrobudowa“ Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Zalewa kablowa nierozpuszczalna w syciwie kablowym. Inż. mgr Stanisław Gosiewski i Ernest Wilczek. Pr.

21c, 4/01 40621. 6.6 1956. Erwin Wedemeyer. Berlin-Rahnsdorf, Niemiecka Republika Demokratyczna. Hilmar Zickerick. Berlin-Pankow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania czwórek gwiazdowych teletransmisji nośnej o szczególnie małych sprzężeniach w określonym zakresie częstotliwości.

21c, 23/02 40541. 29.6 1955. VEB Starkstromanlagenbau Volkseigener Elektro-Maschinenbau Rostock. Rostock, Niemiecka Republika Demokratyczna. Elektryczne wymowlalne urządzenie przyłączowe wpuszczone w ziemię.

21c, 41/01 40582. 13.6 1956. Zakład Sieci Elektrycznych „Bydgoszcz“. Bydgoszcz, Polska. Urządzenie do mechanicznego blokowania łączników wysokiego i niskiego napięcia z zastosowaniem linek Bowdena. Inż. Antoni Misterek i inż. Józef Cieśliewicz. Pr.

21c, 47/01 40573. 31.1 1956. VEB Carl Zeiss Jena. Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób sterowania łańcuchów lub grup przekaźników.

21c, 58 40584. 28.2 1957. Katowicka Fabryka Armatur Państwowe Przedsiębiorstwo Wyodrębnione. Katowice, Polska. Napęd elektryczny do armatur przemysłowych. Inż. mgr Jerzy Wójcik, inż. mgr Mieczysław Pachowski, inż. mgr Edmund Skulima i inż. Mieczysław Sokół. Pr.

21c, 68/50 40613. 13.10 1956. Tadeusz Kozak. Warszawa, Polska. Układ do zabezpieczania odbiorników prądu trójfazowego przed uszkodzeniami powstającymi na skutek zwarć, przeciążeń bądź asymetrii fazowej.

21d², 18/01 40527. 9.1 1957. Tomasz Tarasiuk. Warszawa, Polska. Andrzej Zieliński. Warszawa, Polska. Napęd Ferrarisa z samoprzesunięciem fazowym.

21d², 18/02 40620. 8.4 1957. Skarb Państwa (Ministerstwo Obrony Narodowej). Warszawa, Polska. Silnik jednofazowy indukcyjny zwarty z ciągłą regulacją prędkości obrotowej. Kand. nauk techn. Włodzimierz Dulewicz. Pr.

21d², 49 40560. 20.4 1956. VEB Transformator- und Röntgenwerk Dresden. Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób łączenia części za pomocą żywicy lanej, zwłaszcza do celów elektrotechnicznych.

21e, 2/04 40623. 1.7 1957. Edmund Romer. Gliwice, Polska. Józef Weichönig. Gliwice, Polska. Magnetoelektryczny ustrój pomiarowy z magnezem rdzeniowym.

21e, 2/04 40624. 1.7 1957. Edmund Romer. Gliwice, Polska. Józef Weichönig. Gliwice, Polska. Sposób łączenia części magnetoelektrycznego ustroju pomiarowego z magnezem rdzeniowym.

21e, 2/04 40625. 1.7 1957. Edmund Romer. Gliwice, Polska. Józef Weichönig. Gliwice, Polska. Zawieszenie ramki obrotowej ustroju pomiarowego magnetoelektrycznego na tasiemkach.

21e, 29/01 40504. 8.1 1957. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Uniwersalny przyrząd pomiarowy dla robót strzelniczych w kopalniach. Inż. mgr Jerzy Wroński i inż. mgr Janusz Ciok. Pr.

21e, 29/02 40576. 4.4 1957. Zakłady Wytwórcze Podzespołów Telekomunikacyjnych. Kraków, Polska. Elektronowy wskaźnik tolerancji wartości oporników. Leszek Hałaciński. Pr.

21f, 58 40619. 20.8 1956. Józef Młodawski. Andrzejów, Polska. Obsada do kinkietu lub elementu żyrandola.

21g, 10/02 40580. 25.3 1957. Aleksander Romanowski. Kraków, Polska. Sposób wykonywania płaszczy ochronnych z mas plastycznych do kondensatorów zwijkowych dla sprzętu telekomunikacyjnego.

21h, 3/01 40618. 8.4 1957. Leon Krzemiński. Warszawa, Polska. Elektryczne naczynie grzejne lub podobne urządzenie żelazno-aluminiowe.

21h, 32/03 40581. 23.4 1956. Kopalnia Węgla Kamiennego „Czeladź“ Przedsiębiorstwo Państwowe. Czeladź, Polska. Lekki przenośny transformator spawalniczy. Emanuel Paliga. Pr.

22h, 7/01 40539. 24.11 1956. Fryderyk Weigl. Warszawa, Polska. Kazimierz Borodziński. Warszawa, Polska. Witold Gierutto. Warszawa, Polska. Zdzisław Langner. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania lepiku lub mas izolacyjnych.

23a, 3 40495. 6.5 1957. Inż. mgr Jan Górniak. Zabrze, Polska. Sposób wydzielania kwasów żywicznych z oleju talowego.

23c, 1/01 40506. 22.2 1956. Przedsiębiorstwo Państwowe Rafineria Nafty Czechowice. Czechowice, Polska. Sposób wytwarzania smarów z ekstraktu uzyskanego w procesie selektywnej rafinacji olejów mineralnych. Dr Paweł Raul Sznagel. Pr.

24e, 2/06 40559. 4.6 1957. Jerzy Opieliński. Łódź, Polska. Gazogenerator olejowy.

24i, 1/02 40512. 27.3 1956. Aleksander Szymonowicz. Józefów k. Błonia, Polska. Regulator dopływu powietrza do palenisk, zwłaszcza palenisk kotłowych.

27b, 3 40579. 4.7 1956. Mgr Henryk Łoziczonnek. Wieliczka, Polska. Sprężarka elektronowa.

27c, 12/01 40593. 3.5 1956. Wytwórnia Wentylatorów. Chełm Wielki k. Mysłowic, Polska. Wentylator o wirniku promieniowym. Inż. Franciszek Kłyk. Pr.

28a, 3 40496. 15.6 1957. Inż. Antoni Sentek. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania brzeźki chromowej do garbowania skór. Patent dodatkowy do patentu nr 33690.

29b, 3/70 40556. 31.1 1957. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Łódź, Polska. Sposób otrzymywania włókien celulozowych animalizowanych białkiem. Inż. mgr Marcei Łączkowski, inż. mgr Bolesława Antczak i inż. mgr Jan Śmigieński. Pr.

30h, 2/04 40577. 8.4 1957. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób odtoksycznienia heparyny. Zofia Bury, Janina Hennig, Maria Iwaszkiewicz, Romana Jaworska, Stanisław Krzyżanowski, Wiesław Lewenstein, Irena Małkiewicz i Zbigniew Łopatek. Pr.

31c, 12/01 40596. 13.6 1956. Pierwsz. 16.6 1955 (Węgry). Licencja Találmányokat Ertekesítő Vallalat. Budapeszt, Węgry. Sposób otrzymywania ścisłych odlewów metalowych oraz środek do wykonywania tego sposobu.

31c, 14 40600. 27.3 1957. Huta „Warszawa“. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania kształtek egzotermicznych do podgrzewania głowicy wlewków stalowych oraz sposób ich stosowania. Inż. mgr Ryszard Frąckiewicz. Pr.

34b, 6/01 40534. 30.5 1957. Zdzisław Grot. Radom, Polska. Urządzenie do krajania makaronu.

34c, 5/10 40500. 30.7 1956. Mgr Jerzy Cegielski. Warszawa, Polska. Urządzenie do hydraulicznego zmywania ścian lub innych powierzchni.

34l, 17/02 40550. 5.3 1956. Politechnika Gdańska (Katedra Technologii Chemicznej Drewna i Torfu). Gdańsk, Polska. Sposób wytwarzania masy do skubania drobiu. Prof. nadzw. inż. mgr Zbigniew

Rozmej, inż. mgr Aleksander Kwiatkowski, inż. mgr Stanisław Rybiński i inż. mgr Zbigniew Uruski. Pr. 36a, 17 40563. 18.12 1956. Paweł Domosław Binn. Warszawa, Polska. Zestaw przedłużaczy do garnka płomiennoego.

36c, 10/02 40650. 20.7 1957. Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych. Tarnowskie Góry, Polska. Kocioł do centralnego ogrzewania wodnego. Kazimierz Gizowski. Pr.

36c, 10/05 40655. 14.3 1957. Edward Wojciechowski. Warszawa, Polska. Kocioł z pionowymi płomieniówkami do centralnego ogrzewania wodnego.

37a, 4 40499. 3.3 1956. Nikodem Hryckiewicz. Warszawa, Polska. Teodor Zep. Warszawa, Polska. Ściana zewnętrzna wykonana z pustaków komorowych.

37a, 6 40634. 27.3 1956. Henryk Jędrzejewski. Warszawa, Polska. Wielkopłytkowa lekka panew dachowa.

37b, 1 40635. 6.2 1957. Mieczysław Izdebski. Ozorków, Polska. Pustak z dwukomorową izolacją powietrzną do budowy ścian oszczędnościowych.

37b, 2/02 40632. 30.1 1957. Krzysztof Jeż. Kęty, Polska. Płyta foliowo-piłśniowa.

37b, 4 40633. 6.4 1957. Józef Polak. Kraków, Polska. Sposób zbrojenia betonu drewnem.

37b, 6 40570. 9.2 1957. Henryk Banert. Warszawa, Polska. Sieć cieplna podziemna z trwałą izolacją i szczelną obudową rurową.

37b, 6 40630. 26.11 1956. Henryk Banert. Warszawa, Polska. Sieć cieplna, wykonana z żelazobetonowych łupin półcylindrycznych, wylewanych wewnątrz warstwą izolacji pianobetonowej.

37b, 6 40631. 26.11 1956. Henryk Banert. Warszawa, Polska. Konstrukcja, zabezpieczająca przed zawilgoceniem rurociągi cieplne zalewane pianobetonem.

37d, 8 40652. 9.2 1957. Agenor Krygler. Konstancin, Polska. Okno zespolone.

38h, 5/02 40543. 6.8 1956. Spółdzielnia Pracy Chemiczno-Drogistowska z o. u. Poznań, Polska. Sposób wytwarzania bejcy orzechowej z torfu. Stefan Karpiński. Pr.

40a, 1/20 40521. 18.4 1957. Skarb Państwa (Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych). Katowice, Polska. Sposób granulowania blendy prażonej, pyłów i tlenku cynku. Inż. mgr Zygmunt Syryczyński, doc. mgr Jerzy Adamiczka, mgr Jan Machinek, inż. mgr Zdzisław Musienko i inż. mgr Bogusław Seweryński. Pr.

40a, 31/30 40626. 20.4 1957. Skarb Państwa (Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych Przedsiębiorstwo Państwowe). Katowice, Polska. Sposób odzyskiwania metali z hutniczych materiałów odpadkowych. Inż. Kazimierz Kurski, inż. Adam Leśniak, inż. Witold Kwiecień i mgr Witold Szejma. Pr.

42b, 4 40565. 31.5 1957. Poznańskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych. Poznań, Polska. Wycieraczka, zwłaszcza do stalowych taśm mierniczych. Arseniusz Szulakiewicz. Pr.

42b, 12/05 40651. 6.7 1957. Skarb Państwa (Główny Urząd Miar). Warszawa, Polska. Przyrząd do mierzenia graniastości wałeczków mierniczych. Jan Pietraszek. Pr.

42b, 12/06 40546. 26.1 1957. Leon Kwaśnik. Anin k. Warszawy, Polska. Sposób nakładania war-

stwy farby na papier oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

42c, 24/01 40505. 28.3 1957. Poznańskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłu Drobno Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Libela. Włodzimierz Hoffmann, Teodor Liersch i Teodor Nowak. Pr. 42h, 1/01 40547. 23.3 1957. Emilia Kotecka. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania z mas termoplastycznych elementów optycznych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

42k, 17 40503. 20.4 1956. Instytut Technologii Drewna. Poznań, Polska. Rektyfikator do wykrywania błędów w działaniu mechanizmu korbowodowego, ramy oraz prowadnic w traku. Doc. inż. Romuald Dziewanowski i inż. mgr Henryk Dziewanowski. Pr.

42k, 46/04 40656. 29.7 1957. Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Sposób pomiaru i rejestracji naprężeń za pomocą tensometrów oporowych bez użycia wzmacniacza. Inż. mgr Jerzy Rąbalski i inż. mgr Joachim Jońca. Pr.

42l, 3/05 40545. 26.3 1955. Centralne Biuro Konstrukcji Kablowych w Ożarowie Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione (Wydział Akumulatorów i Baterii). Poznań, Polska. Sposób zwiększania dokładności pomiaru małych fal polarograficznych, zwłaszcza w analizie śladowej, oraz przyrząd do wykonywania tego sposobu. Dr Zbigniew Zagórski. Pr.

42l, 3/05 40548. 13.12 1956. Politechnika Poznańska (Zakład Badawczy Chemii — Zespół Gospodarstw Pomocniczych). Poznań, Polska. Sposób mierzowania metodą polaryzacyjną oraz urządzenie do przeprowadzania tego sposobu. Dr Zbigniew Zagórski i mgr Stanisław Olszański. Pr.

42m, 33/01 40636. 24.11 1956. Władysław Trojanowski. Przemyśl, Polska. Suwak do obliczania stropów.

42q, 2/03 40607. 6.2 1957. Wytwórnia Wyrobów Plastycznych „Plast”. Warszawa, Polska. Czujnik do termoregulacji. Witalis Rynkiewicz. Pr.

42q, 5 40615. 29.10 1956. Kazimierz Wawszkiewicz. Warszawa, Polska. Artur Pęski. Warszawa, Polska. Regulator programowy do termoregulatorów samopiszających.

45c, 5/01 40568. 25.7 1956. Jan Zieleniewski. Warszawa, Polska. Wyrywacz do okopowych, zwłaszcza do buraków.

45c, 22/02 40646. 14.8 1956. Pierwsz. 11.2 1956 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Institut für Landmaschinen und Traktorenbau. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania noży koszących do maszyn rolniczych.

45e, 20/03 40654. 1.2 1957. Władysław Czapliński. Warszawa, Polska. Urządzenie do czyszczenia truskawek z szypulek.

46a⁵, 8 40510. 28.5 1956. Edward Janas. Sosnowiec, Polska. Silnik spalinowy z obracającą się pomocniczą cieczą.

46b¹, 3 40498. 20.2 1957. Andrzej Rahnenfeld. Warszawa, Polska. Jednozaworowy rozrząd grzybkowy z rozdzielaczem obrotowym do czterosuwowych silników spalinowych.

46c¹, 8 40509. 19.4 1957. Sławomir Peszkowski. Ursus, Polska. Tłok silnika wysokoprężnego.

46d, 9 40642. 10.5 1948. Władysław Stanecki. Świdnica Śląska, Polska. Samozapłonowy dwusuwowy silnik spalinowy, służący do zmiany posuwowego ruchu zmiennokierunkowego na ruch obrotowy.

47c, 11 40585. 23.12 1955. VEB Maschinen-und Zahnradfabrik Gotha. Gotha, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sprzęgło wielotarczowe.

47f, 3/25 40590. 25.7 1956. Pierwsz. 19.10 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Ingenieur Tiefbau Brandenburg. Brandenburg (Havel), Niemiecka Republika Demokratyczna. Połączenie rur z betonu sprężonego.

47g, 1/02 40502. 11.6 1954. Pierwsz. 11.6 1953 (Dania). Carl Walther Magnus Dietrich. Kopenhaga, Dania. Zawór spustowy do cieczy.

47h, 20 40616. 8.12 1956. Zakłady Przemysłowe 1-go Maja Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Pruszków, Polska. Wibrator do usuwania naprężeń wewnętrznych w odlewach żeliwnych. Inż. Janusz Holtorp, inż. Jarosław Budzyński, Eugeniusz Piasecki, Karol Zneykus, Stanisław Grabski, Jan Krawczyk, Anatol Skukowski, inż. Alfred Nehawiczka, Stanisław Wilczopolski, Henryk Markut, Witold Jasiński, Ryszard Szymański, Marian Jasiński i Ryszard Makowski. Pr.

48a, 16/01 40526. 23.11 1956. Stanisław Wirbilis. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania grubych i twardych powłok anodowych na aluminium i jego stopach.

49a, 2/02 40609. 6.6 1956. Centralne Biuro Konstrukcyjne Obrabiarek Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Pruszków, Polska. Urządzenie do odciążania ciężkich części obrabiarek, zwłaszcza tokarek karuzelowych przy pionowym przesuwaniu tych części. Inż. mgr Mikołaj Filipowicz i inż. mgr Edmund Szumilas. Pr.

49a, 20 40538. 6.12 1956. Bernard Koń. Warszawa, Polska. Obudowa wrzeciennika, zwłaszcza do maszyn zespołowych.

49h, 35 40610. 4.3 1957. Instytut Chemii Stosowanej. Warszawa, Polska. Ładunki termitowe do spawania przewodów telekomunikacyjnych stalowych i zapalki termitowe do zapalania ładunków termitowych. Inż. Stefan Orlewicz, inż. Stanisław Dutkiewicz i Czesław Chęcki. Pr.

50c, 17/01 40614. 28.3 1956. VEB Schwermaschinenbau „Ernst Thälmann“ (vorm. Krupp-Gruson). Magdeburg-Buckau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do rozdrabniania.

50d, 3/10 40612. 17.11 1956. Pierwsz. 27.3 1956 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Brauerei und Malzfabrik Artern. Artern, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do łuszczenia jęczmienia i innych zbóż z dużą zawartością plew.

55d, 9/50 40595. 28.11 1955. Fabryka Maszyn Papierniczych. Cieplice Śl. Zdrój, Polska. Rura natryskowa. Inż. Zbigniew Krzewiński i inż. Jan Walczak. Pr.

58a, 1 40542. 12.11 1956. Jaworznicko-Mikołowskie Warsztaty Naprawcze. Kostuchna, Polska. Prasa hydrauliczna do prostowania stalowej obudowy chodnikowej. Inż. mgr Franciszek Hwoźdeński. Pr.

59a, 3 40644. 6.12 1956. Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego Warszawa. Warszawa, Polska. Pompa przeponowa do zapraw. Inż. Kazimierz Dzwonkowski, inż. Jan Dembiński i Czesław Szczepański. Pr.

61a, 18/01 40558. 26.6 1957. Kazimierz Spiechowicz. Łódź, Polska. Sposób zapewniający samoczynne działanie gaszące urządzeń tryskaczowych

przeciwpożarowych bez względu na temperaturę otoczenia tryskaczy.

61a, 29/02 40571. 22.5 1957. Wiktor Skowroński. Pruszcz Gdański, Polska. Maski dla górników chroniąca przed pylicą.

63c, 47 40629. 20.3 1956. Vladimir Popelár. Praga, Czechosłowacja. Jan Rönnert. Praga, Czechosłowacja. Zębatkowy mechanizm kierowniczy do pojazdów mechanicznych.

63c, 69 40591. 30.3 1956. Pierwsz. 8.6 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Motorradwerk Zschopau. Zschopau/SA., Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ światła hamowania do pojazdów mechanicznych, w szczególności do motocykli.

63c, 76 40640. 25.7 1956. Zjednoczenie Państwowych Gospodarstw Rolnych Poznań Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Iskrochron do rury wydechowej pojazdów z silnikiem spalinowym, zwłaszcza ciągników. Wacław Lorenz. Pr.

63k, 22 40523. 12.11 1956. Piotr Kącik. Krzeszowice, Polska. Józef Jaskólski. Krzeszowice, Polska. Sanki motorowe. Patent dodatkowy do patentu nr 38739.

63k, 22 40524. 12.11 1956. Piotr Kącik. Krzeszowice, Polska. Józef Jaskólski. Krzeszowice, Polska. Osobowy pojazd motorowy do jazdy po śniegu. Patent dodatkowy do patentu nr 38739.

63k, 22 40525. 12.11 1956. Piotr Kącik. Krzeszowice, Polska. Józef Jaskólski. Krzeszowice, Polska. Rower do jazdy po śniegu. Patent dodatkowy do patentu nr 38739.

64b, 6 40628. 10.1 1957. Józef Abramowicz. Suchowola, Polska. Płuczka mechaniczna do płukania kufli i szklanek.

64b, 22 40588. 5.2 1957. Józef Pachowski. Warszawa, Polska. Aparat próżniowy do zamykania słoików.

65a², 32 40535. 29.12 1956. Conrad Birkhoff. Bremerhaven, Niemiecka Republika Demokratyczna. Rudolf Nord. Bremerhaven, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób przenoszenia ryb z okrętu łowczego na okręt transportowy lub przetwórczy oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

65f³, 6 40497. 11.2 1957. Henryk Markiewicz. Gdynia, Polska. Czesław Gościński. Gdańsk, Polska. Urządzenie do napędu statku.

68a, 103 40549. 1.4 1957. Józef Ciesielski. Poznań, Polska. Kłódka.

68b, 1/15 40647. 19.12 1956. Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Budowlanych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Zamek do otwierania i zamykania pionowo przesuwanych jednoskrzydłowych drzwi do przepuszczania wózka, np. z cegłami, w suszarni tunelowej. Inż. Antoni Majewski. Pr.

72a, 31/01 40601. 8.4 1957. Skarb Państwa (Ministerstwo Obrony Narodowej). Warszawa, Polska. Pneumatyczny przyrząd do czyszczenia luf działowych. Inż. Zbigniew Messyasz. Pr.

74a, 14 40627. 10.7 1957. Julian Maron. Bielsk Podlaski, Polska. Automat sygnalizacyjny do mieszarek.

74b, 1 40513. 29.4 1957. Marcin Strokowski. Gliwice, Polska. Czujnik transformatorowy do kontroli położenia ciała ferromagnetycznego.

75b, 9 40537. 9.5 1957. Helena Hussarska. Kraków, Polska. Roman Hussarski. Kraków, Polska. Spo-

sób wytwarzania barwnych efektów z glazury ceramicznej na dowolnego rodzaju podłożu.

76b, 8 40519. 29.5 1957. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Stanisława Dubois. Łódź, Polska. Zgrzeblarka do zgrzeblenia ciętego włókna sztucznego lub syntetycznego. Stanisław Stefański, Edward Kazmierczak i Jerzy Podwysocki.

76b, 18 40557. 29.6 1957. Bielska Fabryka Maszyn Włókienniczych. Bielsko-Biała, Polska. Dzielony napęd wałków roboczych zgrzeblarki. Inż. Konstanty Bizoń. Pr.

- 76c, 10/05 40553. 9.4 1955. VEB Greizer Kammgarnwebereien. Greiz, Niemiecka Republika Demokratyczna. Oczyszczacz nici.

77b, 15/02 40528. 13.10 1956. Jan Pawlica. Zakopane, Polska. Obrzeże stalowe do nart.

77b, 15/27 40551. 13.10 1956. Jan Pawlica. Zakopane, Polska. Urządzenie do mocowania nart do butów.

80a, 14/15 40638. 18.5 1956. Pierwsz. 30.8 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Bau-Vibriermaschinen Radeberg. Radeberg/Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Ubijak przeznaczony przeważnie do ubijania ziemi i betonu w odlewniach lub podobnych zakładach.

80a, 42 40514. 14.9 1955. Pierwsz. 17.9 1954 (Czechosłowacja). Vlastimil Ruzicka. Hrochuv Tynec, Czechosłowacja. Urządzenie do odmierzania i cięcia ceramicznych kształtek.

80a, 48/15 40536. 12.6 1956. Warszawskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe Budownictwa Przemysłowego. Warszawa, Polska. Forma do wyrobu okien żelbetowych. Józef Podgórski i inż. Marian Palutkiewicz. Pr.

80a, 54/10 40515. 14.10 1955. VEB Plattenwerke Meissen/Elbe, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do spulchniania masy ceramicznej za pomocą pary.

81c, 19 40529. 3.8 1956. Pierwsz. 14.1 1956 (Niemiecka Republika Federalna). Hanfwerke Füssen-Immenstadt A. G. Füssen Schwaben, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do mechanicznego obwiązywania niemetalowymi nićmi lub sznurkami.

82a, 34 40653. 11.1 1957. Samuel Muler. Łódź, Polska. Kazimierz Drelichowski. Łódź, Polska. Karuzelowa obrotowa suszarka piętrowa do produktów spożywczych, ogrzewająca z przerwami promieniami podczerwonymi złożony materiał.

85e, 18/01 40569. 22.8 1956. Stanisław Szczotkowski. Warszawa, Polska. Inżektorowy wóz asenizacyjny do wywozu nieczystości płynnych.

85e, 18/20 40639. 18.5 1956. VEB (K) Wasserwirtschaft Leipzig. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Aparat do oczyszczania rurociągów za pomocą sprężonego ośrodka.

86c, 27/11 40554. 20.4 1956. Pierwsz. 16.1 1956 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Webstuhlbau Neugersdorf. Neugersdorf/SA., Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie odbojowe do bijaków krosien.

88c, 2/03 40533. 14.2 1957. Mikołaj Łatyszew. Warszawa, Polska. Stanisław Radczuk. Warszawa, Polska. Silnik wiatrowy.

88c, 3/08 40608. 15.9 1956. Tadeusz Wiśniowski. Warszawa, Polska. Silnik wiatrowy o ruchu wahadłowym.

89c, 10 40611. 27.7 1956. Bogdan Gryczyński. Poznań, Polska. Sposób otrzymywania z cukrowniczego błota defeko-saturacyjnego produktów chemicznych.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów.

37364, 37735. Dnia 24.8 1957 r. wykreślono wpisy o wykreśleniu patentów.

37754, 37783, 37795, 37803, 38306, 38307, 38331, 38535, 39145. Dnia 2.7 1957 r. wykreślono wpisy „Bydgoska Fabryka Maszyn Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione Bydgoszcz, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych“ oraz dokonano wpisów „Fabryka Automatów Tokarskich Przedsiębiorstwo Państwowe Bydgoszcz, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych“.

38401. Dnia 9.8 1957 r. wykreślono wpis „Łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych Łódź, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych“ oraz dokonano wpisów „Łódzkie Zakłady Chemiczne Przedsiębiorstwo Państwowe Łódź, Polska“.

39045 Dnia 11.7 1957 r. wykreślono wpisy „Polskie Ratownictwo Okrętowe Gdynia, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych“ oraz dokonano wpisów „Wiktor Zinkiewicz Gdynia, Polska“.

39147. Dnia 31.7 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39288. Dnia 9.8 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39292. Dnia 1.8 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39335. Dnia 26.8 1957 r. wykreślono wpisy „Główny Instytut Górnictwa Stalinogród, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych“ oraz dokonano wpisów „Zakład Doskonalenia Rzemiosła Katowice, Polska“.

39523. Dnia 25.7 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39963. Dnia 24.8 1957 r. w rubryce C (twórcy wzgl. współtwórcy wynalazku) dokonano wpisu „inż. mgr Franciszek Kaim, Norbert Paszek, Augustyn Piechaczek, Zygfryd Parketa i Hubert Klyszcz“.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentów. Patenty, wpisane do rejestru patentów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 12 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

36871, 37176, 37370, 39216.

Poradnia Urzędu Patentowego PRL dla wynalazców i racjonalizatorów
Warszawa, Al. Niepodległości 188

czynna we wtorki w godz. 16–17.30

Porady techniczne i prawne z zakresu wynalazków, wzorów, udoskonaleń technicznych i usprawnień

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH I WZORÓW ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych wzorów. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory, oraz tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów użytkowych, jeżeli te wzory są wzorami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że zarejestrowane wzory użytkowe są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE

(Od nru 11371 do nru 11570)

3a **11499.** 29.10 1956. 8.8 1957. Maria Lothowa. Warszawa, Polska. Sprzączka do podwiązek.
3a **11522.** 10.4 1957. 14.8 1957. Janina Bojarska. Bytom, Polska. Sprzączka do podwiązek.
3c **11413.** 24.9 1956. 27.7 1957. Jan Wyszyński. Warszawa, Polska. Rudolf Starzyński. Warszawa, Polska. Narząd suwakowy do zapieć błyskawicznych.
3c **11551.** 21.2 1957. 21.8 1957. Stanisław Morski. Warszawa, Polska. Szczelne zamknięcie błyskawiczne.
4c **11470.** 29.9 1956. 6.8 1957. Stanisław Podczaski. Radom, Polska. Józef Łągiewnicki, Radom, Polska. Czesław Wojutyński. Radom, Polska. Zawór do kuchni gazowej.
4g **11515.** 14.2 1957. 10.8 1957. Józef Badej. Racibórz, Polska. Palnik gazowy do zapalania węgla bez użycia drewna.
5d **11504.** 3.12 1956. 9.8 1957. Zdzisław Waga. Kraków, Polska. Tama do podsadzek płynnych.
8b **11409.** 7.9 1956. 27.7 1957. Stradomskie Zakłady Przemysłu Wełnianego 1 Maja. Częstochowa, Polska. Obrotowy piec wielokomorowy do kondycjonowania włókien. Jan Nowak. Pr.
8f **11433.** 10.11 1956. 29.7 1957. Zakłady Kartoniarskie Nowa Ruda Przedsiębiorstwo Państwowe. Nowa Ruda, Polska. Opakowanie do konfekcji damskiej. Wincenty Fiedler. Pr.
9b **11421.** 9.7 1956. 29.7 1957. Piotr Brożkiewicz. Kraków, Polska. Zmywak z regulowanym dopływem wody.
9b **11458.** 8.1 1957. 31.7 1957. Adam Głuchowski. Wrocław, Polska. Samomydłący pędzel do golenia.
9b **11516.** 3.4 1957. 10.8 1957. Stanisław Barczyk. Warszawa, Polska. Szczotka do mycia samochodów.
12e **11451.** 19.3 1955. 31.7 1957. Stanisław Juniewicz. Warszawa, Polska. Urządzenie do mieszania cieczy.
12h **11416.** 18.6 1956. 27.7 1957. Jerzy Kowalczyk. Sopot, Polska. Komora do rozdziału substancji na bibule metodą elektroforezy.
13e **11527.** 4.3 1957. 14.8 1957. Mikołaj Derewienko. Cekanów, Polska. Szufła do oczyszczania płomienia kotłowych.
15l **11496.** 19.7 1956. 8.8 1957. Kazimierz Denis. Warszawa, Polska. Szablon do wypełniania kuponów Totalizatora Sportowego. !
17a **11403.** 27.10 1956. 26.7 1957. Zjednoczenie Przemysłu Mleczarskiego Przedsiębiorstwo Państwo-

we. Wrocław, Polska. Urządzenie do produkcji lodu naturalnego w okresie zimowym. Antoni Berendt. Pr.
20e **11556.** 26.2 1957. 21.8 1957. Władysław Piątkowski. Łódź, Polska. Stanisław Lipiński. Łódź, Polska. Zderzak wagonu kolejowego.
20e **11557.** 26.2 1957. 21.8 1957. Władysław Piątkowski. Łódź, Polska. Stanisław Lipiński. Łódź, Polska. Zderzak wagonu kolejowego z amortyzatorem gumowym.
21a⁴ **11465.** 27.3 1957. 1.8 1957. Stefan Koralczyk. Łódź, Polska. Pokojowa antena radiowa.
21c **11398.** 25.7 1956. 26.7 1957. Jan Cieluch. Poznań, Polska. Wtyczka sieciowa.
21c **11544.** 20.2 1957. 21.8 1957. Inż. Bohdan Ściegosz. Warszawa, Polska. Radiowe gniazdo wtykowe.
21e **11495.** 16.6 1956. 8.8 1957. Jerzy Augustynowicz. Lublin, Polska. Kilowatomierz jonizacyjny.
21e **11531.** 28.8 1956. 16.8 1957. Inż. mgr Zenon Rosnowski. Mysłowice, Polska. Walizka pomiarowa dla prądu 1- i 3-fazowego.
21e **11567.** 9.5 1957. 26.8 1957. Eugeniusz Dziecioł. Warszawa, Polska. Edmund Łętowski. Warszawa, Polska. Lech Szczepański. Międzylesie, Polska. Zacisk tablicowy do elektrycznych urządzeń rozdzielczych.
21f **11399.** 25.7 1956. 26.7 1957. Jan Cieluch. Poznań, Polska. Lampa, zwłaszcza nocna lampka stojąca.
21f **11508.** 16.3 1957. 10.8 1957. Jerzy Brzeziński. Piastów, Polska. Kinkiet dwupłomienny.
21f **11521.** 10.9 1956. 14.8 1957. Mikołaj Jentys. Warszawa, Polska. Elektryczna lampa stołowa.
21h **11459.** 11.2 1957. 31.7 1957. Władysław Dyduśiak-Gąsiorowski. Warszawa, Polska. Wyłącznik do żelazka elektrycznego do prasowania.
24c **11554.** 21.5 1957. 21.8 1957. Halina Karnkowska. Łódź, Polska. Składana odkurzaczką ręczna do butów.
24g **11372.** 8.2 1957. 9.7 1957. Kopalnia Węgla Kamiennego Szombierki. Bytom, Polska. Przyrząd do czyszczenia rur chłodnicowych i kondensatorowych. Arnold Brandys i Paweł Kamracki. Pr.
24g **11509.** 15.10 1956. 10.8 1957. Stefan Krużyński. Kamień Pomorski, Polska. Iskrochron. \
24i **11425.** 24.12 1956. 29.7 1957. Jerzy Hildt. Warszawa, Polska. Nasada kominowa lub wentylacyjna.
27e **11438.** 23.10 1956. 30.7 1957. Leonard Oferłowicz. Katowice, Polska. Wentylator kieszonkowy.
30a **11468.** 20.2 1957. 6.8 1957. Rufin Mirecki. Gdańsk, Polska. Ekran do endoskopii.

- 30b 11523. 11.4 1957. 14.8 1957. Antoni Herrgell. Warszawa, Polska. Wykałaczką do zębów.
- 30d 11535. 10.8 1956. 20.8 1957. Stanisław Krzyżtoporski. Łódź, Polska. Pasek periodowy.
- 30g 11539. 23.1 1956. 21.8 1957. Kazimierz Kozarski. Warszawa, Polska. Zdzisław Pankiewicz. Warszawa, Polska. Dozownica do napełniania ampułek.
- 30k 11466. 10.4 1957. 1.8 1957. Stanisław Majewski. Łódź, Polska. Kanka do wprowadzania środka antykoncepcyjnego.
- 30k 11512. 21.3 1957. 10.8 1957. Paweł Wierciński. Warszawa, Polska. Rozpylacz do wód kolońskich.
- 30k 11514. 16.1 1957. 10.8 1957. Witold Grabski. Warszawa, Polska. Inhalator kieszonkowy.
- 33a 11552. 16.5 1957. 21.8 1957. Bohdan Osiniński. Łódź, Polska. Zespół części do parasolki.
- 33b 11450. 11.3 1957. 31.7 1957. Liliana Wolf. Sulejówek, Polska. Torba galanteryjna.
- 33b 11497. 21.7 1956. 8.8 1957. Czesław Kudła. Gdańsk, Polska. Uchwyt do kluczy.
- 33b 11511. 20.3 1957. 10.8 1957. Mieczysław Boczkar. Kraków, Polska. Henryk Sianożęcki. Kraków, Polska. Waliza.
- 33c 11374. 22.10 1956. 12.7 1957. Czesław Muszyński. Kielce, Polska. Grzebień.
- 33c 11414. 3.10 1956. 27.7 1957. Zbigniew Żukowski. Łódź, Polska. Ochraniacz twarzy przy myciu głowy.
- 33c 11445. 16.2 1957. 30.7 1957. Marianna Świnarska. Poznań, Polska. Przytrzymywacz do fryzur i nakryć głowy.
- 33c 11461. 13.2 1956. 1.8 1957. Jerzy Cung-Sobieski. Warszawa, Polska. Przyrząd do zakręcania włosów w loki.
- 33c 11519. 15.10 1956. 10.8 1957. Bystrzyckie Zakłady Wytwarzania Papierowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Bystrzyca Kłodzka, Polska. Puszka do pasty podłogowej. Inż. Wiesław Radziszewski i Inż. Teofil Malcowski. Pr.
- 33c 11550. 9.5 1957. 21.8 1957. Jan Malinowski. Warszawa, Polska. Grzebień z masy termoplastycznej.
- 33d 11434. 21.5 1956. 29.7 1957. Zbigniew Nawowski. Warszawa, Polska. Franciszek Kotulecki. Warszawa, Polska. Identyfikator.
- 33d 11494. 23.5 1956. 8.8 1957. Irena Bugajska. Warszawa, Polska. Franciszek Kotulecki. Warszawa, Polska. Poduszka.
- 34b 11498. 23.2 1956. 8.8 1957. Ernest Srokosz. Tarnowskie Góry, Polska. Zgniatacz do orzechów.
- 34e 11377. 22.6 1956. 15.7 1957. Willibald Böhm Spritzgusswerk-offene Handelsgesellschaft. Wolkenstein Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Filtr do kawy lub tym podobnych napojów.
- 34e 11545. 23.2 1957. 21.8 1957. Tadeusz Zaremba. Warszawa, Polska. Piłka do przycinania tworzyw.
- 34f 11520. 22.1 1957. 12.8 1957. Aleksander Moskalik. Warszawa, Polska. Przystawka do naczyń stołowych.
- 34f 11536. 3.12 1956. 20.8 1957. Kazimierz Przyłęcki. Łódź, Polska. Obrus.
- 34g 11553. 17.5 1957. 21.8 1957. Stanisław Ciborowski. Gdańsk, Polska. Fotel składany.
- 34i 11430. 27.9 1956. 29.7 1957. Piotr Cupan. Kraków, Polska. Taboret z dowolnym regulowaniem wysokości siedzenia i podnóżka.
- 34k 11395. 21.1 1957. 26.7 1957. Jerzy Zachorowski. Kraków, Polska. Przyrząd do obcinania szczytowej kopułki jaja.
- 34k 11559. 20.5 1957. 23.8 1957. Wanda Meizner. Brwinów k. Warszawy, Polska. Mydelniczka.
- 34l 11376. 22.6 1956. 15.7 1957. Willibald Böhm Spritzgusswerk-offene Handelsgesellschaft. Wolkenstein Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Sito dwuczęściowe.
- 34l 11378. 22.6 1956. 15.7 1957. Willibald Böhm Spritzgusswerk-offene Handelsgesellschaft. Wolkenstein Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Filtr zwłaszcza do kawy.
- 34l 11404. 16.5 1957. 26.7 1957. Józef Wegner. Poznań, Polska. Wieszak, zwłaszcza do spódniczek.
- 34l 11440. 13.2 1957. 30.7 1957. Jerzy Cung-Sobieski. Warszawa, Polska. Naczynie do oddzielania surowego żółtka od białka.
- 34l 11443. 25.8 1956. 30.7 1957. Alfred Zdrojek. Warszawa, Polska. Przyrząd do wyrobu makaronu.
- 34l 11447. 12.7 1956. 30.7 1957. Stanisław Majewski. Łódź, Polska. Klosz szklany do choinkowej żarówki elektrycznej.
- 34l 11529. 18.5 1957. 14.8 1957. Ludwik Gałęcki. Warszawa, Polska. Naczynie kuchenne.
- 36b 11408. 20.8 1956. 27.7 1957. Ottomar Klose. Falenica, Polska. Ceramiczna płytka grzejna do kuchenek elektrycznych.
- 36b 11500. 31.12 1956. 8.8 1957. Andrzej Hieropolitański. Warszawa, Polska. Grzałka termostatyczna do akwarium.
- 36c 11410. 15.9 1956. 27.7 1957. Inż. mgr Alfons Trzęsowski. Warszawa, Polska. Radiator rurowy do grzejników centralnego ogrzewania.
- 36c 11422. 27.8 1956. 29.7 1957. Antoni Jarosiński. Warszawa, Polska. Element grzejny.
- 36c 11437. 20.10 1956. 30.7 1957. Kazimierz Bronowski. Jastrów, Polska. Centralne ogrzewanie.
- 36e 11373. 5.2 1957. 9.7 1957. Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego Nr 2. Warszawa, Polska. Boller wolnostojący z podgrzewaczem i umywalnią. Marian Gąska. Pr.
- 37b 11427. 11.1 1957. 29.7 1957. Leon Kędziarski. Mikołów, Polska. Płyta lub płytka okładzinowa.
- 37b 11432. 8.1 1957. 29.7 1957. Konrad Kowalski. Warszawa, Polska. Witold Piasecki. Warszawa, Polska. Alicja Krajewska. Warszawa, Polska. Henryk Domański. Warszawa, Polska. Płyta do celów budowlanych.
- 37d 11406. 12.12 1955. 27.7 1957. Józef Worobiec. Warszawa-Rembertów, Polska. Forma tynkarska.
- 37d 11455. 6.4 1957. 31.7 1957. Bolesław Wilson. Zakopane, Polska. Prefabrykowana płyta budowlana.
- 37d 11457. 20.4 1957. 31.7 1957. Józef Kreisberg. Warszawa, Polska. Płyta parkietowa.
- 38a 11569. 29.8 1956. 26.8 1957. Mieczysław Iwański. Gdynia, Polska. Urządzenie do obcinania pod wodą pali lub ścianek szczelnych.
- 38h 11493. 4.4 1956. 7.8 1957. Karol Humiński. Warszawa, Polska. Płyta do celów budowlanych i izolacyjnych.
- 38k 11442. 11.10 1956. 30.7 1957. Piotr Józef Brożkiewicz. Kraków, Polska. Urządzenie do mechanicznego oczyszczania z kory wikliny lub innych podobnych roślin.
- 38k 11510. 28.9 1956. 10.8 1957. Antoni Tomoń. Międzyzdroje, Polska. Przyrząd do wyrobu korków.
- 39a 11505. 26.2 1957. 10.8 1957. Janusz Bartosze-

wicz. Warszawa, Polska. Proporczyk, flaga lub tym podobny emblemat państwowy lub sportowy.

39a 11570. 25.3 1957. 27.8 1957. Piotr Mazurkiewicz. Brwinów, Polska. Przystawek do wulkanizacji wyrobów gumowych.

42a 11393. 10.2 1956. 26.7 1957. Kazimierz Urbanek. Warszawa, Polska. Ekierka.

42a 11453. 20.8 1956. 31.7 1957. Bogdan Adamczyk. Lublin, Polska. Radełko do kreślenia wypukłych.

42l 11385. 30.3 1955. 25.7 1957. Józef Jaskólski. Krzeszowice, Polska. Łaźnia laboratoryjna.

42m 11382. 11.2 1956. 25.7 1957. Antoni Jeżewski. Poznań, Polska. Kalendarz obrotowy do obliczania czasokresu ciąży zwierząt.

42m 11383. 11.2 1956. 25.7 1957. Antoni Jeżewski. Poznań, Polska. Tabela naświetlań.

42m 11386. 5.1 1956. 25.7 1957. Stanisław Skulski. Dąbrowa Górnicza, Polska. Trygonometryczna tarcza do zmechanizowanego liczenia.

42m 11405. 15.5 1956. 26.7 1957. Krakowska Drukarnia Prasowa Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Suwak do wyznaczania procentu zmniejszenia zdjęć i rysunków. Czesław Sułek. Pr.

42m 11435. 24.1 1957. 30.7 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów nakrętki i śruby sześciokątnej oraz podkładek do nich.

42m 11472. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk kulkowych.

42m 11473. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak.

42m 11474. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk stożkowych lekkich i średnich.

42m 11475. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk baryłkowych.

42m 11476. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk walcowych średnich i ciężkich.

42m 11477. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk kulkowych wahliwych.

42m 11478. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk walcowych lekkich.

42m 11479. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów łożysk kulkowych wzdłużnych.

42m 11480. 8.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania odchylek dla otworów i wałków.

42m 11481. 21.3 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów gwintów metrycznych i trapezowych.

42m 11482. 17.4 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak.

42m 11483. 17.4 1957. 6.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów sprężynujących pierścieni osadczych.

42m 11484. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów pierścieni osadczych i zawleczek.

42m 11485. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów śrub.

42m 11486. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów nitów.

42m 11487. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania tolerancji podstawowych i obliczania odchylek.

42m 11488. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do obliczania sprężyn śrubowych.

42m 11489. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów teowników.

42m 11490. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów kątowników równoramiennych.

42m 11491. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów kątowników nierównoramiennych.

42m 11492. 17.4 1957. 7.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów ceowników i dwuteowników.

42m 11503. 2.2 1957. 8.8 1957. Inż. mgr Andrzej Stanilewicz. Łódź, Polska. Suwak do ustalania wymiarów wpustów i klinów.

42m 11534. 24.11 1956. 20.8 1957. Wacław Gryczyński. Łódź, Polska. Suwak do obliczania ilości zbrojenia w elementach żelbetowych, podlegających zginaniu.

42m 11537. 8.6 1957. 22.8 1957. Marian Wiśniewski. Warszawa, Polska. Kazimierz Keler. Warszawa, Polska. Tabela do obliczania podatku od wynagrodzeń.

42m 11384. 14.1 1956. 25.7 1957. Władysław Żółtowski. Warszawa, Polska. Rzutnia stereometryczna.

42n 11456. 11.4 1956. 31.7 1957. Jan Różycki. Łódź, Polska. Bohdan Pałczyński. Łódź, Polska. Przystawek do demonstrowania podstawowych brył geometrycznych.

44a 11388. 20.4 1957. 25.7 1957. Bronisław Zejdel. Warszawa, Polska. Bransoletka, zwłaszcza do zegarków.

44a 11401. 30.4 1956. 26.7 1957. Halina Hrakalio-Horawska-Minkisiewicz. Wrocław, Polska. Biżuteria.

44a 11426. 5.1 1957. 29.7 1957. Zbigniew Pawłowski. Warszawa, Polska. Korale galanterijny.

44a 11558. 10.7 1956. 27.8 1957. Henryk Edward Rey. Warszawa, Polska. Klips jako ozdoba do uszu.

44b 11390. 17.1 1956. 26.7 1957. Bohdan Kretkowski. Pruszków, Polska. Cygarniczka.

44b 11419. 4.10 1956. 27.7 1957. Franciszek Domański. Łódź, Polska. Pudełko do zapalek.

44b 11429. 14.11 1955. 29.7 1957. Zdzisław Mełliński. Katowice, Polska. Cygarniczka z wymiennym filtrem.

44b 11444. 7.2 1957. 30.7 1957. Bronisław Lorenc. Zakopane, Polska. Zapalniczka elektryczna.

44b 11528. 9.8 1956. 14.8 1957. Franciszek Gajewski. Zakopane, Polska. Cygarniczka.

45a 11548. 12.3 1956. 21.8 1957. Stanisław Malendowicz. Warszawa, Polska. Urządzenie do usuwania zanieczyszczeń.

45b 11464. 14.3 1957. 1.8 1957. Leonard Czaplík. Konin, Polska. Siewnik dla drobnych gospodarstw rolnych.

45c 11524. 13.4 1957. 14.8 1957. Stanisław Jeske. Poznań, Polska. Szufła do zboża.

45e 11412. 22.8 1956. 27.7 1957. Stanisław Front-

czak. Łask, Polska. Urządzenie do regulowania temperatury i wilgotności roślin okopowych.

45e **11560**. 9.12 1955. 26.8 1957. Zygmunt Malinowski. Warszawa, Polska. Koparka do ziemniaków.

45f **11561**. 9.1 1957. 26.8 1957. Leonard Sadziński. Warszawa, Polska. Nóż ogrodniczy.

45h **11375**. 9.5 1956. 12.7 1957. Stefan Mączyński. Środa k. Poznania, Polska. Przenośna zagroda dla nutrii.

45h **11400**. 25.7 1956. 26.7 1957. Edward Szucht. Łódź, Polska. Jan Poznański. Łódź, Polska. Węza sztuczna.

45h **11533**. 24.9 1956. 19.8 1957. Zakład Jajczarsko-Drobiarski w Kielcach. Kielce, Polska. Znak kontrolny do znakowania drobiu bitego. Andrzej Szenk i Alfons Jaworski. Pr.

45h **11568**. 8.3 1956. 26.8 1957. Edmund Chwieralski. Śrem, Polska. Automatyczny przyrząd do podcinania haczyka wędkarskiego.

46a **11428**. 16.1 1957. 29.7 1957. Leon Borecki. Warszawa, Polska. Urządzenie do zasilania mieszanki paliwowej parą wodną.

46a **11541**. 13.4 1956. 21.8 1957. Ernest Srokosz. Tarnowskie Góry, Polska. Silnik odrzutowy.

47a **11549**. 8.4 1957. 21.8 1957. Jerzy Pęczalski. Poznań, Polska. Kapturek mocujący.

47b **11467**. 30.4 1957. 1.8 1957. Wiesław Józefowicz. Łódź, Polska. Jerzy Szczerbiński. Łódź, Polska. Tulejka łączkowa ze sztucznego tworzywa.

47e **11371**. 6.3 1957. 9.7 1957. Edmund Kanczewski. Gliwice, Polska. Smarownicza.

50e **11417**. 8.2 1956. 27.7 1957. Tadeusz Delebiński. Gliwice, Polska. Urządzenie do odemglania i odpylania powietrza.

52a **11379**. 10.5 1956. 18.7 1957. Ignacy Konopacki. Mszana Dolna, Polska. Krystyna Wojewska. Kraków, Polska. Szpulka drewniana na nici.

54b **11392**. 30.1 1956. 26.7 1957. Bolesław Mielczarek. Wesoła, Polska. Zespół kwitariusza i rejestru księgowego do gospodarki mieszkaniowej.

54g **11502**. 7.1 1957. 8.8 1957. Wytwórnia Pomocy Naukowych Anatomiczna Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Wywieszka cen. Józef Leszczyński. Pr.

54g **11517**. 8.4 1957. 10.8 1957. Jan Kamol. Warszawa, Polska. Stelaż wystawowy.

54g **11565**. 10.4 1957. 26.8 1957. Henryk Rottermund. Warszawa, Polska. Fluoryzujące urządzenie reklamowe w postaci dowolnego rysunku, napisu, znaku lub przedmiotu.

54h **11501**. 7.1 1957. 8.8 1957. Ignacy Roszkowski. Wrocław, Polska. Reklama świetlna.

57a **11538**. 22.12 1956. 21.8 1957. Edward Fleming. Warszawa, Polska. Jan Jung. Warszawa, Polska. Projekt do filmów.

57c **11446**. 28.4 1956. 30.7 1957. Zygmunt Kędzierski. Warszawa, Polska. Przyrząd do obcinania odbitek fotograficznych.

61a **11407**. 16.8 1956. 27.7 1957. Hutnicze Przedsiębiorstwo Remontowe. Katowice, Polska. Zamek do pasa bezpieczeństwa. Stefan Szmidt. Pr.

63a **11452**. 12.3 1957. 31.7 1957. Edmund Szeffler. Warszawa, Polska. Stanisław Studziński. Warszawa, Polska. Ludwik Kucharski. Zalesie Dolne, Polska. Wózek do sprzedaży, zwłaszcza ulicznej, artykułów spożywczych.

63b **11542**. 6.12 1956. 21.8 1957. Zbigniew Ruszczyk. Warszawa, Polska. Wózek składany.

63c **11418**. 27.10 1956. 27.7 1957. Zdzisław Huniewicz. Warszawa, Polska. Boczna lampa kierunkowa samochodu.

63c **11506**. 7.3 1957. 10.8 1957. Henryk Babiczuk. Kraków, Polska. Kierunkowskaz samochodowy.

63c **11543**. 14.12 1956. 21.8 1957. Mieczysław Łukawski. Warszawa, Polska. Korpus samochodu.

63g **11454**. 20.10 1956. 31.7 1957. Władysław Koziorowski. Warszawa, Polska. Automatyczny wyłącznik ciepły do świateł kierunkowych samochodu.

63k **11526**. 15.10 1956. 14.8 1957. Eugeniusz Grygielski. Błonie, Polska. Dwukołowy pojazd mechaniczny.

64a **11380**. 22.9 1956. 20.7 1957. Stefan Eschowitz. Świdnica, Polska. Przyrząd do hermetycznego zamykania i otwierania słoików.

64a **11423**. 17.12 1956. 29.7 1957. Juliusz Lewandowski. Gdynia, Polska. Urządzenie do zamykania butelek.

64a **11471**. 19.4 1957. 6.8 1957. Henryka Makowiczowa. Warszawa, Polska. Przykrywka do naczyń.

64a **11566**. 7.5 1957. 26.8 1957. Romuald Strójwąs. Warszawa, Polska. Butelka.

64b **11420**. 13.12 1956. 27.7 1957. Karol Kuberek. Opole, Polska. Przyrząd do otwierania weków.

65f **11415**. 17.3 1956. 27.7 1957. Ernest Srokosz. Tarnowskie Góry, Polska. Odrzutowy silnik podwodny.

65f **11547**. 11.3 1957. 21.8 1957. Ludwik Andrusiak. Gdańsk, Polska. Osłona śruby napędowej statków trałujących łowczych i holowników.

68a **11441**. 27.2 1957. 30.7 1957. Roman Piekut. Warszawa, Polska. Zamek do drzwi.

70a **11463**. 8.3 1957. 1.8 1957. Franciszek Mysiorski. Warszawa, Polska. Przyrząd do ostrzenia ołówków.

70b **11532**. 22.1 1957. 19.8 1957. Jan Grądzki. Warszawa, Polska. Lucjan Soszyński. Warszawa, Polska. Sznurwadło.

70d **11525**. 28.1 1957. 14.8 1957. Witold Grabski. Warszawa, Polska. Przyrząd do zwilżania znaczków i kopert.

70e **11394**. 21.2 1956. 26.7 1957. Stanisław Kłos. Cieplice Śl. Zdrój, Polska. Przyrząd do przytrzymywania przykładnicy rysunkowej.

70e **11396**. 21.3 1957. 26.7 1957. Bolesław Thiem. Leszno, Polska. Przycinarka.

70e **11397**. 29.9 1956. 26.7 1957. Antoni Wolf. Poznań, Polska. Temperówka.

70e **11555**. 2.4 1957. 21.8 1957. Eugeniusz Kakszta. Łódź, Polska. Przybór do kreśleń.

74d **11402**. 19.10 1956. 26.7 1957. Jerzy Mosiądz. Bytom, Polska. Feliks Klonowski. Bytom, Polska. Gwizdek.

75e **11431**. 23.1 1957. 29.7 1957. Jerzy Baczewski. Warszawa, Polska. Janusz Ginalski. Warszawa, Polska. Urządzenie do lakierowania na gorąco.

75e **11518**. 2.7 1957. 10.8 1957. Roman Gabrielewicz. Warszawa, Polska. Ładysław Ligaszewski. Warszawa, Polska. Pistolet natryskowy.

77a **11439**. 12.2 1957. 30.7 1957. Jadwiga Adamowska. Gorlice, Polska. Zabawka w postaci tenisa dziecięcego.

77b **11540**. 13.7 1956. 21.8 1957. Henryk Kopczyński. Warszawa, Polska. Hak do nart.

77f 11381. 10.11 1956. 20.7 1957. Łódzkie Zakłady Kinotechniczne Przedsiębiorstwo Państwowe. Łódź, Polska. Zabawka w postaci maszynki do szycia. Wiesław Kona. Pr.

77f 11389. 30.4 1957. 25.7 1957. Hipolit Chojecki. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci trąbki.

77f 11391. 18.1 1956. 26.7 1957. Ludomir Kelpo. Warszawa, Polska. Danuta Kelpo. Warszawa, Polska. Brzęczyk gumowy do zabawek.

77f 11411. 20.9 1956. 27.7 1957. Jerzy Jeliński. Stara Miłosna, Polska. Urządzenie napędowe bączków.

77f 11424. 24.12 1956. 29.7 1957. Jan Zbigniew Kawiński. Brwinów, Polska. Zabawka, złożona z dwóch samodzielnych części, z których każda jest zaopatrzona w magnes.

77f 11448. 15.10 1956. 30.7 1957. Inż. mgr Wojciech Bobotek. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci wielostrzałowego pistoletu.

77f 11469. 29.12 1956. 6.8 1957. Julian Ostrowski. Warszawa, Polska. Przyrząd do wytwarzania dźwięków w zabawkach.

77f 11507. 16.3 1957. 10.8 1957. Bronisław German. Kraków, Polska. Zabawka w postaci wirującego kwiatu.

77f 11513. 25.3 1957. 10.8 1957. Mieczysław Nechay. Kraków, Polska. Zabawka w postaci dzwoniącego wiatraczka.

77f 11546. 11.3 1957. 21.8 1957. Olgierd Kraujalis. Podkowa Leśna, Polska. Zabawka w postaci gry w hokeja na lodzie.

77f 11563. 25.3 1957. 26.8 1957. Jan Tamala. Warszawa, Polska. Ruchome oczy do lalek.

81c 11449. 7.3 1957. 30.7 1957. Wiesław Modzelewski. Warszawa, Polska. Paweł Wiercieński. Warszawa, Polska. Wkład do opakowań.

81c 11462. 22.2 1957. 1.8 1957. Lubomir Tomaszewski. Warszawa, Polska. Elewator rurowy.

82a 11564. 8.4 1957. 26.8 1957. Olgierd Świderski. Sopot, Polska. Przewoźna suszarnia próżniowa do suszenia grzybów, owoców i warzyw.

84a 11387. 4.7 1955. 25.7 1957. Stanisław Grzebała. Wrocław, Polska. Jaz z elementów prefabrykowanych.

85d 11460. 2.3 1957. 31.7 1957. Zygmunt Rakowski. Warszawa, Polska. Bronisław Sikorski. Warszawa, Polska. Antoni Sklarzewicz. Warszawa, Polska. Nasadka do kurka wodociągowego.

85h 11436. 7.2 1957. 30.7 1957. Nikodem Cegłowski. Wałbrzych, Polska. Śruba mocująca sedes do muszli klozetowej.

85h 11562. 16.3 1957. 26.8 1957. Tadeusz Zaremba. Warszawa, Polska. Urządzenie do przemywania armatury i przewodów odpływowych w urządzeniach odbiorczych sieci wodociągowo-kanalizacyjnej.

87a 11530. 18.5 1957. 14.8 1957. Witold Grabski. Warszawa, Polska. Wkrętak składany.

WZÓR ZDOBNICZY

(nr 7232)

Zd 9 7232. 19.10 1956. 23.8 1957. Piotr Stefan Beer. Warszawa, Polska. Jerzy Rondio. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci pociągu.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem jest podany numer rejestru wzoru użytkowego.

10681. Dnia 12.8 1957 wykreślono wpis „Florian Ziemba Michałowice, Polska” i dokonano wpisu „Stoleczne Zakłady Wytrobów Bakelitowych Przemysłu Terenowego Warszawa, Polska”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych. Prawa z rejestracji wzorów użytkowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 98 lit. a) lub lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a wzory te zostały wykreślone z tego rejestru. Po numerach rejestru wzorów użytkowych są podane daty wygaśnięcia praw z rejestracji wzorów.

Lit. a)

9564.	13.3 1957	9928.	17.4 1957
9569.	24.3 1957	9929.	17.4 1957
9570.	27.3 1957	9930.	17.4 1957
9574.	19.4 1957	9931.	20.4 1957
9877.	3.2 1957	9932.	21.4 1957
9879.	4.2 1957	9933.	21.4 1957
9883.	5.2 1957	9984.	31.12 1954
9885.	12.2 1957	10515.	30.11 1956
9890.	21.2 1957	10528.	5.5 1957
9891.	22.2 1957	10546.	31.1 1957
9897.	4.3 1957	10549.	31.1 1957
9898.	4.3 1957	10553.	31.1 1957
9902.	5.3 1957	10554.	31.1 1957
9904.	8.3 1957	10623.	31.3 1957
9907.	21.3 1957	10638.	31.3 1957
9908.	21.3 1957	10640.	31.3 1957
9909.	21.3 1957	10643.	31.3 1957
9910.	21.3 1957	10646.	31.3 1957
9913.	26.3 1957	10647.	31.3 1957
9915.	3.4 1957	10649.	31.3 1957
9916.	3.4 1957	10652.	31.3 1957
9917.	5.4 1957	10660.	31.3 1957
9922.	12.4 1957	10667.	31.3 1957
9923.	12.4 1957	10669.	31.3 1957
9926.	13.4 1957	10671.	30.5 1957

lit. b)

10042.	15.6 1957	10050.	1.8 1957
10043.	15.6 1957	10056.	20.5 1957

Sprostowanie

W nrze 4 „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1957 r. na str. 199, szp. 1, w wierszu 18 od góry powinno być „Republika Federalna“;

na str. 200, szp. 2, w wierszu 12 od dołu powinno być „Republika Federalna“;

na str. 201, szp. 1, w wierszu 12 od góry powinno być „Republika Federalna“;

na str. 202, szp. 1, w wierszu 8 od dołu powinno być „Röhm & Haas G.m.“

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

ŚWIADECTWA O DOKONANIU UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH

(Od nru 14589 do nru 14965)

Grubym drukiem są podane numery świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono udoskonalenia techniczne. Po numerach świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych świadectw, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców udoskonań technicznych oraz tytuły tych udoskonań.

- 1a **14915**. 30.7 1957. Inż. Bolesław Serdeczny. Wibrator i przesiewacz wibracyjny do mas płynnych i stałych.
- 5a **14938**. 31.7 1957. Inż. Zenon Kubański. Koronki o trzech i czterech zębatach z płytkami węglików spiekanych do wierceń średnich i lekkich.
- 5d **14759, 14760**. 1.7 1957. Mgr inż. Zdzisław Kochanowski i inż. Ernest Kaul. Odbudowa pokładów 509 i 510 w filarze ochronnym szybu „Janina“.
- 5d **14762, 14763**. 2.7 1957. Mgr inż. Kazimierz Tyminiński i mgr inż. Paweł Janik. Celowa zmiana projektu na dostawę piasku dla urządzenia podsadzkiowego szybu „Maria“ kopalni Mysłowice.
- 6b **14833—14835**. 17.7 1957. Mgr Edward Smolik, mgr Janusz Mandat i mgr Tadeusz Pudo. Sposób fermentacji sorbitu do sorbozy przy użyciu wodnego namoku kukurydzy.
- 7a **14930, 14931**. 30.7 1957. Inż. Józef Kaczor i inż. Jan Płatkowski. Mechaniczny popychacz kęsów do pras.
- 7b **14728**. 22.6 1957. Franciszek Grygierczyk. Sposób wykorzystania mimośrodowego ruchu wału korbowego do posuwu taśmy na prasach.
- 8f **14927—14929**. 30.7 1957. Jerzy Rainko, Edmund Kucharski i Ryszard Hajduczuk. Urządzenie do jednoczesnego przeglądania, mierzenia i zwijania wstążek o napędzie elektrycznym.
- 8h **14637—14640**. 12.6 1957. Aleksander Czernyszew, Józef Norek, Ewa Rudzka i Waldemar Fryc. Sztuczna skóra o ulepszonych własnościach dotykowych i przepuszczalności powietrza.
- 8k **14645—14650**. 12.6 1957. Doc. Józef Majzner, mgr inż. Zenon Jędrusiak, inż. Tadeusz Sztabiński, mgr Tadeusz Dudziński, mgr Jan Brzeziński i inż. Waldemar Kubis. Ulepszony proces technologiczny do trwałych apretur niemnących w oparciu o żywice i katalizatory krajowe.
- 8k **14742—14746**. 1.7 1957. Mgr Witold Porczak, Teodor Gutaj, Eugeniusz Bartłoszewski, inż. Jan Sokołowski i Antoni Kasperski. Ulepszenie urządzenia do impregnacji tkanin filtracyjnych.
- 8l **14610—14612**. 10.6 1957. Kazimierz Adamus, Kazimierz Fazan i Roman Rybiński. Sposób łączenia lepikiem asfaltowym dwóch warstw tkaniny jutowej do wyrobu worków dla opakowania i transportu gwoździ.
- 8l **14669—14673**. 13.6 1957. Romuald Dymski, Franciszek Jurasz, Kazimierz Fazan, Kazimierz Adamus i Wacław Wilczyński. Sposób otrzymywania tkaniny jutowej, powlekanej masą plastyczną, do wyrobu worków do opakowania i transportu.
- 8l **14799**. 16.7 1957. Mgr inż. Antoni Szepleniec. Produkcja linoleum na bazie nitrocelulozy oraz mąki azbestowej i gipsu, jako wypełniaczy.
- 12c **14952—14959**. 31.7 1957. Mgr Wiktor Grygiel, inż. Ryszard Mielnik, Dominik Pękala, inż. Tadeusz Żwirski, Roman Truczeniewicz, Józef Patron, Hubert Grabiniok i Teodor Szarf. Ulepszenie urządzenia dozującego mączkę wapienną do mieszalników na wieży granulacyjnej saletraku.
- 12e **14887, 14888**. 29.7 1957. Jerzy Kołodziejewski i Janusz Napłoszek. Sposób odzyskiwania wodoru w procesie odwodornienia cykloheksanolu.
- 12g **14764, 14765**. 2.7 1957. Wincenty Żerański i Jerzy Walens. Zmiana sposobu przygotowania utleniacza do błękitu patentowego AS.
- 12i **14660—14663**. 13.6 1957. Karol Howaniec, Edward Sekta, mgr Edward Wesołowski i inż. Michał Grzegorzek. Sposób odzyskiwania selenu ze szlamów anodowych pochodzących z procesu elektrorafinacji miedzi.
- 12l **14628, 14629**. 11.6 1957. Mgr Piotr Wilk i Rudolf Kulik. Szybka metoda oznaczania wapnia w krzemowapniu.
- 12m **14657, 14658**. 13.6 1957. Mgr Andrzej Żmójdzin i Henryk Koliński. Sposób wytwarzania soli wapniowych o wysokim stopniu czystości.
- 12m **14733—14737**. 22.6 1957. Prof. dr Stanisław Bretsznajder, inż. Dariusz Ziółkowski, inż. Jan Lis, inż. Janusz Porowski i Aleksander Lubomski. Zmniejszenie zawartości żelaza w technicznym siarczanie glinu.
- 12o **14845—14847**. 17.7 1957. Inż. Sylwester Panfil, inż. Zbigniew Rokossowski i Kazimierz Brzózkiwicz. Sposób wytwarzania octanu butylowego.
- 12r **14599—14601**. 10.6 1957. Inż. Władysław Smalek, Wilhelm Szymonek i Henryk Jędrzyk. Ulepszenie 3 kolumnowego procesu technologicznego na 2 kolumnowy z poprawą produktów.
- 13d **14753**. 1.7 1957. Stanisław Kaszuba. Ulepszenie odwadniania instalacji parowej reaktorów syntezy Fischer—Tropscha.
- 14c **14751, 14752**. 1.7 1957. Mgr inż. Teodozjusz Ślakin i mgr Ryszard Dobrowolski. Podwyższenie prędkości roboczych pary turbiny Siemens—Schuckert'a w elektrowni Białystok.
- 16 **14905—14908**. 30.7 1957. Inż. Hubert Spyрка, inż. Józef Kołodziej, inż. Walenty Nocoń i mgr Kazimierz Smółka. Wykorzystanie do produkcji superfosfatu odpadowego kwasu siarkowego po produkcji „Azotoxu“ w mieszaninie z kwasem komorowym.
- 17a **14699, 14700**. 21.6 1957. Adam Mikołajczyk i Stanisław Jaski. Zasilanie chłodni wodą ze zbiornika przeciwpożarowego.
- 18a **14771**. 2.7 1957. Mgr inż. Eugeniusz Mazanek. Ulepszenie urządzenia zaspowego wielkiego pieca.
- 18b **14667, 14668**. 13.6 1957. Inż. Mieczysław Stankiewicz i inż. Józef Chromik. Sposób polepszania jakości stali do wyrobu blach twardych.
- 18c **14714—14719**. 22.6 1957. Czesław Mieczkowski, Aleksy Kiesiecki, Mieczysław Klimczak, Edmund Andruszkiewicz, Leon Gruszko i Stanisław Lis. Urządzenie do płomieniowego hartowania rolek biegnących ciągnika S-80.
- 19b **14914**. 30.7 1957. Kazimierz Lejman. Uliczna zamiataczka konna.
- 19b **14934, 14935**. 30.7 1957. Roman Kaczmarek i Jerzy Napierała. Szczotka mechaniczna do zamiatania nawierzchni dróg, zabudowana na samochód „Star“.
- 20h **14602—14605**. 10.6 1957. Ludwik Jawczak, Roman Solewski, Ludwik Szafraniec i Aleksander Nikołajczuk. Urządzenie do mycia części parowozowych i wagonowych.
- 20h **14724, 14725**. 22.6 1957. Henryk Nierychło i Henryk Drozdek. Przerobienie zwrotnicy przy rozjazdach wąskotorowych pojedynczych o skosie 1—5 z szyn 70/10 i 93/18.
- 20h **14772—14774**. 2.7 1957. Inż. Longin Darlewski, inż. Karol Kokot i Władysław Barczyk. Celowe zmiany usytuowania i budowy dołu żuźlowego w parowozowniach PKP.
- 21a³ **14685—14688**. 21.6 1957. Mgr inż. Kazimierz Lipiński, inż. Antoni Gbiorczyk, inż. Benedykt Bochocki i inż. Mieczysław Formajster. Urządzenie magnetofonowe zapowiadające nazwę stacji telefonicznej.
- 21b **14880, 14881**. 18.7 1957. Mgr Zofia Janko i Kazimierz Appelt. Sposób wytwarzania ogniw braunsztynowych pracujących w niskich temperaturach.
- 21c **14651—14653**. 12.6 1957. Mieczysław Sałuda, Józef Hałstek i Mieczysław Luszyk. Nasycanie uzwojeń ma-

szyn elektrycznych masą asfaltowo-żywicową oraz sposob wytwarzania masy.

21c 14798. 16.7 1957. Henryk Bańkowski. Drut schematowy w oprzędzie stylonowym do urządzeń teletechnicznych.

21c 14812. 16.7 1957. Inż. Stanisław Berezowski. Układ SPZ z selektywnym działaniem wyłączników mocy.

21d 14816. 17.7 1957. Stanisław Katyl. Zmiana konstrukcji przekładnika napięciowego.

21e 14684. 19.6 1957. Inż. Edward Kuczyński. Urządzenie do zdalnego pomiaru energii elektrycznej.

21e 14813. 16.7 1957. Wojciech Sawicki Stół do badania urządzeń telefonicznych LZ-4.

21g 14726. 22.6 1957. Inż. Józef Szafranski. Siatka lampy elektronowej i sposób jej wykonania.

21h 14683. 19.6 1957. Inż. Stanisław Ignasiak. Przyrząd do cięcia tkaniny steelonowej.

21h 14720. 22.6 1957. Teofil Brońka. Elektryczny tygiel grafitowy do topienia metali nieżelaznych.

22a 14630—14634. 11.6 1957. Jerzy Watman, Henryk Kowalski, Józef Majewski, Jan Pawłowski i Franciszek Ambrozik. Sposób produkcji naftoli B.S. i S.W.

22e 14815. 17.7 1957. Mgr Józefa Orłowska. Sposób otrzymywania izatyny.

23d 14809—14811. 16.7 1957. Dominik Nowak, Józef Obłój i Józef Willert. Sposób uszlachetniania i utleniania wyższych naturalnych węglowodorów parafinowych do kwasów tłuszczowych.

23d 14850—14852. 17.7 1957. Inż. Zbigniew Giela, inż. Julian Kowalczyk i inż. Walenty Gunia. Wykorzystanie mydeł z rafinacji olejowej jako składnika do produkcji oleju bunkrowego.

25a 14708. 21.6 1957. Jan Jakubowski. Przystosowanie automatu skarpetkowego typu „Ideal“ do produkcji wzorzystych skarpet z gumką.

25a 14709, 14710. 21.6 1957. Henryk Gajdziński i Bronisław Płoszajski. Przystosowanie maszyny do wytwarzania gładkich pończoch damskich do produkcji wzorzystych pończoch (za pomocą nabieranych oczek).

26d 14836—14841. 17.7 1957. Augustyn Prochaska, inż. Ewald Krieger, inż. Stanisław Słomski, inż. Jan Galicki, mgr inż. Eugeniusz Daniec i Jan Kruzyna. Sposób usuwania naftalenu z gazu węglowego odsiarczanego za pomocą węgla aktywnego i urządzenie do wykonywania tego sposobu.

26d 14904. 30.7 1957. Mieczysław Fiszbach. Ulepszenie układu węzownic regeneratora oleju płuczkowego.

28a 14805—14807. 16.7 1957. Stanisław Pietryka, Bohumil Jakubec, Edward Brochocki. Ulepszony sposób wyprawy chromowej skór bydlęcych na nabuki w kolorze białym.

30h 14697, 14698. 21.6 1957. Mgr Jerzy Cejzyk i Józef Blutstein. Mechanizacja produkcji syropów.

30h 14707. 21.6 1957. Mgr Józef Trawkowski. Sposób produkcji i skład preparatu „C-kobaltu“.

30h 14738. 24.6 1957. Mgr Józef Trawkowski. Sposób produkcji tabletek przeciw kaszlowi pn. Thiocodin.

30h 14791—14793. 3.7 1957. Mgr Lechosław Ruszczykowski, inż. Janina Żupańska i Barbara Kleszcz. Zwiększenie wydajności dekstranu przez zmiany procesu technologicznego.

33c 14757. 1.7 1957. Władysław Piwko. Przyrząd do farbowania, tlenienia i moczenia włosów.

34k 14879. 18.7 1957. Franciszek Wolny. Elastyczna mydelniczka na płynne mydło.

35a 14594. 8.6 1957. Stanisław Wrona. Wyciąg do żuźla.

35d 14864. 18.7 1957. Franciszek Powalski. Urządzenie do mechanicznego podnoszenia i opuszczania wysięnika przy dźwigu T-108.

36d 14676—14679. 18.6 1957. Inż. Antoni Lipiński, Józef Leszczyński, inż. Henryk Białek i Zdzisław Rześniowiecki. Celowa zmiana układu wentylacyjnego dołów desulfuracyjnych.

37a 14821, 14822. 17.7 1957. Inż. Włodzimierz Pawlicki i inż. Tadeusz Krakowiak. Wykonywanie ścian piwnicznych z betonu przy użyciu drewnianych deskowań przestawnych.

37b 14642, 14643. 12.6 1957. Mgr inż. Wacław Zalewski i mgr inż. Zenon Zieliński. Prefabrykowane płyty łupinowe do przykryć hal współpracujące z dźwigarami żelbetowymi lub sprężonymi.

37b 14814. 17.7 1957. Inż. Jan Kopciowski. Zastosowanie w ściąгах hal łukowych stali wysokowartościowej przy wstępnym naciągu.

37b 14817. 17.7 1957. Mgr inż. Zenon Zieliński. Montaż ciężkich dźwigarów kablobetonowych za pomocą podwójnych słupów konstrukcyjnych i lekkich dźwigów.

37b 14916—14918. 30.7 1957. Inż. Włodzimierz Pawlicki, inż. Jan Olszewski i Zbigniew Krysiak. Filar międzyokienny z cegły i gruzobetonu w postaci bloku prefabrykowanego.

37d 14727. 22.6 1957. Benedykt Krakowski. Młotek elektromagnetyczny.

37d 14758. 1.7 1957. Agrypina Zembik. Pistolet z napędem elektrycznym do kitowania szyb.

37e 14618, 14619. 10.6 1957. Inż. Józef Kubala i Euzebiusz Klimczyk. Sposób podwieszania na ścianach nośnych budynku rusztowań do stropów gęstożebrowych.

37e 14644. 12.6 1957. Inż. Alfons Sosnowski. Rusztowanie stalowe belkowe, oparte na ścianach nośnych pod stropy Ackermana.

37e 14787. 2.7 1957. Inż. Józef Pawlicki. Rusztowanie wiszące do robót elewacyjnych zamocowane do konstrukcji dachu budynku.

37f 14613. 10.6 1957. Salwian Kulesza. Przewód kominowy podwójnie chłodzony.

37f 14620—14623. 10.6 1957. Inż. Leszek Bednarski, Ludwik Paszkiewicz, Aleksander Maciejewski i Antoni Koncewicz. Kampingowy domek wiklinowy na szkielecie z kija wiklinowego kryty płytami pilśniowymi impregnowanymi.

38b 14853—14855. 17.7 1957. Michał Czerwonka, Kazimierz Grzegorek i Tomasz Sochacki. Przystosowanie strugarki grubościowej do pracy jako wyrówniarka.

38b 14945. 31.7 1957. Kazimierz Szyłko. Przystosowanie frezarki do wykonywania ościernic i ćwiercwałków jednocześnie.

38d 14944. 31.7 1957. Kazimierz Szyłko. Prasa ręczna do wycinania wrębów.

38e 14695. 21.6 1957. Antoni Kawicki. Przystosowanie ostrzarki typu „Stihl“ do ostrzenia pił łańcuskowych „Dolmar“ i „Blumwe“.

38h 14794—14797. 3.7 1957. Dr Edward Pastor, inż. Serwilian Czechowski, Wacław Sucharzewski i inż. Wiesław Grzelak. Środek do impregnowania drewna w celu uodpornienia od ognia.

38h 14885, 14886. 29.7 1957. Kazimierz Szyłko i Marian Bartyzel. Urządzenie do impregnowania desek podłogowych w trakcie ich obróbki mechanicznej.

38k 14823—14826. 17.7 1957. Inż. Romuald Kukiel, Józef Kowalczyk, Jan Rosół i Stanisław Tlatlik. Maszyna do dłutowania sześciokątnej drewnianej kostki brukowej z okrągłaków.

39a 14693, 14694. 21.6 1957. Inż. Stanisław Kędra i Edward Wacławek. Urządzenie do rozdrabniania i oczyszczania zmiękczaczy.

39a 14866, 14867. 18.7 1957. Inż. Zygfryd Domagała i Ryszard Harasymow. Produkcja tub kosmetycznych w całości z PVC z utwardzoną częścią gwintową.

39b 14754—14756. 1.7 1957. Mgr Jerzy Zapart, inż. Jerzy Chudzicki i mgr Marian Kiełbowicz. Wytwarzanie i sposób zastosowania tłoczywa melaminowego z wypełniaczem azbestowym.

39b 14766—14768. 2.7 1957. Inż. Jerzy Chudzicki, mgr Marian Kiełbowicz i mgr Jerzy Zapart. Sposób wytwarzania metodą suchą tłoczywa na bazie żywicy fenolowej o wysokich właściwościach dielektrycznych.

39b 14901. 30.7 1957. Tadeusz Stołwiński. Uniwersalna wtryskarka do mas plastycznych z posuwem pionowym ławety nośnej.

40a 14635, 14636. 12.6 1957. Inż. Julian Blacha i inż. Eugeniusz Kubacki. Sposób produkcji krystalicznego siarczanu cynku z popiołów cynkowych.

40a 14889—14892. 30.7 1957. Walter Czapla, inż. Henryk Fik, inż. Karol Rzyman i inż. Franciszek Sieroń. Ruszta karborundowe dla pieca koksowego mufla stojącej.

40c 14701—14706. 21.6 1957. Inż. Mieczysław Kapczyński, inż. Antoni Król, inż. Henryk Łakowski, mgr Jan Nosel, Alojzy Zielosko i Wilhelm Grabowski. Mechaniczny transport szlamu wysokokadmowego.

40c 14808. 16.7 1957. Inż. Władysław Tabor. Sposób wykorzystania wanien regenerujących elektrolit przy produkcji proszku miedzi do równoczesnej regeneracji i produkcji tego proszku.

42c 14675. 18.6 1957. Mgr inż. Jan Szulecki. Kame-ralna identyfikacja f-punktów, wyznaczenie ich współrzędnych graficznych przy wykorzystaniu planów w skałach co najmniej dwukrotnie większych od skali opracowania mapy.

42e 14729—14732. 22.6 1957. Tadeusz Jędraszek, Mieczysław Orłowski, Tadeusz Perzyński i Ludwik Kowal. Licznik zaworowy do saturatorów.

42e 14874, 14875. 18.7 1957. Henryk Chytrek i Józef Ganszyniec. Dozownik pływakowy do dozowania odczynników płynnych.

42i 14830, 14831. 17.7 1957. Inż. Rolisław Dworzański i inż. Paweł Psiorz. Czujnik miedziany do termometru oporowego.

42k 14680—14682. 19.6 1957. Jarosław Cyrulczyk, Kazimierz Trawiński i Tadeusz Tryczyński. Przyrząd do pomiaru drgań silników.

42l 14788—14790. 3.7 1957. Inż. Jerzy Gralewicz, inż. Mieczysław Wolff i mgr Henryk Krzyżanowski. Sposób oznaczania trwałości i czystości chlorowodoru prokainy.

42m 14713. 22.6 1957. Inż. Henryk Marciniak. Sposób obliczania średniego natężenia oświetlenia ulic przy pomocy współczynników wykorzystania strumienia świetlnego.

42q 14933. 30.7 1957. Julian Witkowski. Zmiana konstrukcji zaworka regulującego ciśnienie gazu w reduktorze ciśnienia.

45b 14777—14781. 2.7 1957. Inż. Konstanty Leonkiewicz, Jan Sadkowski, Edward Józefczuk, Jan Burej i Jan Niedźwiecki. Celowe zmiany mechanizmu napędu rozrząsacza obornika RT1.

45b 14939, 14940. 31.7 1957. Mgr inż. Leonard Skrabel i Wiktor Łukasik. Uniwersalny znacznik do siewu w szkółkach leśnych.

45e 14591, 14592. 8.6 1957. Czesław Dytkowski i Juliusz Plachy. Mechaniczna krajarka jabłek.

47e 14740. 1.7 1957. Mgr inż. Janusz Modrasewicz. Sprzęgło przesuwno-rolkowe z rolkami z tworzywa sztucznego.

47f 14595. 8.6 1957. Inż. Stanisław Ignasiak. Zbiornik rurowy, stacyjny do ciekłego SO₂.

47f 14696. 21.6 1957. Tadeusz Matuszczak. Przelicznik ciśnienia.

47f 14829. 17.7 1957. Mgr inż. Tadeusz Kantarek. Sposób zabezpieczenia i izolacji ciągów energetycznych i sanitarnych ułożonych w wykopach.

47g 14664—14666. 13.6 1957. Tadeusz Goik, Alfred Trybusz i Robert Kopel. Samoczynny zawór do dawkowania tlenu w tlenowych aparatach izolujących.

47g 14739. 1.7 1957. Paweł Łoginow. Zastosowanie specjalnego zaworu bezpieczeństwa przy skrapiarkach do smoły.

49a 14593. 8.6 1957. Stanisław Sokołowski. Uchwyt wiertarski z wymiennymi szczękami zaciskowymi.

39a 14596, 14597. 8.6 1957. Franciszek Koliberda i Jan Koliberda. Wytaczarka do obrabiania powierzchni uszczelniających w zasuwach klinowych.

49a 14761. 1.7 1957. Józef Liszka. Przyrząd do wytaczania płaszczyzn pod siedliska zasuw wysokoprężnych.

49a 14960. 31.7 1957. Bolesław Borowiec. Ulepszenie głowicy wielonożowej do bruzdowania.

49c 14589, 14590. 8.6 1957. Eugeniusz Widuła i Jerzy Łukaszewski. Przyrząd do tłoczenia zębów na szczypcach.

49h 14865. 18.7 1957. Kazimierz Chęciński. Ulepszenie giętarki do gięcia prętów zbrojeniowych.

49h 14876. 18.7 1957. Inż. Adam Szafarczyk. Przebudowa półautomatu do spawania rur wewnątrz na urządzenie do automatycznego spawania łukiem krytym rur od 400 mm minimalnej średnicy.

49h 14961—14964. 31.7 1957. Karol Hubeny, Witold Słomko, Ludomir Szykiewicz i Józef Koperski. Urządzenie do prostowania rdzeni.

52a 14920. 30.7 1957. Bogumił Więzłak. Przerobienie maszyn stębnówek marki Singer na fastrygówki skokowe piaskie i grzbietowe.

53c 14848. 17.7 1957. Inż. Jerzy Munzar. Wędziarnia do wędzenia na zimno produktów mięsnych z ulepszonym urządzeniem mechanicznym.

53e 14659. 13.6 1957. Franciszek Paradowski. Ser myśliwski wędzony.

53i 14654—14656. 12.6 1957. Inż. Stefan Sujak, Marian Nyka i Witold Dobroczyński. Urządzenie do nawil-

żania kazeiny z automatyczną regulacją ilości wody wprowadzonej do dyszy rozpylającej.

53k 14921. 30.7 1957. Inż. Stanisław Barfuss. Sposób produkcji półprzetworów owocowych: moszczów i przecierów.

53l 14911—14913. 30.7 1957. Inż. Adam Kulesza, Jan Honc i Antoni Sadlik. Aparat do dozowania alkoholu i skraplania jego par przy produkcji karmelków.

55b 14902, 14903. 30.7 1957. Mgr inż. Jan Olszewski i Jerzy Jezierski. Zwiększenie wydajności procesu wytwarzania masy celulozowej za pomocą wstępnego parowania zębów.

55e 14936. 30.7 1957. Piotr Hołubowski. Automat do zwijania papy.

55f 14818—14820. 17.7 1957. Inż. Fryderyk Wojciechowski, Janusz Feist i Józef Żyła. Urządzenie do posypywania piaskiem paska prawej strony papy bitumicznej.

57c 14598. 10.6 1957. Fryderyk Hecker. Rama klamkowa i tank do wywoływania filmów.

58a 14941—14943. 31.7 1957. Stanisław Staszewski, Jerzy Różański i Marian Kruk. Zmiana konstrukcji spychacza wlewków przy prasie 1200 t.

63e 14909, 14910. 30.7 1957. Jerzy Napierała i Roman Kaczmarek. Ręczny rozwieracz brzegów opon samochodowych.

65a 14606—14609. 10.6 1957. Inż. Waldemar Wallas, inż. Mieczysław Marciniak, mgr inż. Marek Morawski i mgr inż. Józef Lipiński. Wózek do przewożenia podwieszonych na nim pław i pływaków morskich.

65a 14893, 14894. 30.7 1957. Inż. Józef Kałużny i inż. Stefan Czarnecki. Impregnowana trzcina krajowa, jako materiał izolacyjny w budownictwie okrętowym.

65c 14948—14951. 31.7 1957. Inż. Jerzy Krzewski, Józef Schypriit, Antoni Schypriit i Franciszek Fixa. Kajak wycynowy tłoczony z okleiny.

66b 14827, 14828. 17.7 1957. Henryk Galanty i Edward Bieńkowski. Sposób otrzymywania jelita wieprzowego wiankowego z jelita wieprzowego cienkiego.

67a 14932. 30.7 1957. Józef Macura. Przyrządy do szlifowania kowadeł dolnych i górnych do młotów podrzutowych.

67a 14947. 31.7 1957. Grzegorz Krulikowski. Zmiana konstrukcji szlifierek pneumatycznych firmy „Archimedes”.

67a 14965. 31.7 1957. Gerard Paruzla. Szlifiarka do obróbki szczonek pradonośnych.

68c 14877. 18.7 1957. Bolesław Słupecki. Zawiaska kłowa z „pazurem”.

69f 14782—14786. 2.7 1957. Jan Fibrich, Stefan Pałka, Euzebiusz Widerski, Jan Radziłowski i Aleksander Jasiński. Mechaniczne urządzenie do ząbkowanego cięcia tkanin.

71c 14711, 14712. 21.6 1957. Władysław Antkiewicz i Kazimierz Wehle. Ulepszone urządzenie przy kopytach do łatwiejszego zdjęcia buta w procesie produkcyjnym.

74d 14769, 14770. 2.7 1957. Mgr inż. Marian Lechicki i mgr inż. Leon Zydlewicz. Synchronizator pracy generatorów gazowych.

80a 14800. 16.7 1957. Stefan Piątek. Forma do produkcji sączek (drenów) z tworzywa gliniano-cementowego.

80b 14614, 14615. 10.6 1957. Wincenty Klama i Stanisław Kasperkiewicz. Sposób wyrobu płyt z pyłów dymnicowych, żużła paleniskowego i wapna.

80b 14616, 14617. 10.6 1957. Wincenty Klama i Stanisław Kasperkiewicz. Sposób wyrobu płyt z pyłu dymnicowego, wapna i gipsu.

80b 14624—14627. 11.6 1957. Władysław Stasiuk, Stanisław Kasperkiewicz, inż. Karol Zerych i Józef Niestony. Sposób wyrobu porowatych płyt betonowych z pyłów dymnicowych.

80b 14674. 18.6 1957. Inż. Włodzimierz Młynczak. Wykorzystanie łupku odpadkowego z kopalni Nowa Ruda do produkcji cegły porowatej (izolacyjnej).

80b 14842—14844. 17.7 1957. Inż. Czesław Edelman, inż. Mieczysław Opoczyński i inż. Jan Pogodziński. Sposób wytwarzania bloków kanałowych i ogniowych.

80c 14749, 14750. 1.7 1957. Inż. Jan Wojtarowicz i Bolesław Kostrzewa. Sposób wypału cegły systemem pirokatalicznym przy wprowadzeniu do masy gliniastej leszu dymnicowego oraz żużła kotłowego.

80c 14856—14859. 18.7 1957. Mgr Stefan Pieczara, Artur Nurkiewicz, Bronisław Dura i Leon Pluta. Za-

stąpienie pras kołowych talerzami granulacyjnymi do podawania surowca do pieców szybowych.

81a 14849. 17.7 1957. Leon Muzolf. Przystosowanie mechanicznej pakowaczki zup do pakowania mydeł toaletowych.

81a 14860—14863. 18.7 1957. Inż. Bronisław Rola, Tomasz Kowalczyk, Edward Świątek i Dymitr Olejnik. Rozrzutnik wraz z rozdrabniaczem do załadunku superfosfatu.

81a 14882—14884. 29.7 1957. Inż. Jan Sufliński, Jan Raś, Kazimierz Świętochowski. Maszyna do pakietowania wiórów stalowych przez zwijanie i nawijanie na trzpień.

81a 14922—14926. 30.7 1957. Inż. Mieczysław Czczotka, inż. Augustyn Rogoziński, inż. Józef Pasyk, inż. Józef Macko i Waclaw Dudzik. Urządzenie do pełnoautomatycznego dozowania i napełniania opakowań marmoladą itp. materiałami półpłynnymi.

81c 14871—14873. 18.7 1957. Inż. Zbigniew Hoszowski, Leon Czyszewski i Jan Kaczmarek. Skrzynki transportowe z płyt trzcinowych i ram drewnianych oraz sposób ich wykonywania.

81c 14832. 11.7 1957. Tadeusz Paszek. Ulepszenie sposobu opakowania i wykorzystywania ładowności wagonów przy transporcie formaliny w balonach szklanych.

81c 14868—14870. 18.7 1957. Edward Bawolski, Józef Trojanowski i Adam Mikołajczak. Podnośnik do ładowania skrzyń na samochody.

81e 14895—14900. 30.7 1957. Aleksander Kozłowski, Stanisław Drozdowski, Tomasz Sotowicz, Marian Mazurkiewicz, Jerzy Kaszewski i Stefan Piątkowski. Ulepszony sposób przenoszenia napełnionych pudełek klapowych przy maszynie do pakowania papierosów.

82a 14747, 14748. 1.7 1957. Inż. Marian Szabunio i Stanisław Węgrzecki. Urządzenie przesuwne z napędem elektrycznym do popychania wózków przez tunele suzarni.

82a 14801—14804. 16.7 1957. Witold Dudek, Mieczysław Ćwik, Franciszek Frankowski i Leon Koczur. Suzarnia o ruchomych ramach suwanych do suszenia skór.

82a 14946. 31.7 1957. Jan Broda. Sposób wymieszania żużla z klinkierem na rynnie potrząsalnej.

84a 14723. 22.6 1957. Inż. Jerzy Czyżewski. Zastosowanie estakad refulacyjnych kratowniczych z prefabrykowanych elementów stalowych zamiast estakad drewnianych.

84c 14878. 18.7 1957. Inż. Stanisław Iwanicki. Sposób odmrażania głęboko przemarzniętych nawodnionych gruntów piaszczystych.

85d 14919. 30.7 1957. Piotr Szmidt. Ulepszony sposób wiercenia studni bezfiltrowych.

85e 14937. 30.7 1957. Alfred Dudek. Łączenie rur winidurowych za pomocą masy kablowej.

86c 14741. 1.7 1957. Aleksander Łęgosz. Zlikwidowanie bidła piórowego i zastosowanie bidła z płochą stałą.

89c 14721, 14722. 22.6 1957. Edmund Drożdżyński i Tadeusz Balczewski. Pneumatyczne urządzenie wysłodzeniowe bezkomorowego obrotowego filtra próżniowego dla potrzeb cukrownictwa.

89d 14775, 14776. 2.7 1957. Edmund Drożdżyński i Tadeusz Balczewski. Samoczynny dozator wody zabiłowej sprzężony z rakieta parową i rozdzielaczem odcieków do wirówek cukru białego.

89e 14641. 12.6 1957. Mgr inż. Władysław Brzyski. Przelewowy rozdzielacz płynów i zawieszin zwłaszcza do miazgi i mleczka krochmalowego.

71

OPISY PROJEKTÓW WYNAŁAZCZYCH

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 128 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tymi tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach wynalazków są podane daty opublikowania tych wynalazków.

3 b, 2	38513	Odzież. 2.7 1957.
4 b, 23	39730	Urządzenie elektronowe do samoczynnego włączania pełnego oświetlenia wystawy sklepowej w przypadku zbliżenia się do niej obserwatora. 15.6 1957.
4 g, 44/40	39386	Palnik zanurzeniowy. 27.4 1957.
5 a, 26	39860	Wiertniczy świder hydromechaniczny. 10.7 1957.
5 a, 36	39862	Urządzenie do wyciągania żerdzi pozostawionych w otworze wiertniczym. 10.6 1957.
5 b, 7	39863	Wiertarka elektryczna do wiercenia otworów w pokładach węglowych pod stropem. 10.6 1957.
5 b, 42/10	39806	Sposób eksploatacji węglownych pokładów siarkowych. 5.8 1957.
5 c, 1/20	39861	Sposób wiercenia otworów wielkośrednicowych przy użyciu wolnobieżnej turbiny z lewym krążeniem płuczki. 15.7 1957.
5 d, 1	38529	Łůtnia wentylacyjna. 20.7 1957.
5 d, 14/10	39427	Urządzenie do oczyszczania piasku podsadzkowego. 27.4 1957.
7 b, 16/20	39876	Sposób wyrobu rur żebrowych. 10.7 1957.
7 b, 21	38512	Rura o dużej wytrzymałości. 2.7 1957.
8 b, 4/10	39288	Sposób automatyzacji procesu suszenia w suszarkach przez zastosowanie czujnika elektrycznego. 1.7 1957.

8 o,	39846	Sposób nadawania odporności apretowanemu materiałowi włókienniczemu na działanie grzybni wywołujących pleśnienie i butwienie. 1.7 1957.
12 a, 2	38524	Urządzenie wyparne, zwłaszcza do celów mleczarskich do zagęszczania pieniących się cieczy, np. przy produkcji serwatki. 27.5 1957.
12 e, 13/01	39821	Sposób rozdzielania składników gorącej mieszaniny gazowej. 10.6 1957.
12 i, 21	39999	Sposób otrzymywania SO ₂ z niskowartościowych gazów odlotowych. 1.7 1957.
12 i, 30	40008	Sposób wytwarzania siarczanu hydroksyloaminy. 1.7 1957.
12 n, 3	40016	Sposób aktywacji dwutlenku manganu. 1.7 1957.
12 n, 8	40010	Sposób regeneracji srebra ze zużytych błon fotograficznych. 1.7 1957.
12 p, 5	40009	Sposób wytwarzania kaprolaktamu. 15.6 1957.
12 p, 6	39835	Sposób wytwarzania adypinianu piperazyny czystego do celów leczniczych. 15.6 1957.
12 p, 8/01	39853	Sposób wytwarzania 1,2-dwufenylo-3,5-dwuokso-4-alkilpirazolidyn. 15.7 1957.
12 q, 3	39818	Sposób wytwarzania p-toluilenodwuaminy. 15.7 1957.
12 q, 6/01	38549	Sposób wytwarzania kwasu glutaminowego. 2.7 1957.
12 q, 24	38550	Sposób wytwarzania środków przeciwkoagulacyjnych. 20.7 1957.
12 q, 24	38551	Sposób wytwarzania pochodnych kumaryny. 20.7 1957.
12 q, 24	39827	Sposób wytwarzania α — acetylo — γ — butyrolaktanu. 10.7 1957.
16,	17	39838
18 a,	11	39783
18 b,	1/20	39856
		Sposób użyczenia gleby. 15.6 1957.
		Układ podgrzewaczy typu Cowpera. 15.6 1957.
		Urządzenie do wprowadzania stopu magnezowego (elektronu) do rozto-

18 c,	9/02	39866	pionowego żeliwa przy wytwarzaniu żeliwa sferoidalnego. 10.7 1957.	39 a,	19/04	39855	Sposób wytwarzania imitacji koro- nek i innych wyrobów dzianych. 10.6 1957.
			Pionowy piec rurowy do obróbki cieplnej przedmiotów metalowych. 10.7 1957.	39 b,	12/01	39851	Żelatynizator octanów celulozy. 10.6 1957.
18 e,	10/03	38530	Walcowniczy jednokomorowy piec wstępny. 15.7 1957.	39 c,	1	39834	Sposób wytwarzania nowych modyfikowanych żywic fenoplastowych. 15.6 1957.
20 a,	12	39627	Urządzenie do odmrażania liny kolejki linowej. 15.6 1957.	39 c,	5	38507	Sposób otrzymywania żywicy mocznikowo-formaldehidowej modyfikowanej butanolem. 2.7 1957.
21 a ⁴ ,	8/01	39672	Sposób kompensacji temperaturowej częstotliwości drgań oscylatora. 1.7 1957.	40 b,	2	38544	Sposób wytwarzania spiekanych łożysk żelaznych. 2.7 1957.
21 c,	40/01	39713	Przekaznikowy łącznik elektryczny, zwłaszcza do pomieszczeń, narażonych na działanie par cieczy łatwopalnych, gazów wybuchowych itp. 15.6 1957.	40 b,	21	38543	Sposób wytwarzania stopów miedzianych, zawierających beryl oraz obróbki cieplnej blachy i taśm z takich stopów. 2.7 1957.
21 g,	18/10	39636	Przyrząd do pomiaru napięcia anodowego lampy rentgenowskiej. 10.6 1957.	40 d,	1/60	40006	Sposób wyrobu drutu i taśm ze stopu manganin. 1.7 1957.
21 h,	32/03	38510	Urządzenie do regulowania natężenia prądu spawania w transformatorach lub przetwornicach spawalniczych, uruchamiane elektromagnetycznie. 15.7 1957.	42 a,	16	39755	Pantograficzny anulatur skurczu map i rysunków. 15.6 1957.
21 h,	32/04	39457	Spawarka elektryczna, zasilana prądem z przewodu jezdnego sieci trakcyjnej. 27.4 1957.	42 b,	12/05	38517	Przyrząd pneumatyczny do sprawdzania gładkości powierzchni. 2.7 1957.
22 h,	3	39836	Sposób wytwarzania lakieru bitumicznego. 10.7 1957.	42 b,	21/01	39881	Przyrząd z czujnikiem do sprawdzania kątów prostych. 5.8 1957.
22 i,	2	39854	Sposób wytwarzania kleju do sklejanja mas plastycznych zwłaszcza celulozoidu z drewnem. 15.6 1957.	42 c,	11/01	38533	Łata niwelacyjna. 15.7 1957.
22 i,	7	38547	Sposób otrzymywania uczulacza żelatyn fotograficznych. 2.7 1957.	42 e,	14	39850	Nurowy przyrząd do pomiaru filtracji płuczki wiertniczej. 10.6 1957.
25 b,	26	39384	Łożysko czótenkowe do tiularek. 27.4 1957.	42 e,	20/01	38526	Ilościomierz do cieczy, zwłaszcza do paliw ciekłych. 20.7 1957.
28 a,	6	39991	Sposób garbowania skór za pomocą zakwaszonych roztworów tiosiarczuanu sodowego. 1.7 1957.	42 f,	33	39884	Rejestrująca hydrauliczna waga wsadowa. 20.7 1957.
29 a,	6/06	39668	Sposób wytwarzania wiskozy systemem przyspieszonym. 1.7 1957.	42 g,	15/03	39992	Masa na płyty gramofonowe długogrające. 1.7 1957.
30 a,	6/01	39877	Urządzenie do mierzenia miednicy na diagnostycznych zdjęciach rentgenowskich. 15.7 1957.	42 h,	17/03	39869	Światłomierz optyczny. 10.7 1957.
30 g,	6/05	39682	Aparat do dozującego samoczynnego rozlewania preparatów. 16.6 1957.	42 h,	20/01	38546	Sposób spektrograficznego oznaczania zawartości indu w ołowiu. 2.7 1957.
31 c,	1/01	39880	Sposób wytwarzania mas formierskich i rdzeniarskich. 20.7 1957.	42 i,	10/20	39882	Sposób pomiaru ilości ciepła przenieszonego przez czynnik rurociągiem i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 5.8 1957.
32 a,	2/02	39645	Donica szamotowa do produkcji zwłaszcza szkła ołowiowego. 15.6 1957.	42 k,	38/02	38659	Sposób wyznaczania wielkości przyłożenia mechanizmu kierowniczego samochodu oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 2.7 1957.
34 l,	17/02	39879	Sposób oparzania drobiu wodnego i urządzenie do stosowania tego sposobu. 15.7 1957.	42 k,	46/06	40004	Głowica ultradźwiękowa. 1.7 1957.
35 a,	22/02	39296	Ogranicznik prędkości liny wyciągowej dźwigu. 1.7 1957.	42 k,	49/02	39638	Sposób badania wytrzymałości betonu metodą ścinania i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 10.6 1957.
35 b,	1/41	39816	Żuraw składany studzienkowy. 10.7 1957.	42 k,	49/03	39883	Aparat do badania ścieralności papierów i płócien ściernych. 10.7 1957.
35 b,	6/16	39831	Chwytnik czterolinowy z urządzeniem wagowym. 1.8 1957.	42 k,	50	39867	Przyrząd do badania tkanin na zmięcie. 20.7 1957.
37 b,	3/03	36600	Żelbetowe elementy prefabrykowane zbrojone sprężonymi płytami z betonu strunowego. 1.7 1957.	42 k,	50	40030	Ręczna zrywarka sieciowa. 1.7 1957.
37 d,	32/02	39456	Końcówka do mechanicznego narzutu tynków. 27.4 1957.	42 l,	13/01	39872	Wstrząsarka. 10.7 1957.
37 e,	6/01	39454	Przesuwne rusztowanie murarsko-montażowe. 27.4 1957.	42 o,	10	39678	Przyrząd do mierzenia prędkości bijaków w młotach. 1.7 1957.
38 a,	11	38521	Ręczna piła mechaniczna do okrzysywania gałęzi. 2.7 1957.	42 s,		40022	Generator zębaty drgań dźwiękowych i ultradźwiękowych. 2.7 1957.
38 g,	2	38534	Sposób wyrobu otulin korkowych do wałków metalowych stosowanych do maszyn przy produkcji włókien sztucznych. 15.7 1957.	45 e,	4/03	38467	Młocarnia do omłotu traw. 20.7 1957.
38 h,	1/02	39815	Urządzenie do próżniowego suszenia i impregnowania podkładów kolejowych. 10.6 1957.	45 h,	11/01	38468	Terminarz hodowlany. 20.7 1957.
38 h,	3	39843	Sposób wytwarzania środka grzybobójczego i impregnującego do drewna, płyt pilśniowych, tkanin i murów. 15.7 1957.	46 a ¹⁰ ,	8	39644	Silnik spalinowy bezkorbowy. 1.7 1957.
38 i,	1	38522	Mechaniczna korowaczka do drewna. 20.7 1957.	46 c ⁵ ,	6	38531	Urządzenie do bezpiecznego rozruchu silnika spalinowego, zwłaszcza samochodowego. 15.7 1957.
				47 g,	45/01	39837	Hydrauliczny wskaźnik stanu położenia zasuwy. 1.7 1957.
				48 a,	6/02	39828	Sposób bezwodnorodowego nakładania metalicznych powłok galwanicznych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 10.6 1957.
				49 a,	43/01	39845	Wielowrzecionowa wiertarka półautomatyczna. 10.6 1957.
				53 e,	6/01	39886	Sposób wyodrębniania podpuszczki ze ślazów, zwłaszcza ciętych. 20.7 1957.
				53 g,	4/02	38540	Sposób wyrobu karmy, zwłaszcza dla kur. 15.7 1957.
				53 k,	2/10	39986	Sposób wytwarzania suszu ziemniaczanego w postaci proszku. 1.7 1957.

53 k,	5/20	39987	Sposób otrzymywania mączki budyniowej. 1.7 1957.
54 h,	2/04	39708	Urządzenie do tworzenia zmiennych barw napisów świetlnych, zwłaszcza neonowych, do celów informacyjnych, propagandowych, reklamowych itp. 15.6 1957.
55 a,	5/01	38523	Sposób rozwłókniania ciał o strukturze fibralnej. 27.5 1957.
57 a,	8/05	39598	Przystawka optyczna do selekcji filtrów korekcyjnych. 15.6 1957.
59 a,	4	38541	Ręczna jednostłokowa pompa do kwasów. 25.7 1957.
59 b,	1	39826	Pompa odśrodkowa. 1.7 1957.
60,	6	39858	Hydrauliczny regulator obrotów do silników. 10.7 1957.
61 a,	3/01	38519	Wysięg przeciw pożarowy. 2.7 1957.
61 b,	2	39857	Sposób wytwarzania środka pianotwórczego. 10.7 1957.
64 a,	20/03	38537	Kapsla do szczelnego zamykania butelek, słoików itp. oraz sposób zamykania tymi kapslami. 20.7 1957.
64 c,	10/12	38506	Aparat do rozlewania cieczy dozowanych. 2.7 1957.
65 f,	4/20	39859	Urządzenie napędowe do pojazdów wodnych. 15.7 1957.
67 a,	2	39723	Szlifierka do nawiertaków. 15.6 1957.
67 a,	5	39726	Anodowo-mechaniczny sposób ostrzenia narzędzi oraz obrabiarka do wykonywania tego sposobu. 15.6 1957.
70 b,	4/01	40037	Pióro wieczne. 1.7 1957.
74 b,	5/01	38535	Sposób zdalnego zabezpieczającego sterowania automatu, zwłaszcza automatu typu wzdłużnego, oraz układ połączeń i zespół urządzeń do stosowania tego sposobu. 25.7 1957.
76 b,	19	39648	Mimośrodowe urządzenie napędowe do szybkodrgających części maszyn, zwłaszcza do grzebieni zdejmujących maszyn przedziałniczych. 10.6 1957.
76 b,	35/01	39728	Przyrząd do wyrównania długości włosów na używanej szczotce czesarkowej. 15.6 1957.
76 c,	13/01	39813	Urządzenie skręcające nici. 1.7 1957.
76 c,	24/05	39784	Kłosz do przedzarek i niciarek kłoszowych. 15.6 1957.
76 c,	28/01	38552	Sposób i urządzenie do opłotu nici rdzeniowych. 2.7 1957.
76 d,	3/01	39817	Samoczynne urządzenie do obcinania przędzy po nawinięciu jej do określonej wysokości na cewce stożkowej. 10.7 1957.
80 a,	25/50	38539	Walce do maszyn produkujących brykiety. 20.7 1957.
80 a,	46	39294	Sposób ciągłej produkcji elementów z materiałów tężących lub krzepnących i urządzenie do stosowania tego sposobu. 10.6 1957.
80 b,	21/03	40025	Sposób otrzymywania kruszywa nadającego się do produkcji elementów budowlanych. 15.6 1957.
81 e,	129	38548	Podnośnik do tarcicy. 27.5 1957.
82 a,	22/01	39974	Suszarka do sklejających się materiałów. 1.7 1957.
85 b,	3/02	39651	Urządzenie do samoczynnego dawkowania roztworu w sposób ciągły, proporcjonalnie do przepływu cieczy. 2.7 1957.
85 g,	3	39649	Dysza do rozpylania cieczy o zmiennych strumieniach. 2.7 1957.
86 g,	7/01	39647	Stalowe czółenko tkackie. 10.6 1957.

Polskie opisy patentowe, opublikowane od 1945 r., są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL — Warszawa 68, Al. Niepodległości 188 (parter) — po 3 zł za egzemplarz. Uspoleczone zakłady pracy otrzymują bezpłatnie opisy patentowe pracowniczych wynalazków.

Polskie opisy patentowe, opublikowane przed 1945 r., oraz zagraniczne opisy patentowe można przeglądać w Bibliotece Urzędu Patentowego PRL — Warszawa, Al. Niepodległości 188 (parter) — codziennie, w wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy, w godz. 8³⁰—14³⁰.

OPISY UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH I USPRAWNIEŃ

Urząd Patentowy PRL wydał drukiem zeszyt 32 „Opisów udoskonaleń technicznych i usprawnień. W zeszycie tym opublikowano 43 udoskonalenia techniczne (od nru 903 do nru 945) i 7 usprawnień z zakresu techniki (od nru 3085 do nru 3091). Poniżej są podane tytuły (nazwy) tych udoskonaleń i usprawnień. „OU” oznacza opis udoskonalenia technicznego, a „O” — opis usprawnienia. Przed tymi oznaczeniami są zamieszczone klasy i podklasy, do których zaliczono udoskonalenia techniczne i usprawnienia, a po tych oznaczeniach — numery opisów udoskonaleń technicznych i opisów usprawnień.

ZESZYT 32

5	OU — 903	Urządzenie wibracyjne do oczyszczania wózków kopalnianych
19 e	O — 3085	Przepychanie rur pod nasypami drogowymi i kolejowymi
21 c	OU — 904	Kleszcze do przecinania płaszcza i izolacji kabli
21 c	O — 3086	Próbnik do kontroli izolacji kuprytowych i selenowych płytek prostownika
22 i	OU — 905	Laboratoryjny sposób otrzymywania chlorokauczuku
23 d	OU — 906	Zmechanizowanie otrzymywania stearyny
31 a	OU — 907	Żeliwiak z przesuwym garem
31 c	OU — 908	Suszarka do rdzeni ogrzewana spalnikami z żeliwiaka
34 l	OU — 909	Ruchomy pomost składany
35 a	OU — 910	Zuraw wieżowy obrotowy kombinowany z wyciągiem przesuwającym się w środku wieży
35 b	O — 3087	Urządzenie pomocnicze do ułatwienia transportu belek prefabrykowanych w kierunku pionowym
35 d	OU — 911	Dźwig przyczepny
36 d	OU — 913	Dymnik w parowozowniach z płyt eternitowych na szkieletach z płomieniówek
36 d	OU — 912	Murowane kanały wentylacyjne do odpowietrzania pionów kanalizacyjnych
37 b	OU — 915	Pale żelbetowe wiercone, betonowane podwodnie
37 b	OU — 914	Strunobetonowe dźwigary szybowe
37 b	OU — 916	Pustak żużlobetonowy do żeber stęających stropów DMS
37 d	OU — 917	Przyrząd do dociskania desek podłogowych przy układaniu podłogi
37 f	OU — 918	Cieplak uniwersalny do równoczesnego podgrzewania wody, kruszywa, piasku i cegły w miesiącach zimowych
38 a	OU — 919	Przyrząd do rozwodzenia zębów w piłach taśmowych
38 a	OU — 920	Piła dwutarczowa do wykańczania klepek parkietowych przez odcinanie ich na długość i jednocześnie ich rowkowanie
38 h	OU — 921	Urządzenie do impregnacji kostek brukowych ze zmechanizowanym ich transportem przez zbiornik impregacyjny
38 h	OU — 922	Urządzenie do masowej impregnacji drewna
39 a	OU — 923	Ulepszony sposób wykańczania artykułów galanteryjnych z galalitu i celuloidu
42 b	OU — 924	Przyrząd do mierzenia długości kabli
42 f	OU — 925	Waga automatyczna dozująca
42 k	OU — 926	Dynamometr hydrauliczny do kontroli wytrzymałości łańcuchów i lin
42 k	OU — 927	Sposób wyznaczania momentu zamachowego wirników maszyn elektrycznych
42 l	OU — 928	Sposób kolorometrycznego oznaczania zawartości miedzi i cynku w stopach lekkich

45 k	OU — 929	Urządzenie do opryskiwania szkólek leśnych	56 a	OU — 939	Przyrząd do naciągania pasów tapicerskich równocześnie na kilka ramek siedzeniowych krzesel
45 l	OU — 930	Świece owadobójcze D.D.T.	61 a	OU — 940	Urządzenie do szybkiego zwalniania bydła w razie pożaru
47 a	OU — 931	Hak specjalny	80 a	OU — 941	Urządzenie do półautomatycznego dozowania wody zarobowej z domieszką ługów posulfitowych do betoniarek
47 c	O — 3088	Cięcie blachy za pomocą przyrządu dołączanego do elektrycznej wiertarki ręcznej	80 a	OU — 942	Produkcja ciężkiego dynasu na sklepieniu pieców martenowskich o pojemności powyżej 100 t
47 e	OU — 932	Przyrząd do oliwienia trałowych lin stalowych	81 e	OU — 944	Mechaniczne ładowanie piasku na samochody
47 e	OU — 933	Przyrząd do samoczynnego smarowania młotów pneumatycznych	81 e	OU — 943	Sposób zamocowania kół samochodowych na osi przenośników taśmowych w celu ich transportu
48 a	O — 3089	Przyrząd do mierzenia gęstości prądu w kąpielach galwanizacyjnych	81 e	O — 3090	Dostosowanie wózka akumulatorowego do przewożenia węgla
48 d	OU — 934	Ciecz do usuwania rdzy i kamienia kotłowego z trudnodostępnych elementów	84 c	OU — 945	Urządzenie do zagłębiania i wyciągania rurek petryfikacyjnych sposobem wibracji
49 a	OU — 935	Przyrząd do wytaczania talerzy betoniarek 300 l typu „Rzewuski“	87 a	O — 3091	Przyrząd do naciągania pokryć dachowych na wagony towarowe i osobowe
49 a	OU — 936	Kieł tokarski obrotowy	Uspołecznione zakłady pracy otrzymują bezpłatnie opisy udoskonaleń technicznych i opisy usprawnień.		
49 b	OU — 937	Nastawna tulejka dystansowa do rozstawiania frezów na trzpieniu frezarki			
53 c	OU — 938	Pasteryzator wannowy konstrukcji stalowej zamykany zasuwowo do płynnego owocu w butelkach			

OGŁOSZENIA

Jest do nabycia patent nr 38034, udzielony w Polsce na rzecz p. Hans Stuber (Bern, Szwajcaria) na wynalazek pt. „Zamknięcie szczelne do naczyń”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **Kolegium Rzeczników Patentowych**
Warszawa, Al. Niepodległości 188
tel. 8-33-47

Inż. mgr Jerzy Rolecki złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminów do uiszczenia opłat rocznych za II, III, IV i V rok trwania patentu nr 36243 na wynalazek pt. „Sposób otrzymywania jasnego cementu żużlowego”, udzielonego na rzecz Grodzisko-Mazowieckich Zakładów Terenowego Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy składać w Urzędzie Patentowym PRL sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionych terminów. Jeżeli w tym okresie nie zostaną złożone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci terminy.

Jan Kamocki złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminów do uiszczenia opłat rocznych za III i IV rok trwania patentu nr 37151 na wynalazek pt. „Sposób budowy ścian domów z betonów lekkich“.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy składać w Urzędzie Patentowym PRL sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną złożone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Lucyna Konopczyńska złożyła w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za III okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Maskotka”, zarejestrowanego za nr 9476.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy składać w Urzędzie Patentowym PRL sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną złożone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

„Przegląd Wynalazczości“

— organ Naczelnej Organizacji Technicznej i Urzędu Patentowego PRL —

wyszedł z druku nr 7-8/1957 r. i zawiera m. in. następujące pozycje:

Mgr J. Dalewski: W obliczu zmian i kodyfikacji prawa wynalazczego

Hilary Wilczek: Na drogach odnowy wynalazczości pracowniczey

Mgr Roman Bajkiewicz: Nagradzanie pracowników za opracowanie i wprowadzenie do produkcji osiągnięć z dziedziny nowej techniki

B. B.: Zdolność patentowa wytworów chemicznych

Mgr Mieczysław Napierała: Jak wynagradzać wynalazców?

Inż. B. Zahn: O właściwą organizację opiniowania projektów racjonalizatorskich

Mgr inż. Stanisław Madeyski: Pomoc udzielana racjonalizatorom

J. D.: Dalsza dyskusja w ZSRR nad przepisami radzieckiego prawa wynalazczego

Ciekawsze wynalazki polskie i zagraniczne

Przegląd zagranicznych projektów racjonalizatorskich

Różne informacje techniczne

72

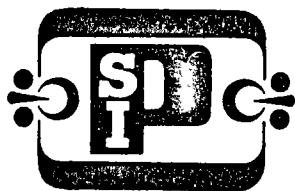
ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

(Od nru 39669 do nru 39678 i od nru 39680 do nru 39799)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszenia znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych znaków. Po skrócie „Pierwsz“ jest podana data zgłoszenia zagranicznego, uzasadniającego prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwa kraju, w którym dokonano tego zgłoszenia. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, dla których oznaczenia zarejestrowano te znaki, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

39669. 31.1 1957. 12.6 1957. **Spółdzielnia Inwalidów „Podhalanka“.** Rajcza, Polska. Wytwórnia obuwia. **Towary:** obuwie.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

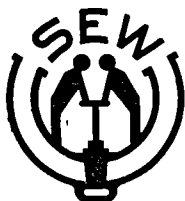
39670. 8.4 1957. 12.6 1957. **Bielska Fabryka Armatur.** Bielsko-Biała, Polska. Wytwórnia armatur i odlewów. **Towary:** armatura żeliwna, stalowa i z metali kolorowych; odlewy żeliwne i kolorowe.

BEFA

39671. 10.10 1956. 13.6 1957. **Victoria-Werke Aktiengesellschaft.** Norymberga, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka pojazdów i ich części oraz maszyn do szycia. **Towary:** pojazdy lądowe, mianowicie motocykle, rowery motorowe, rowery, samochody i ich części, silniki spalinowe, piasty rowerowe, gaźniki, osprzęt do samochodów, rowerów i motocykli, mianowicie ramy rowerowe, baki do benzyny, skrzynki biegów, ramy motocyklowe, dzwonki do rowerów, łańcuchy do rowerów i motocykli, kierownice, uchwyty, pedały, widelce, hamulce, blachy ochronne, sygnały i siodełka; maszyny do szycia, ich części i osprzęt; opony.

PEGGY

39672. 20.10 1956. 13.6 1957. **VEB Schwerarmaturenwerk „Erich Weiner“.** Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka armatur. **Towary:** ciężkie i wielkowymiarowe armatury.

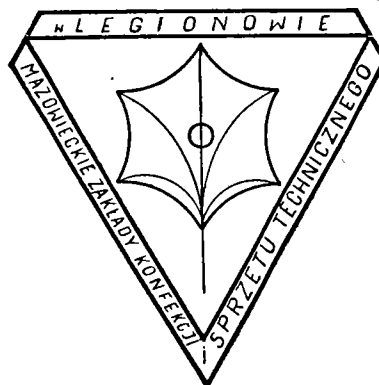
39673. 4.12 1956. 13.6 1957. **VEB Automobilwerk AWZ.** Zwickau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka pojazdów mechanicznych. **Towary:** samochody osobowe, ciężarowe i osobowo-ciężarowe, pojazdy mechaniczne ze specjalnym nadwoziem, części pojazdów mechanicznych.

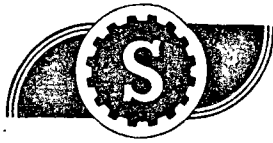
39674. 29.1 1957. 13.6 1957. **Łódzkie Zakłady Wyrobów Papierowych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów światłoczułych. **Towary:** papier światłoczuły.

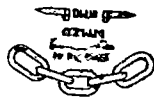
39675. 7.2 1957. 14.6 1957. **Mazowieckie Zakłady Konfekcji i Sprzętu Technicznego.** Legionowo, Polska. Wytwórnia konfekcji i sprzętu technicznego. **Towary:** plecaki harcerskie, torby do narzędzi samochodowych, namioty, spodnie gimnastyczne, pelerynki dziecięce, spodnie chłopięce.

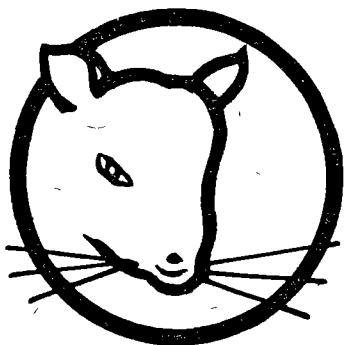
39676. 8.4 1957. 14.6 1957. **Zrzeszenie Spółdzielcze Chałupników „Spójnia“**. Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** serwetki i kołnierzyki z tworzyw sztucznych, klej biurowy.

39677. 25.9 1956. 14.6 1957. **Otmuchowskie Zakłady Wyrobów Metalowych**. Otmuchów, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** łańcuchy techniczne, haki kopalniane, osprzęt teletechniczny, jak uchwyty do linek, klamry naprężników, wysięgniki transformatorowe, klamry stojaków, wsporniki do poprzeczników, wsporniki do krzyżowania fiderów i wysięgniki; klamry budowlane, bosaki i kotwice strażackie.

39678. 7.3 1957. 15.6 1957. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Krawieckiej „Zgoda“** z odp. udz. Świdnica, Polska. Wytwórnia odzieży. **Towary:** płaszcze męskie i damskie, ubrania męskie, kostiumy i lejbiki damskie.

39680. 12.6 1957. 26.6 1957. **Inż. Władysław Zelno**. Warszawa, Polska. Wytwórnia materiałów budowlanych, uli i garaży. **Towary:** artykuły budowlane, jak dachówki, pustaki, płyty dachowe, ściany budowlane i klepki podłogowe; ule, garaże.

KAZOSUPERYT

39681. 27.2 1957. 10.6 1957. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Szewców i Pokrewnych Zawodów im. Kilińskiego** z odp. udz. Gdańsk-Wrzeszcz, Polska. Wytwórnia galanterii skórzanej. **Towary:** galanteria skórzana, jak teczki, torebki damskie, tornistry, portmonetki, rękawiczki i torby gospodarskie.

39682. 27.2 1957. 14.6 1957. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft**. Leverkusen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów chemicznych. **Towary:** lakiery, kleiwa, żywice do odlewania, masy zalewowe, masy do tłoczenia dające się hartować, składające się z żywic sztucznych lub zawierające żywice sztuczne, wyroby i półfabrykaty z żywic sztucznych w postaci mas twardych, miękkich, plastycznych lub elastycznych, płyt, bloków i folii.

LEKUTHERM

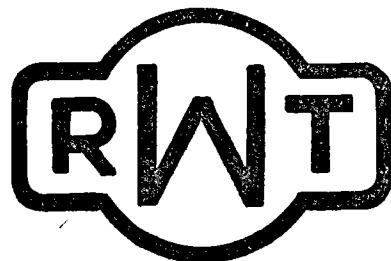
39683. 26.4 1957. 15.6 1957. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Jedność“**. Warszawa, Polska. Wytwórnia preparatów farmaceutycznych i odżywek. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

METRITOL

39684. 26.4 1957. 15.6 1957. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Jedność“**. Warszawa, Polska. Wytwórnia preparatów farmaceutycznych i odżywek. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

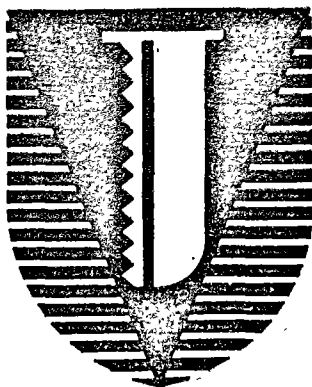
ALAEBOLIN

39685. 20.2 1957. 18.6 1957. **Zakłady Wytwórcze Aparatury Teletechnicznej T-9** Przedsiębiorstwo

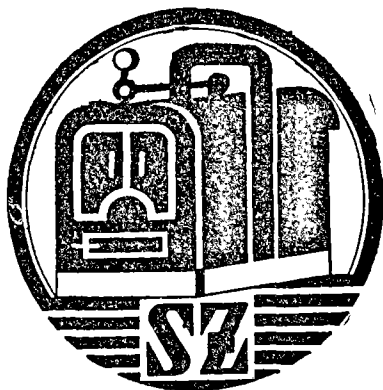

Państwowe Wyodrębnione. Radom, Polska. Wytwórnia telefonów. Towary: telefony.

39686. 27.3 1957. 19.6 1957. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Branży Drzewnej „Jedność”.** Tczew, Polska. Wytwórnia mebli. **Towary:** meble.

39687. 27.3 1957. 19.6 1957. **Spółdzielnia Pracy im. M. Nowotki Budowa Kotłów Stalowych c. o.** Gdańsk, Polska. Wytwórnia kotłów stalowych centralnego ogrzewania, zbiorników stalowych i wanien do ługowania. **Towary:** kotły stalowe centralnego ogrzewania, zbiorniki stalowe, wanny do ługowania.

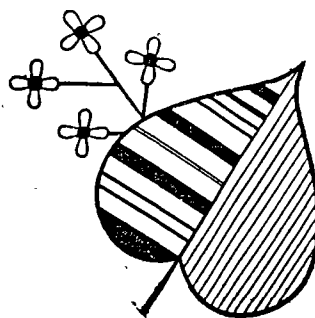
Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39688. 22.5 1957. 21.6 1957. **Wytwórnia Artykułów Chemiczno-Kosmetycznych „Lu—Wa”.** Chorzów, Polska. Wytwórnia artykułów chemiczno-kosmetycznych. **Towary:** preparat przeciwko poceniu się nóg.

SANIPOTAN

39689. 8.10 1955. 22.6 1957. **Spółdzielnia Inwalidów „Zgoda” z odpowiedzialnością udziałami.** Oleśnica, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** obuwie, teczki skórzane, manekiny krawieckie, poduszki do prasowania, konie dziecięce na biegunach, ubrania robocze, płaszcze ochronne, piżamy, ręczniki, kalessony, sienniki, powłoki na pierzyny i poduszki, prześcieradła, wspany

na pierzyny i poduszki, woda sodowa, oranżada, lemoniada, piwo.

39690. 21.5 1957. 22.6 1957. **„Prom” Stołeczny Zespół Produkcji i Stosowania Zastępczych i Nowych Materiałów Budowlanych.** Warszawa, Polska. Wytwórnia zastępczych i nowych materiałów budowlanych. **Towary:** środki do wytwarzania powłok ochronnych przeciwwilgociowych i lepiszcz budowlanych.

KRZEMALIT

39691. 18.5 1957. 25.6 1957. **Wrocławska Fabryka Pomp.** Wrocław, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** sprężarki skrzydełkowe i przeponowe.

WUFAPO

39692. 23.2 1957. 28.6 1957. **Huta Ferrum Przedsiębiorstwo Państwowe.** Katowice, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wlewki stalowe, rury, wyroby kotlarskie, artykuły śrubowe.

39693. 30.5 1957. 28.6 1957. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy.** Lublin, Polska. Wytwórnia preparatów farmaceutycznych. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

LAEGALCIN

39694. 27.2 1957. 29.6. 1957. **VEB Keradenta-Werk Radeberg.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych zębów. **Towary:** sztuczne zęby, masa ceramiczna.

KERADENS

39695. 27.3 1957. 29.6 1957. **Łódzkie Zakłady Odzieży Luksusowej.** Łódź, Polska. Wytwórnia odzieży. **Towary:** odzież damska: futra, płaszcze, kostiumy, sukienki.

39696. 27.8 1956. 28.6 1957. **Wytwórnia Wyrobów Metalowych W. Sierakowska.** Opacz k. Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** siewniki ręczne, metalowe przyrządy do cięcia szkła i kółeczka wymienne do tych przyrządów, piły ramowe z brzeszczotami.

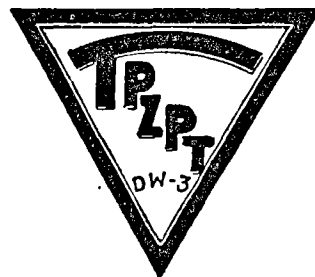
DIAMENT

39697. 7.9 1955. 28.6 1957. **Będzińskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Będzin, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** wózki dziecięce sportowe i głębokie, hulajnogi, rowerki, łóżka metalowe popularne, wagi stołowe, gąbki metalowe (zmywaki), łańcuszki materacowe, podstawki pod garnki, spinacze biurowe, zawiasy, rudry z rolką i rudry bez rolki, haki wiatrowe, łopatkki do śmieci, pogrzebacze, haki do łóżek, szczypce do węgla, łopatkki do węgla, blaszki do butów, łyżki do butów, zasuwki do drzwi, łańcuszki elektrycznie spawane.

39698. 22.2 1957. 29.6 1957. **Toruńskie Powiatowe Zakłady Przemysłu Terenowego.** Chełmża, Pol-

ska. Wytwórnia wyrobów metalowych i tapicerskich. **Towary:** łóżka żelazne na siatce metalowej, łóżećka dziecięce metalowe z boczną siatką sznurkową, tapczany tapicerskie.

39699. 8.5 1957. 1.7 1957. **„Veritas”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia pokostu emulsyjnego. **Towary:** pokost emulsyjny.

MALOFIX

39700. 18.5 1957. 1.7 1957. **Olsztyńskie Zakłady Sieci Rybackich.** Korsze, Polska. Wytwórnia sieci rybackich. **Towary:** sieci rybackie.

W KORSZACH

39701. 6.4 1957. 2.7 1957. **Wytwórnia Kosmetyków i Perfumerii „Cazimi” Janina Stuermer.** Łódź, Polska. Wytwórnia kosmetyków i perfumerii. **Towary:** wody kolońskie, kremy, środki dla higieny kobiet.

KULTURA

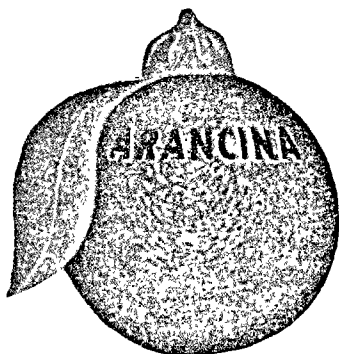
39702. 6.4 1957. 2.7 1957. **Wytwórnia Kosmetyków i Perfumerii „Cazimi” Janina Stuermer.** Łódź, Polska. Wytwórnia kosmetyków i perfumerii. **Towary:** wody kwiatowe, perfumy.

PARADA

39704. 23.2 1957. 3.7 1957. **Sandoz A. G. (Sandoz S.A.) (Sandoz Ltd.).** Bäle, Szwajcaria. Fabryka artykułów chemicznych. **Towary:** środki dezynfekcyjne do nasion.

TILLEX

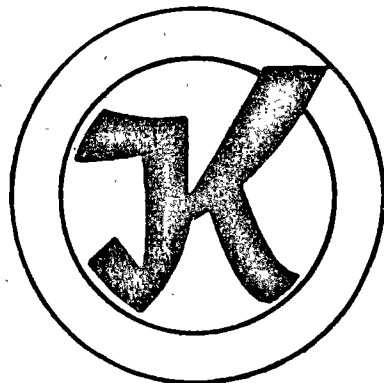
39703. 8.1 1957. 3.7 1957. **Luciano de Franco.** Catania, Włochy. Przetwórnia owoców. **Towary:** sok pomarańczowy słodzony i niesłodzony w płynie, w paście i w proszku; esencje pomarańczowe do wyrobu napojów.

39705. 27.2 1957. 3.7 1957. **VEB Keradenta — Werk Radeberg.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych zębów. **Towary:** sztuczne zęby.

KERALOR

39706, 39707. 27.2 1957. 3.7 1957. **VEB Keradenta — Werk Radeberg.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych zębów. **Towary:** sztuczne zęby, korony, podkładki, masa ceramiczna do celów dentystrycznych.

Keradenta

39708. 27.2 1957. 3.7 1957. **VEB Keradenta — Werk Radeberg.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych zębów. **Towary:** sztuczne zęby, korony, podkładki.

PIADENS

39709. 27.2 1957. 3.7 1957. **VEB Keradenta — Werk Radeberg.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych zębów. **Towary:** sztuczne zęby, masa ceramiczna.

KERAPHAN

39710. 27.2 1957. 3.7 1957. **VEB Keradenta — Werk Radeberg.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych zębów. **Towary:** sztuczne zęby.

USURA NACH DR G. TANZER

39711. 28.2 1957. 3.7 1957. **C. H. Boehringer Sohn.** Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności.

EFFORTIL

39712. 28.2 1957. 3.7 1957. **C. H. Boehringer Sohn.** Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów chemicznych. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności.

VASCULAT

39713. 28.2 1957. 3.7 1957. **C.H. Boehringer Sohn.** Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności, p-metyloaminoetanolofofenol (środek leczniczy).

SYMPATOL

39714. 28.2 1957. 3.7 1957. **C. H. Boehringer Sohn.** Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności.

BUSCOPAN

39715. 28.2 1957. 3.7 1957. **C. H. Boehringer Sohn**. Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności.

ALUDRIN

39716. 2.3 1957. 3.7 1957. **Dr Karl Thomae G. m. b. H.** Biberach/Riss, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** środki lecznicze, zwłaszcza środki przeciwreumatyczne.

FINALGON

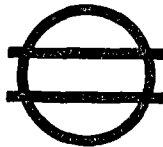
39717. 2.3 1957. 3.7 1957. **Dr Karl Thomae G. m. b. H.** Biberach/Riss, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** lekarstwa, środki chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, wyroby farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki kielkobójcze i bakterio-bójcze (środki dezynfekcyjne do konserwowania żywności).

DULCOLAX

39718. 19.3 1957. 3.7 1957. **South African Co-Operative Citrus Exchange Limited**. Pretoria, Unia Południowo-Afrykańska. Sprzedaż owoców. **Towary:** owoce świeże.

OUTSPAN

39719. 10.10 1956. 4.7 1957. **Accumulatoren - Fabrik Aktiengesellschaft**. Hagen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka akumulatorów. **Towary:** elektryczne elementy, baterie pierwotne i wtórne oraz ich części.

39720. 28.12 1956. 4.7 1957. **Deutsche Edison-Akkumulatoren - Company G.m.b.H.** Frankfurt nad Menem, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka akumulatorów. **Towary:** akumulatory elektryczne, ich części i osprzęt.

DEAC

39721. 6.4 1957. 5.7 1957. **Wytwórnia Kosmetyków i Perfumerii „Cazimi“ Janina Stuermer**. Łódź, Polska. Wytwórnia kosmetyków i perfumerii. **Towary:** wody kwiatowe, perfumy, kremy, pudry.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach czerwonym, czarnym i złotym.

39722. 10.11 1956. 6.7 1957. **Vulkan, narodni podnik**. Hradek, Czechosłowacja. Fabryka wyrobów gumowych. **Towary:** wyroby gumowe, przerwy.

PRIMEROS

39723. 22.1 1957. 6.7 1957. **Continental Gummi-Werke Aktiengesellschaft**. Hannover, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** nakrycia głowy, gumowe torby do kapeluszy, obuwie, kałosze i ich części, kamasze, wyroby pończosznicze, odzież, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, nieprzemakalne tkaniny gumowane, szelki, gorsety, rękawiczki, czepki kąpielowe, potniki, podwiązki, zbiorniki klozetowe, nocniki, bezpieczniki do gazu, miechy, bidety, grzebienie, szczotki, rzemienie, miśeczki do golenia, gumowe gruszki i rurki do rozpylaczy, materiały uszczelniające i pakunki wykonane całkowicie lub częściowo z gumy, materiały otulinowe i izolacyjne, wyroby azbestowe, taśmy i węże izolacyjne, poduszki, uszczelki do okien, pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, samochody, ich części i osprzęt, opony, dętki, pasta i taśmy do naprawy, okucia do uprząży i do pojazdów, gumowe podkładki i ochraniacze do podków, siodła, chomąta, nakolanniki i bandaże dla koni, strzemiona, materiały do wyściełania mebli, bandy bilardowe, guma, namiastki gumy i wyroby z nich do celów technicznych, parasole, laski, nakładki gumowe do parasoli i lasek, przybory podróżne, kubki gumowe, butelki gumowe, poduszki do nadmuchiwania, pasy do transporterów wykonane całkowicie lub częściowo z gumy, fartuchy operacyjne, części maszyn do pisania wykonane z gumy, węże, gumowe podstawki pod butelki i szklanki, wyżymaczki, maszynki do czyszczenia noży, narzędzia stajenne i ogrodnicze, poduszki gumowe, tapety gu-

mowe, maszyny i aparaty do powielania, przybory gimnastyczne i sportowe, derki, worki, żagle, dywany, materiały dziane i tkane, filc, zelówki, obcasy gumowe, odzież gumowa i azbestowa, gumowe płaszcze, fartuchy, odzież ochronna, rękawiczki gumowe, grzebienie gumowe, gąbki, szczotki gumowe, przybory toaletowe z gumy i celuloиду, roztwory gumowe, wyroby z rogu, kości, celuloidu i tworzyw sztucznych, pasy napędowe, przybory domowe i kuchenne wykonane całkowicie lub częściowo z gumy, okładziny i wykładziny do naczyń i zbiorników, materiały gumowe i impregnowane zawierające gumę, tkaniny chroniące przed działaniem gazów.

CONTINENT

39724. 27.2 1957. 6.7 1957. **Warszawskie Towarzystwo Handlu Herbatą A. Długokęcki i W. Wrześniewski Spółka z ogr. odp.** Warszawa, Polska. Hurtowy handel towarami kolonialnymi. **Towary:** herbata, kawa, cykorja, kakao.

39725. 1.4. 1957. 6.7 1957. **Południowe Zakłady Obuwia Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Chełmek, Polska. Wytwórnia obuwia. **Towary:** obuwie.

39726. 28.2 1957. 3.7 1957. **C. H. Boehringer Sohn.** Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki kiełkobójcze i bakteriobójcze, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności.

PRELUDIN

39727. 2.5 1957. 10.7 1957. **Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Toruń, Polska.

Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** kopalniane wyłączniki sterownicze ognioszczelne, kopalniane wyłączniki sterownicze wodoszczelne, elektromagnetyczne przekaźniki adhezyjne, kopalniane zespoły wiertarkowe ognioszczelne, kopalniane transformatory ognioszczelne, sprzęgła górnicze, kopalniane złącza przewodów, wyłączniki sterownicze, kopalniane skrzynki przelotowe, przyciski ognioszczelne, wyłączniki i przełączniki robocze walcowe, wyłączniki i przełączniki ręczne dźwigniowe, skrzynki bezpiecznikowe, podstawy bezpiecznikowe, oporniki chromoniklowe rozruchowe, trakcyjne grzejniki na prąd hamowania, oporniki żeliwne, dźwigowe zwalniające hamulcowe, dźwigowe wyłączniki krańcowe prądu głównego, trakcyjne wyłączniki samoczynne, dźwigowe centralne zbieracze prądu, dźwigowe głowice bębna kablowego, dźwigowe gniazda, odbieraki prądu, solenoidy hamulcowe, izolatory odciągowe, skrzynki: puste, szynowe, miernikowe, licznikowe z przekładką prądu i amperomierza, z transformatorami, z lampkami i przyciskami, z wyłącznikiem, ze stycznikami; skrzynki do zabezpieczenia obwodów świetlnych, mufy kablowe, zestawy wyłącznikowe i przełącznikowe, zespoły sterownicze obrabiarek, łączniki uniwersalne.

39728. 18.5 1957. 10.7 1957. **Pomorskie Zakłady Budowy Maszyn.** Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** łamacze, kruszarki, gniotowniki, młyny, koparki wielonaczyniowe, urządzenia mineralno-ceramiczne, urządzenia dla cementowni.

39729. 8.2 1957. 3.7 1957. **E. Merck Aktiengesellschaft.** Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna.

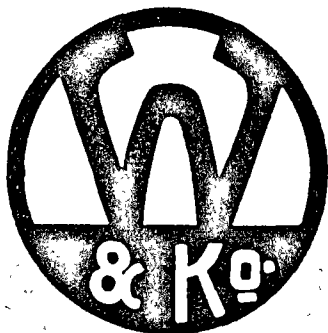
Fabryka preparatów chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** środki do zaprawiania nasion.

ALDRIXIN

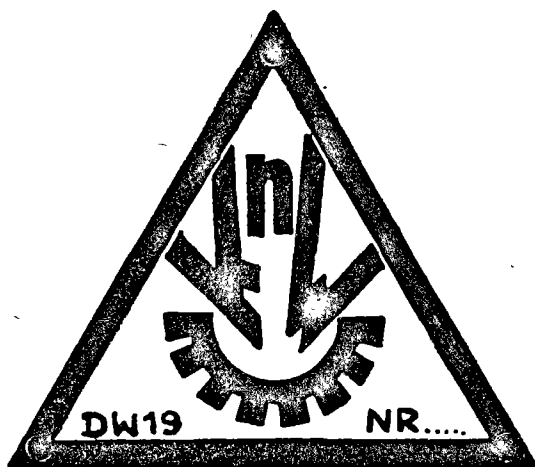
39730. 17.4 1957. 8.7 1957. **Kłodzkie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego.** Kłodzko, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wina, dżemy, marmolady, powidła, kompoty, koncentraty pomidorowe, konserwy warzywne.

39731. 10.11 1956. 9.7 1957. **Koh-i-noor Spojené Kovoprůmyslové závody, národní podnik.** Praga, Czechosłowacja. Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** wyroby metalowe, igły, guziki.

39732. 11.2 1957. 12.7 1957. **Krośnieńskie Zakłady Przemysłu Terenowego.** Krosno n. Wisłokiem, Polska. Wytwórnia odlewów. **Towary:** płyty kuchenne.

39733. 3.6 1957. 12.7 1957. **Wytwórnia Napojów i Aromatów „Aroma“ inż. M. Karge — inż. I. Klass.** Legnica, Polska. Wytwórnia napojów i aromatów. **Towary:** napoje orzeźwiające, orzeźwiająco-wzmacniające i orzeźwiająco-odżywcze (witaminizowane).

POLA

39734. 18.3 1957. 15.7 1957. **Przedsiębiorstwo Konfekcji Odzieżowej Nr 2.** Sieradz, Polska. Wytwórnia konfekcji odzieżowej. **Towary:** płaszcze sukienne górnicze, ubrania drelichowe, kombinezony.

39735. 10.10 1956. 17.7 1957. **Accumulatoren-Fabrik Aktiengesellschaft.** Hagen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka akumulatorów. **Towary:** aparaty elektryczne, zwłaszcza akumulatory, ich części i osprzęt, jak płyty elektrodowe, naczynia do elementów, listwy łącznikowe do elementów, podstawy do elementów, izolatory, na których są ustawione elementy lub podstawy do elementów, tablice rozdzielcze, wyłączniki ogniów, przełączniki, automatyczne włączniki i wyłączniki, przekaźniki, bezpieczniki ołowiane.

AFA

39736. 22.11 1956. 17.7 1957. **Spółdzielnia Pracy Galanteryjno-Kaletnicza „Rozwój”.** Kalisz, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby papiernicze i introligatorskie, artykuły podróżnicze, zwłaszcza torby, teki i tornistry ze skóry i z mas plastycznych.

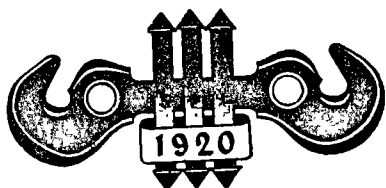

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39737. 10.4 1957. 17.7 1957. **Spółdzielnia Pracy im. Obrońców Pokoju.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wód gazowych, lodów i przetworów owocowych. **Towary:** lemoniada, oranżada, napoje owocowe, soki i moszcze owocowe, marmolady, dżemy konfitury, inne przetwory owocowe, lody cukiernicze.

FRUCTO - VIT

39738. 6.5 1957. 17.7 1957. **Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Ostrów” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Ostrów Wlkp., Polska. Wytwórnia taboru kolejowego. **Towary:** tabor kolejowy wszelkiego rodzaju, zwłaszcza wagony.

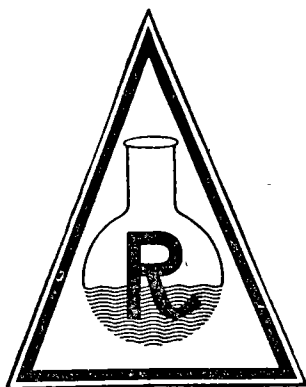

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39739. 6.5 1957. 17.7 1957. **Fabryka Maszyn Zawiercie.** Zawiercie, Polska. Fabryka maszyn. **Towary:** maszyny budowlane i ceramiczne.

ZAFAMA

39740. 22.5 1957. 17.7 1957. **Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Tłoczywo”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych i bakelitowych oraz rozlewnia benzyny. **Towary:** wyroby bakelitowe, jak pudełka do mydła i proszku, szklanki zwykłe i składane, uchwyty do antygronów, gwizdki, środek do czyszczenia płóciennych pantofli, rozpuszczalniki, rozcieńczalniki, wosk do podłóg.

39741. 12.6 1957. 17.7 1957. **Fabryka Kosmetyków „Ewa” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Łódź, Polska. Fabryka kosmetyków. **Towary:** środek do prania.

KOKOSAL

39742. 28.12 1956. 18.7 1957. **VEB Schnittwerkzeug und Metallwarenfabrik.** Klingenthal, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** narzędzia, drobne wyroby żelazne, kształtki metalowe obrobione maszynowo i ręcznie, szpule do filmów, przybory domowe i kuchenne, narzędzia rolnicze.

39743. 22.1 1957. 18.7 1957. **VEB Reichenbacher Naben- und Kupplungswerke.** Reichenbach, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka pojazdów. **Towary:** rowery, motocykle, samochody, wózki transportowe, piasty do kół, piasty wolnobiegowe, piasty hamulcowe, piasty z przekładniami biegów, łożyska przykorbowe, sprzęgła do samochodów i motocykli, silniki spalinowe do samochodów i motocykli.

FUS

39744. 29.5 1957. 12.8 1957. **Olsztyńskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Olsztyn, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** świece, pasty do obuwia, pasty do podłóg, pasty polerownicze; szafy garderobiane, toaletki, stoliki pod radio.

39745. 4.7 1957. 13.8 1957. **Stargardzkie Zakłady Farmaceutyczne Przedsiębiorstwo Państwowe.** Stargard Gd., Polska. Wytwórnia preparatów farmaceutycznych. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

STARFANIL

39746. 21.1 1957. 19.7 1957. **VEB Elektrogeräte-werk Suhl**, Suhl, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn elektrycznych. **Towary:** elektryczne maszyny do strzyżenia bydła, koni i nierogacizny, elektryczne przyrządy do pasienia bydła, elektryczne suszarki do włosów, elektryczne maszyny do golenia i do strzyżenia.

39747. 23.2 1957. 19.7 1957. **VEB Bau-Vibrier-maschinen**, Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. **Towary:** wibracyjne przyrządy do ubijania i utrzymania.

39748. 2.3 1957. 19.7 1957. **Société des Usines Chimiques Rhone — Poulenc Société anonyme**, Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby farmaceutyczne, weterynaryjne, higieniczne i dietetyczne, plastry, materiały opatrunkowe, materiały do plombowania zębów, masa wyciskowa, środki dezynfekcyjne, środki do tępienia roślin i zwierząt.

STREPANTINE

39749. 19.3 1957. 19.7 1957. Pierwsz. 20.11 1956 (Czechosłowacja). **Dental národní podnik**, Praga, Czechosłowacja. Wytwórnia miękkiego wosku syntetycznego do wyrobu protez. **Towary:** miękki wosk syntetyczny do wyrobu protez.

MOLLACRYL

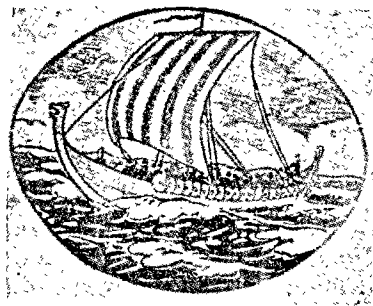
39750. 1.4 1957. 19.7 1957. **Gumon národní podnik**, Bratislava, Czechosłowacja. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** elektroizolacyjne płyty z papieru i tworzywa bakelitowego.

KARTIT

39751. 28.2 1957. 25.7 1957. **Zakłady Wytwórcze Transformatorów „M-3”**, Łódź, Polska. Wytwórnia transformatorów. **Towary:** transformatory, spawarki punktowe.

39752. 7.7 1956. 26.7 1957. **Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelfaktieselskab**, Oslo, Norwegia. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki chemiczne do celów rolniczych, leczniczych i fotograficznych, nawozy naturalne i sztuczne, substancje wybuchowe, ogień sztuczny, barwniki, kleje i inne środki klejące; środki dezynfekcyjne, opatrunki chirurgiczne, materiały opatrunkowe.

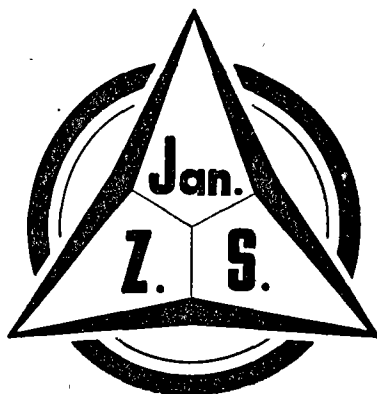

39753. 8.5 1957. 26.7 1957. **Myślenickie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe**, Myślenice, Polska. Wytwórnia mebli i kuźni polowych. **Towary:** kuźnie polowe, meble (szafy).

39754. 20.5 1957. 30.7 1957. **Janikowskie Zakłady Sodowe w budowie**, Janikowo, Polska. Wytwórnia sody. **Towary:** soda.

39755. 4.5 1957. 19.7 1957. **Zofia Giebułtowicz**, Kraków, Polska. Laboratorium kosmetyczne. **Towary:** wyroby kosmetyczne, jak kremy, mlecza, róże, pomadki, tusze i galaretki.

nr rej. 39754

nr rej. 39755

39756. 3.6 1957. 2.8 1957. Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego „Trykot”. Łódź, Polska. Wytwórnia artykułów dziewiarskich. Towary: bielizna i odzież dziecięca z dzianin wełnianych, stylonowych, bawełnianych, jedwabnych i mieszanych.

39757. 23.1 1957. 21.7 1957. VEB Reichenbacher Naben- und Kupplungswerke. Reichenbach, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka pojazdów. Towary: rowery, motocykle, samochody, wózki transportowe, piasty do kół, piasty wolnobiegowe, piasty wolnobiegowe z hamulcem, łożyska przykorbowe, piasty z przekładniami biegów, sprzęgła do samochodów i motocykli, silniki spalinowe do samochodów i motocykli, części wymienionych wyrobów.

SACHS

39758. 10.10 1956. 23.7 1957. Accumulatoren-Fabrik Aktiengesellschaft. Hagen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka akumulatorów. Towary: akumulatory elektryczne i ich osprzęt, elementy galwaniczne i ich części.

VARTA

39759. 10.10 1956. 23.7 1957. Pertrix-Union G. m. b. H. Ellwangen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów elektrotechnicznych i chemicznych. Towary: baterie, elementy i aparaty prądu stałego oraz ich osprzęt, chemikalia do celów elektrotechnicznych, materiał przewodzący, lampy, zapalniczki.

Pertrix

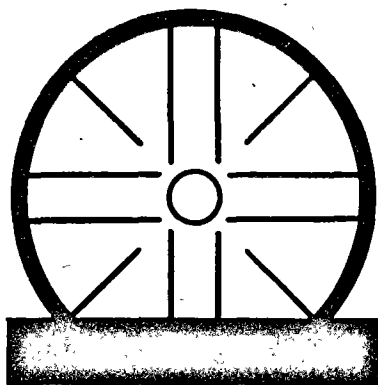
39760. 10.10 1956. 23.7 1957. Accumulatorenfabrik Berga G.m.b.H. Rastatt, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka akumulatorów. Towary: akumulatory elektryczne, elementy galwaniczne i ich części.

Berga

39761. 29.12 1956. 24.7 1957. VEB Werkzeugmaschinenfabrik Zerbst. Zerbst, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. Towary: maszyny do natrysku metali.

39762. 29.12 1956. 24.7 1957. VEB Werkzeugmaschinenfabrik Zerbst. Zerbst, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. Towary: średnie i duże tokarki z poziomo umieszczonym wrzecionem głównym.

39763. 23.1 1957. 24.7 1957. **VEB Reichenbacher Naben-und Kupplungswerke.** Reichenbach, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka pojazdów. **Towary:** piasty wolnobiegowe, piasty wolnobiegowe z hamulcem, piasty wolnobiegowe z przekładnią biegów, silniki spalinowe do samochodów i motocykli, części wymienionych wyrobów.

TORPEDO

39764. 2.2 1957. 24.7 1957. **Röhm & Haas G. m. b. H.** Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, masa z żywicy sztucznej, masa wyciskowa do celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, pokosty, lakiery, żywica sztuczna w postaci proszku i płynu, kleiwa, szkło nie rozpryskujące się, szkło, namiastki szkła, szkło organiczne w postaci płyt, bloków, sztab i rur oraz wyroby z nich, świeczniki, abażury, przyrządy oświetleniowe i ich części, szczecina, wyroby szczotkarskie, pędzle, przybory higieniczne i kosmetyczne, szych, części pojazdów lądowych, powietrznych i wodnych, szyby boczne, szyby oddzielające, szyby przeciwbaskowe i chroniące od wiatru, szyby do tablic rozdzielczych, wskaźniki kierunku, guma twarda, namiastki gumy i wyroby z nich do celów technicznych, przedmioty z tworzyw sztucznych obrabiane mechanicznie i sposobem wtryskowym, manekiny do celów krawieckich, fryzjerskich i dekoracyjnych, stojaki, uchwyty, podstawy, ławki, wyroby z rogu, szyldkretu, fiszbinu, kości słoniowej, masy perłowej, bursztynu i pianki morskiej, wyroby tokarskie, instrumenty lekarskie, przyrządy higieniczne, wkładki do obuwia, sztuczne członki, oczy i zęby; obrabiane mechanicznie i sposobem wtryskowym części przyrządów do celów fizycznych, chemicznych, optycznych i elektrotechnicznych, zwłaszcza przyrządów pomiarowych, nawigacyjnych, wagowych, sygnalizacyjnych, mierniczych, kontrolujących, fotograficznych i radiowych; szyby i obudowy do aparatów i maszyn, obrabiane mechanicznie i sposobem wtryskowym przedmioty i kształtki z tworzyw sztucznych do celów technicznych, wyroby z tworzyw sztucznych, części maszyn do pisania i do liczenia, części przyrządów do gospodarstwa domowego, biurowych

i restauracyjnych, pudełka, puszki, łyżki, widelce do sałatek, lichtarze, meble, okucia do mebli, płyty stolowe, lustra, parawany, szyldy, litery, klisze drukarskie, przedmioty sztuki wykonane z tworzyw sztucznych, przybory do rysowania, przybory biurowe, pomoce szkolne, środki do konserwowania drewna, materiały i części budowlane z tworzyw sztucznych w postaci płyt, bloków, sztab i rur do wyrobu przezroczystych i przepuszczających światło sufitów i ścian.

PLEXI

39765. 9.3 1957. 24.7 1957. **Société Rhovyl, Société Anonyme.** Paryż, Francja. Wytwórnia nici, tkanin i ubrań. **Towary:** nici, tkaniny; ubrania.

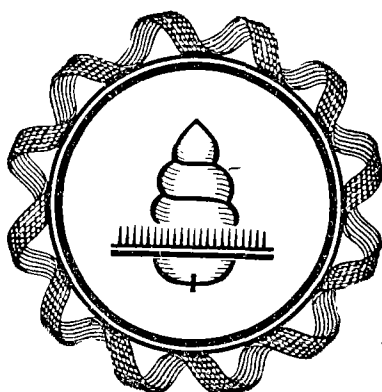
THERMOVYL

39766. 3.4 1957. 24.7 1957. **Allgemeine Elektrizitäts-Gesellschaft.** Berlin, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka maszyn i przyborów elektrotechnicznych. **Towary:** aparaty oświetleniowe, lampy jarzeniowe, łukowe i rtęciowe, przyrządy oświetleniowe, podstawy, oprawy, elektryczne aparaty do ogrzewania i gotowania, piece elektryczne, kuchenki elektryczne, płytki grzejne, piekarniki, aparaty i przyrządy do suszenia i wentylacji, elektryczne piece łukowe, środki izolacyjne, materiały do izolacji elektrycznej, rurki izolacyjne, materiały do budowy nawierzchni kolejowych, zwrotnice, sceny przesuwne, nadziemne i podziemne przewody doprowadzające prąd, urządzenia do sygnalizacji kolejowej, aparaty zabezpieczające do użytku w kolejnictwie, wyroby z drutu, przewody elektryczne, kable elektryczne, materiały i osprzęt do przewodów wolnych, kształtki metalowe, pojazdy, lokomotywy elektryczne, wozy o napędzie elektrycznym do pociągów, kolejek i tramwajów, elektromobile, wozy akumulatorowe, wozycysterny do benzyny, pojazdy silnikowe lądowe i wodne, aparaty elektrotechniczne, elektryczne urządzenia sygnalizacyjne, przełączniki, bezpieczniki, aparaty sterujące, regulatory, startery, prostowniki, oporniki, tablice rozdzielcze, elektromagnesy, urządzenia zabezpieczające przed nadmiernym przeciążeniem linii, hamulce elektryczne, aparaty rentgenowskie, wyłączniki czasowe, instrumenty elektryczne, automaty, elektryczne instrumenty pomiarowe, liczniki, szybkościomierze, aparaty rejestrujące, maszyny, dynamomaszyny, elektromotory, maszyny o napędzie elektrycznym, siłownie, maszyny parowe, turbiny parowe i gazowe, maszyny o napędzie spalinowym, silniki na ropę, gaz i benzynę, silniki dieselowskie, transformatory, pompy, miechy, maszyny wiertnicze do kamieni, obrabiarki, elektryczne maszyny spawalnicze, maszyny do pisania, przyrządy domowe, kuchenne i rolnicze, przyrządy do przenoszenia dźwięków, radiodbiorniki, radionadajniki, głośniki, wyroby fotograficzne i drukarskie, opisy, broszury, rysunki, fotografie, prospekty, cenniki, techniczne książki

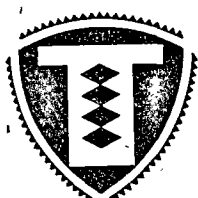
pomocnicze, papiery handlowe, porcelana, izolatory, podpory do izolatorów, zegary elektryczne, centralne urządzenia zegarowe.

A. E. G.

39767. 10.4 1957. 24.7 1957. **Bielskie Zakłady Obić Zgrzebnych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Bielsko-Biała, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** ściernice ręczne dla przędzalń, klepki uigłone dla zakładów włókien łykowych, wyroby skórzane dla przędzalń, obicia zgrzebne dla przędzalń.

39768. 21.5 1957. 26.7 1957. **Tomaszowskie Zakłady Wyrobów Filcowych.** Tomaszów Mazowiecki, Polska. Wytwórnia wyrobów filcowych. **Towary:** pantofle filcowe dziecięce i młodzieżowe.

39769. 24.5 1956. 27.7 1957. **VEB Mimosa Dresden.** Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna, Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych (fotograficzne papiery, klisze, błony i chemikalia), kształtki

metalowe wytwarzane maszynowo i ręcznie, walcowane i odlewane części budowlane, metale szlachetne, wyroby z aluminium, przyrządy fizyczne, chemiczne, optyczne, fotograficzne i kinematograficzne, automaty, wyroby fotograficzne, preparaty skrobiowe, zegary i ich części.

39770. 4.9 1957. **L. Leichner.** Berlin, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka kosmetyków. **Towary:** środki kosmetyczne i higieniczno-kosmetyczne w postaci stałej, płynnej oraz w postaci płatków, perfumy, wody kwiatowe, płyny perfumowane i wody kolońskie, wody do włosów, mydła, preparaty kosmetyczne do kąpieli, pudry wszelkiego rodzaju, szminki, pomady, brylantyna, środki do pielęgnacji paznokci, kremy kosmetyczne, saszety, środki do ochrony skóry, środki do pielęgnowania zębów.

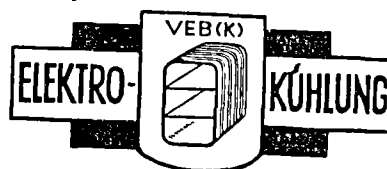
39771. 26.9 1956. 27.7 1957. **VEB Elektrochemisches Kombinat Bitterfeld.** Bitterfeld, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka artykułów chemicznych. **Towary:** środki do tępienia zwierząt, produkty chemiczne do celów przemysłowych, środki dezynfekcyjne.

SILVEXOL

39772. 27.9 1956. 27.7 1957. **VEB Triumphator-Werk.** Mölkau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn do liczenia. **Towary:** maszyny do liczenia, ich osprzęt i części zamienne.

39773. 10.11 1956. 27.7 1957. **VEB/K/ Elektro-Kühlung.** Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka urządzeń chłodniczych. **Towary:** lodówki (także na niskie temperatury) w postaci mebli, lo-

dówki w postaci mebli dla celów laboratoryjnych, lodówki przemysłowe, chłodnie na niskie temperatury w postaci szafek i skrzyń, chłodnie z obiegiem rozтворów soli, szafki-chłodnie segregacyjne do mleka, szafki „Bluko”, podręczne urządzenia do wytwarzania lodu surowego, techniczne urządzenia dla chłodni.

39774. 28.12 1956. 27.7 1957. **VEB Elbe-Werk Rosslau.** Rosslau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. **Towary:** maszyny parowe, turbiny parowe, pompy parowe, silniki parowe, silniki spalinowe, metalowe części powyższych maszyn, drobne wyroby żelazne, wyroby blaszane, narzędzia rolnicze, maszyny i ich części, kształtki metalowe obrabiane maszynowo i ręcznie.

39775. 29.2 1956. 27.7 1957. **Hoffmann's Stärkefabriken A. G. Aktiengesellschaft.** Salzufflen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka preparatów skrobiowych i środków do prania. **Towary:** skrobia, preparaty i dodatki skrobiowe, środki i dodatki do prania, soda do bielenia, mydło, szare mydło, proszek mydlany, proszek do prania, farbka, boraks toaletowy, gliceryna, parafina, farbka do prania, sól szczawikowa, potas, środki perfumeryjne i kosmetyczne, olejki eteryczne, środki do usuwania plam, środki chroniące przed rdzą, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do skór), środki do szlifowania.

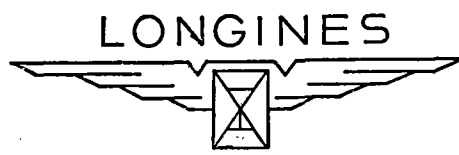

39776. 29.12 1956. 27.7 1957. **Hoffmann's Stärkefabriken A. G. Aktiengesellschaft.** Salzufflen. Nie-

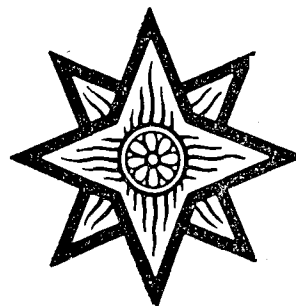
miecka Republika Federalna. Fabryka preparatów skrobiowych i środków do prania. **Towary:** skrobia, preparaty i dodatki skrobiowe, środki i dodatki do prania, artykuły używane do prania.

39777. 8.1 1957. 27.7 1957. **Compagnie des Montres Longines Francillon S.A. (Longines Watch Co. Francillon Ltd).** St.-Inior, Szwajcaria. Fabryka zegarków. **Towary:** łańcuszki i bransoletki do zegarków; zegarki i mechanizmy zegarowe oraz ich części.

39778. 4.2 1957. 27.7 1957. **British-American Tobacco Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** tytoń przerobiony i nie przerobiony.

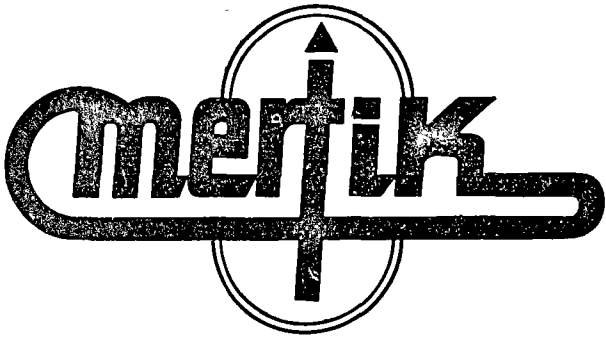

39779. 18.2 1957. 27.7 1957. **Pritchett & Gold and E.P.S. Company Limited.** Dagenham Dock, Essex, Wielka Brytania. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** elektryczne akumulatory i ich części, materiały do filtrowania składające się z substancji chemicznych.

PORVIC

39780. 27.2 1957. 27.7 1957. **VEB Messgerätekwerk Quedlinburg.** Quedlinburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** fizyczne przyrządy pomiarowe i wskaźnikowe, wskaźnikowe piszące i regulacyjne przyrządy do pomiaru temperatury i ciśnienia, przyrządy chemiczne, regulatory graniczne i kontaktowe wyposażone w optyczne urządzenia

wskaźnikowe dotyczące funkcyjnego działania regulatora, przyrządy elektrotechniczne, przyrządy do sygnalizacji okrętowej, przyrządy sygnalizacyjne, przyrządy pomiarowe i dozoru, przyrządy do mierzenia i dozoru zimna.

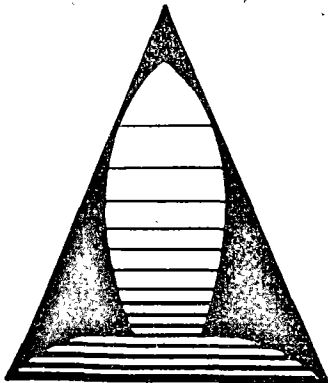
39781. 8.5 1957. 29.7 1957. Wyrskie Zakłady Budowy Urządzeń Chemicznych. Wiry, Polska. Wytwórnia aparatury i urządzeń chemicznych. Towary: aparatura i urządzenia chemiczne.

39782. 17.4 1957. 31.7 1957. VEB Reifenwerk Fürstenwalde. Fürstenwalde, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka opon do pojazdów. Towary: opony do pojazdów silnikowych.

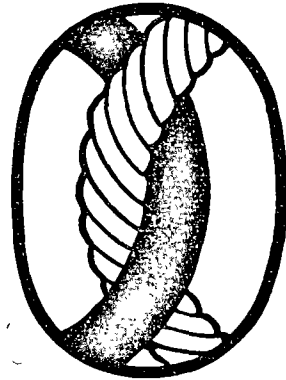

39783. 27.3 1957. 1.8 1957. Spółdzielnia Pracy „Tworzywo”. Gdynia, Polska. Wytwórnia wyrobów,

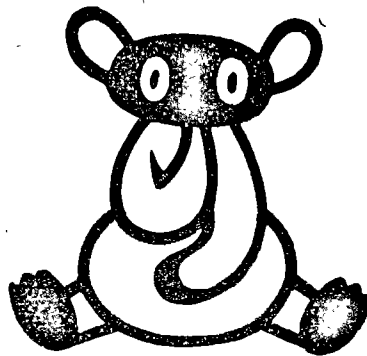

wymienionych w wykazie towarów. Towary: siatki, fartuchy damskie, dziewczęce i dziecięce, płaszcze damskie, pelerynki dziecięce, sandały damskie i dziewczęce, śniadaniówki, koszyki, paski damskie, kaptury przeciwdeszczowe, maskotki.

39784. 24.5 1957. 1.8 1957. Powiatowa Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy Usług Rzemieślniczych im. „1 Maja”. Kartuzy, Polska. Wytwórnia obuwia, bielizny i wyrobów tapicerskich. Towary: wyroby tapicerskie; obuwie, bielizna męska, damska i dziecięca.

39785. 24.5 1957. 1.8 1957. Spółdzielnia Inwalidów im. P.K.W.N. Pabianice, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: tkaniny jedwabne, materiały dekoracyjne, kapy.

39786. 11.4 1957. 3.8 1957. Inwalidzka Spółdzielnia Chemiczna „Pokój”. Kraków, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych. Towary: pasta do obuwia, pasta do podłóg, воск do podłóg.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39787. 4.5 1957. 6.8 1957. **Stołeczne Zakłady WYROBÓW SKÓRZANYCH PRZEMYSŁU TERENOWEGO PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów skórzanych. **Towary:** galanteria skórzana, jak teczki, aktówki, torby damskie i portfele; obuwie.

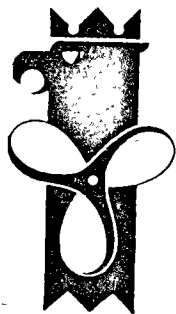
39788. 8.6 1957. 7.8 1957. **Radomskie Zakłady Przemysłu Terenowego.** Radom, Polska. Wytwórnia mebli. **Towary:** meble.

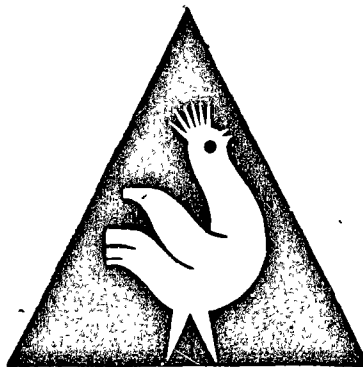
39789. 8.6 1957. 5.8 1957. **Tyskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Tychy-Wilkowyje, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** oranżada, oranżada witaminizowana, lemoniada, woda sodowa.

39790. 7.5 1957. 14.8 1957. **Stocznia Szczecińska.** Szczecin, Polska. Budowa statków. **Towary:** parowce, kutry rybackie, windy ładunkowe, windy kotwiczne, windy cumownicze, pługi odsnieżne, piece, piece do etażowego c. o., chwytniki portowe, wskaźniki położenia steru, bezpieczniki gazowe, skrzynki rozdzielcze, urządzenia jezdne i obrotowe do suwnic budowlanych, maszynowe klucze oczkowe.

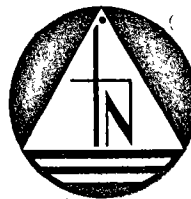
39791. 7.2 1957. 16.8 1957. **Spółdzielnia Pracy WYROBÓW z Tworzyw Sztucznych i Mas Plastikowych „Tworzywo”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** grzebienie z mas plastycznych celuloidowe i galalitowe, grzebienie polistyrenowe, styłonowe i wtryskowe, usztywniacze do kołnierzyków celuloidowe, łyżki do pantofli galalitowe, guziki bakelitowe, klamry do płaszczy galalitowe; korki z mocznika do zamknięć pałakowych (do piwa i oranżady), zapinki do włosów celuloidowe.

39792. 19.4 1957. 17.8 1957. **Fabryka Artykułów Ściernych Przedsiębiorstwo Państwowe.** Sosnowiec, Polska. Wytwórnia papierów i płócien ściernych. **Towary:** papiery i płótna ścierne.

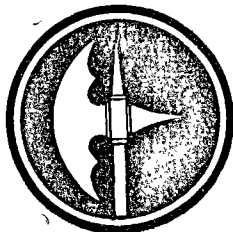
39793. 19.4 1957. 17.8 1957. **Bydgoska Fabryka Narzędzi.** Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia pilników i narzędzi tnących. **Towary:** pilniki i narzędzia tnące, jak nawiertaki, frezy trzpieniowe do ręcznych przyrządów z napędem mechanicznym, skrobaki.

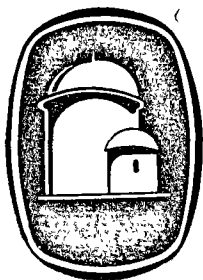
39795. 19.4 1957. 17.8 1957. **Fabryka Pił i Narzędzi Przedsiębiorstwo Państwowe.** Wapiennica k. Bielska, Polska. Wytwórnia pił i wiertel. **Towary:** brzeszczoty pił trakowych, pił do metali, pił do drewna, pił łańcuchowych, wiertel krętych skręcanych i noży do strugarek.

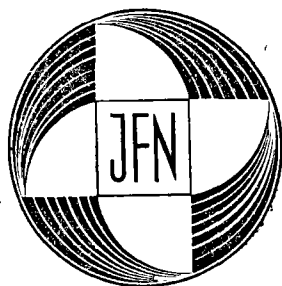
39794. 19.4 1957. 17.8 1957. **Częstochowska Fabryka Narzędzi.** Częstochowa, Polska. Wytwórnia przyrządów do gwintowania i wiercenia. **Towary:** głowice gwinciarskie promieniowe Pittlera, głowice gwinciarskie do rur, uchwyty trzyszczękowe do wiertarek, roztlaczarki do rur, przyrządy do gwintowania z przyspieszonym ruchem zwrotnym, kły tokarskie.

39796. 19.4 1957. 17.8 1957. **Cieszyńska Fabryka Narzędzi Przedsiębiorstwo Państwowe.** Cieszyn, Polska. Wytwórnia narzędzi rzemieślniczych. **Towary:** szlifierki ręczne, wiertarki ręczne i piersiowe, wiertarki do podkładów kolejowych, szczypce, nożyce do blachy, klucze rozsuwalne.

39797. 19.4 1957. 17.8 1957. **Fabryka Narzędzi im. Walerego Wróblewskiego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Jelenia Góra, Polska. Wytwórnia narzędzi tnących. **Towary:** frezy walcowe i walcowo-czołowe, rozwiertarki nasadzane, frezy z wstawianymi zębami, rozwiertaki nastawne.

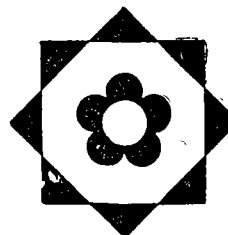

39798. 19.4 1957. 17.8 1957. **Fabryka WYROBÓW Precyzyjnych im. Generała Karola Świerczewskiego**

Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Wytwórnia przyrządów pomiarowych i narzędzi tnących. **Towary:** mikrometry, minimetry, pasametry, płytki wzorcowe, sprawdziany, sprawdziany tłoczko-we i szczękowe, sprawdziany gwintowe; narzędzia tnące, jak narzynki, gwintowniki, głowice frezowe.

39799. 17.7 1957. 20.8 1957. **Spółdzielnia Pracy Stolarzy.** Wschowa, Polska. Wytwórnia mebli. **Towary:** komplety sypialne, mebli mieszkaniowe i biurowe.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

7969.	7.9	1965	33332.	30.6	1967
14808.	23.4	1967	33342.	24.7	1967
14862.	4.5	1967	33349.	24.7	1967
14905.	12.5	1967	33350.	24.7	1967
15049.	8.6	1967	33351.	26.7	1967
15385.	25.8	1967	33367.	28.7	1967
27545.	20.11	1966	33368.	28.7	1967
27744.	18.1	1967	33369.	28.7	1967
27792.	30.1	1967	33374.	28.7	1967
27974.	31.3	1967	33380.	29.7	1967
28006.	14.4	1967	33388.	1.8	1967
28085.	21.5	1967	33389.	1.8	1967
28099.	21.5	1967	33397.	11.8	1967
28130.	29.5	1967	33398.	11.8	1967
28289.	29.7	1967	33399.	11.8	1967
28361.	27.8	1967	33400.	11.8	1967
28396.	28.8	1967	33424.	25.8	1967
28421.	6.9	1967	33425.	25.8	1967
33057.	4.1	1967	33426.	25.8	1967
33188.	10.4	1967	33427.	25.8	1967
33197.	11.4	1967	33428.	25.8	1967
33231.	9.5	1967	33429.	25.8	1967
33232.	9.5	1967	33430.	25.8	1967
33235.	9.5	1967	33439.	28.8	1967
33245.	16.5	1967	33565.	20.10	1967
33272.	31.5	1967	33570.	22.10	1967
33299.	18.6	1967	33571.	22.10	1967
33300.	18.6	1967	33619.	24.11	1967
33313.	24.6	1967	33678.	20.12	1967
33314.	24.6	1967	33686.	20.12	1967
33315.	24.6	1967	33789.	26.2	1968
33316.	24.6	1967			

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych.

7969. Dnia 2.8 1957 r. wykreślono w rejestrze znaków towarowych wpis o wykreśleniu znaku towarowego.

16307, 16926, 16958, 17140. Dnia 12.7 1957 r. wykreślono wpis „Pond's Extract Company, Limited” oraz dokonano wpisu „Chesebrough-Pond's Limited”.

18746. Dnia 13.7 1957 r. wykreślono wpis „Beech-Nut Packing Company” oraz dokonano wpisu „Beech-Nut Life Savers, Inc.”.

23197. Dnia 25.6 1957 r. wykreślono wpis „Life Savers Inc.” oraz dokonano wpisu „Beech-Nut Packing Company”; wykreślono wpis „Beech-Nut Packing Company” oraz dokonano wpisu „Beech-Nut Life Savers Inc.”.

25174, 28389, 28404. Dnia 12.7 1957 r. wykreślono wpis „Pond's Extract Company Limited” oraz dokonano wpisu „Chesebrough-Pond's Limited”.

33057. Dnia 13.7 1957 r. wykreślono wpis „Beech-Nut Packing Company” oraz dokonano wpisu „Beech-Nut Life Savers, Inc.”.

33115. Dnia 25.6 1957 r. wykreślono wpis „Life Savers Corporation” oraz dokonano wpisu „Beech-Nut Packing Company”; wykreślono wpis „Beech-Nut Packing Company” oraz dokonano wpisu „Beech-Nut Life Savers, Inc.”.

33299, 33300. Dnia 17.6 1957 r. wykreślono wpis „PKO Radio Pictures, Inc.” oraz dokonano wpisu „PKO Teleradio Pictures, Inc.”.

33653, 34451. Dnia 12.7 1957 r. wykreślono wpis „Pond's Extract Company Limited” oraz dokonano wpisu „Chesebrough-Pond's Limited”.

35245. Dnia 4.7 1957 r. wykreślono wpis „Zakłady Urzędzeń Kotlarsko-Mechanicznych (Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione Zakład 2” oraz dokonano wpisu „Fabryka Palenisk Mechanicznych Przedsiębiorstwo Państwowe”.

36685. Dnia 12.7 1957 r. wykreślono wpis „Pond's Extract Company Limited” oraz dokonano wpisu „Chesebrough-Pond's Limited”.

38239. Dnia 23.7 1957 r. wykreślono wpis „Fabrique Solvil des Montres Paul Ditisheim Société Anonyme” oraz dokonano wpisu „Fabrique des Montres Solvil et Titus S. A.”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem jest podany numer rejestru znaków towarowych. Prawo z rejestracji znaku towarowego, wpisanego do rejestru pod tym numerem, wygasło na podstawie art. 184 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a znak ten został wykreślony z rejestru.

38444

WYGAŚNIĘCIE OCHRONY

Grubym drukiem jest podany numer rejestru znaków towarowych. Prawo z rejestracji znaku towarowego, wpisanego do rejestru pod tym numerem, wygasło na podstawie art. 184 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384).

9804

ODPOWIEDZI Z DZIEDZINY WYNAŁAZCZOŚCI I ZNAKÓW TOWAROWYCH

Pytanie 15. Co to jest prawo użytkownika uprzedniego oraz prawo użytkownika późniejszego?

Odpowiedź. 1. Prawo użytkownika uprzedniego. Używcem uprzednim jest osoba (fizyczna lub prawna), która przed zgłoszeniem w Polsce przez inną osobę wynalazku lub wzoru (użytkowego lub zdobniczego) do opatentowania lub do rejestracji stosowała go (niejawnie) na ziemiach polskich w dobrej wierze. Dobra wiara oznacza tu przekonanie, że przysługiwało prawo stosowania danego wynalazku lub wzoru. Po udzieleniu patentu na ten wynalazek lub po zarejestrowaniu tego wzoru na rzecz innej osoby użytkownik uprzedni ma prawo nadal korzystać z wymienionego wynalazku lub wzoru w takiej rozciągłości, w jakiej uprzednio z niego korzystał. Prawo to nazywa się prawem użytkownika uprzedniego. Patent lub prawo z rejestracji wzoru nie ma mocy przeciw użytkownikowi uprzedniemu. Prawo użytkownika uprzedniego jest ściśle związane z przedsiębiorstwem, w którym wynalazek lub wzór uprzednio stosowano, i może być przeniesione na inną osobę lub osoby tylko łącznie z tym przedsiębiorstwem.

Rozstrzygnięcie sporów o istnienie lub nieistnienie praw użytkownika uprzednich należy do właściwości sądów powszechnych (sądów wojewódzkich).

Przepisy prawne, normujące prawo użytkownika uprzedniego, są zawarte w art. 9, 24 i 72 (wynalazki) oraz w art. 95, 110 i 158 (wzory) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalaz-

ków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3, poz. 30).

2. Prawo użytkownika późniejszego. Jedną z przyczyn unieważnienia przez Urząd Patentowy PRL patentu na wynalazek lub prawa z rejestracji wzoru (użytkowego lub zdobniczego) jest uprzednie zgłoszenie przez inną osobę w tym Urzędzie tego samego wynalazku lub wzoru o takich samych istotnych znamionach, które doprowadziło do opatentowania lub zarejestrowania wcześniej zgłoszonego wynalazku lub wzoru (wyjaśnienia w sprawie przyczyn unieważnienia patentu na wynalazek oraz prawa z rejestracji wzoru są podane w odpowiedzi na pytanie, zamieszczonej w niniejszym numerze *Wiadomości Urzędu Patentowego*). Osoba (fizyczna lub prawna), która nabyła pod ważnym tytułem i w dobrej wierze prawa z unieważnionego patentu lub z unieważnionej rejestracji wzoru oraz wykonywała je w dobrej wierze co najmniej przez rok, ma prawo do dalszego wykonywania tych praw w takiej rozciągłości, w jakiej wykonywała je w czasie wniesienia skargi o unieważnienie patentu lub rejestracji wzoru, przy czym jest obowiązana płacić właścicielowi wcześniejszego patentu lub zarejestrowanego wzoru należności licencyjne, które w braku porozumienia stron ustala sąd powszechny (sąd wojewódzki) według własnego uznania. Osoba ta nazywa się użytkownikiem późniejszym, a przysługujące jej prawo nazywa się prawem użytkownika późniejszego. Prawo użytkownika późniejszego jest ściśle związane z przedsiębiorstwem, w którym wynalazek lub wzór wykonywano,

i może być przeniesione na inną osobę lub osoby tylko łącznie z tym przedsiębiorstwem.

Rozstrzyganie sporów o istnienie lub nieistnienie praw użytkownicy późniejszych należy do właściwości sądów powszechnych (sądów wojewódzkich).

Przepisy prawne, normujące prawo użytkownika późniejszego, są zawarte w art. 11, 24 i 72 (wynałazki) oraz w art. 97, 110 i 158 (wzory) przytoczonego wyżej rozporządzenia.

(bb)

Pytanie 16. Jakie przepisy prawne stosuje się w postępowaniu przed Urzędem Patentowym PRL w sprawach z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych?

Odpowiedź. Postępowanie przed Urzędem Patentowym PRL w sprawach z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych ustalają przepisy proceduralne, zawarte: 1) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3, poz. 30), 2) w ustawie z dnia 20.12.1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa (Dz. U. Nr 63, poz. 496; Wiad. Urz. Pat. z 1950 r. Nr 1, poz. 2), 3) w ustawie z dnia 18.7.1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 331; Wiad. Urz. Pat. z 1950 r. Nr 5/6, poz. 60) oraz 4) w aktach prawnych, wydanych na podstawie lub w wykonaniu tego rozporządzenia i ustaw, jak również 5) w aktach prawnych, wydanych na podstawie lub w wykonaniu dekretu z dnia 12.10.1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21; Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 2, poz. 15).

Dla przykładu wystarczy wskazać, że przepisy prawne o zgłaszaniu w Urzędzie Patentowym PRL wynalazków, wzorów i znaków towarowych oraz o postępowaniu tego Urzędu, zmierzającym do ich opatentowania lub zarejestrowania, są zawarte w art. 35—45, 120—131 i 193—202 przytoczonego rozporządzenia oraz w zarządzeniach Prezesa Urzędu Patentowego PRL z dnia 31.3.1956 r., dotyczących zgłaszania w tym Urzędzie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Wiad. Urz. Pat. Nr 2, poz. 16 i 17), a przepisy prawne o unieważnieniu patentów oraz rejestracji wzorów i znaków towarowych są zamieszczone w art. 46—52, 132—138 i 203—209 wymienionego rozporządzenia.

Do zagadnień proceduralnych, które nie są unormowane we wskazanych powyżej aktach prawnych, stosują się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. Nr 36, poz. 341 z późniejszymi zmianami; Wiad. Urz. Pat. z 1954 r. Nr 4, poz. 40).

W postępowaniu przed Wydziałem Spraw Spornych i przed Wydziałem Odwoławczym Urzędu Patentowego PRL, których funkcje różnią się od zwykłych funkcji administracyjnych, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 43, poz. 394 z późniejszymi zmianami), jeżeli nie stanowią inaczej szczególnie przepisy proceduralne przytoczonego rozporządzenia o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

(bb)

Pytanie 17. Jakie są przyczyny unieważnienia prawa z rejestracji wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego?

Odpowiedź. Przyczyny unieważnienia prawa z rejestracji wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego wskazuje w sposób wyczerpujący przepis art. 97 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3, poz. 30). Ustala on, że rejestracja wzoru będzie unieważniona o tyle, o ile przy jej dokonaniu brakowało warunków prawnych art. 90, 91 i 92 tego rozporządzenia, czyli gdy zarejestrowany projekt wynalazczy nie miał zdolności rejestrowej. Unieważnienie to — podobnie jak w przypadku patentu — może być całkowite lub częściowe, tzn. że rejestracja wzoru może być unieważniona w całości lub tylko w tej części, której dotyczy przyczyna nieważności. Mogą być więc unieważnione tylko niektóre zastrzeżenia ochronne lub części tych zastrzeżeń.

Przepisy art. 90, 91 i 92 przytoczonego rozporządzenia określają cechy, które warunkują istnienie zdolności rejestrowej, a tym samym ustalają, jakie projekty wynalazcze nie mogą być w Polsce ważne (niezaskarżalnie) zarejestrowane jako wzory użytkowe lub zdobnicze.

Artykuł 90 wspomnianego rozporządzenia stanowi, że ważna jest tylko rejestracja wzorów nowych. Tak jak przy wynalazkach, nowość jest istotną cechą wzorów, nadających się do zarejestrowania. Brak nowości stanowi przeszkodę do dokonania rejestracji oraz jest przyczyną unieważnienia dokonanej rejestracji. Nowym wzorem jest w zasadzie taki wzór, który przed zgłoszeniem go w Urzędzie Patentowym PRL nie był w istotnych swych znamionach, a przy wzorach zdobniczych — w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju, opublikowany w Polsce lub za granicą, ani nie był w Polsce stosowany lub wystawiony na widok publiczny — w sposób o tyle jasny i jawny, że znawca mógł go w przemyśle stosować. Za nowy wzór uważa się w pewnych, ściśle określonych w art. 90 przypadkach także wzór w taki sposób opublikowany, stosowany lub wystawiony na widok publiczny przed zgłoszeniem go w Urzędzie Patentowym.

Przepis art. 91 wymienionego rozporządzenia normuje, że prawo z rejestracji wzoru nie jest ważne o tyle, o ile wzór o takich samych znamionach, a przy wzorach zdobniczych — w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju, był już wcześniej zgłoszony w Polsce do rejestracji jako wzór lub do opatentowania jako wynalazek, a zgłoszenie to doprowadziło do dokonania rejestracji lub udzielenia patentu. Rejestracja później zgłoszonego takiego wzoru, nie mającego zdolności rejestrowej, może być unieważniona.

Według art. 92 cytowanego rozporządzenia są wyłączone od rejestracji, czyli nie mają zdolności rejestrowej wzory, które naruszają prawa określonych osób (np. do wizerunku, do nazwiska itp.), albo są sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami, oraz pomysły, które oczywiście nie nadają się do zastosowania w przemyśle, np. są sprzeczne z zasadami naukowymi. Rejestracja wzoru, dokonana wbrew przepisom art. 92 omawianego rozporządzenia, może być unieważniona.

Należy nadmienić, że oczywiście nie mają zdolności rejestrowej naukowe zasady i naukowe odkrycia, środki żywności, lekarstwa i otrzymane sposobem chemicznym wytwory, jak również sposoby wytwarzania lub sposoby postępowania.

(bb)

Pytanie 18. Jakie przepisy prawne normują sprawę usprawnień administracyjnych?

Odpowiedź. Obok usprawnień z zakresu techniki i organizacji produkcji lub usług, określonych w dekreście z dnia 12.10.1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21; Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 2, poz. 15), rozróżnia się usprawnienia z zakresu administracji państwowej oraz usprawnienia z zakresu administracji gospodarczej, zwane ogólnie usprawnieniami administracyjnymi. Celem tych usprawnień jest ulepszenie funkcjonowania administracji państwowej i gospodarczej, będące niezbędnym czynnikiem realizacji planów ogólnopństwowych.

Ogólne przepisy prawne w sprawie usprawnień administracyjnych są zawarte w zarządzeniu nr 322 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17.11.1956 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w administracji (Monitor Polski Nr 96, poz. 1058; Wiad. Urz. Pat. z 1957 r. Nr 1, poz. 4).

Według wymienionego zarządzenia szczegółowe przepisy prawne, regulujące zagadnienia ruchu racjonalizatorskiego w administracji, wydają ministrowie (kierownicy centralnych urzędów) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych w m. st. Warszawie i w m. Łodzi) w porozumieniu z właściwymi instancjami związków zawodowych.

W *Wiadomościach Urzędu Patentowego* z 1957 r. Nr 4, poz. 50 zostało zamieszczone zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 15.6.1957 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w administracji resortu Ministra Przemysłu Chemicznego.

(bb)

KOMUNIKAT

W Bibliotece Urzędu Patentowego PRL (Warszawa, Al. Niepodległości 188) znajdują się polskie i zagraniczne opisy patentowe (tj. wydane drukiem opisy i rysunki opatentowanych w Polsce lub za granicą wynalazków). Osoby zainteresowane mogą przeglądać w tej Bibliotece opisy patentowe codziennie w godz. 8.30 — 14.30, z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy.

Polskie opisy patentowe, opublikowane w okresie od 1945 r., są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego w cenie 3 zł za egzemplarz. Uspołecznione zakłady pracy otrzymują na zamówienie bezpłatnie opisy patentowe pracowniczych wynalazków — w zakresie interesującej je tematyki.

Urząd Patentowy ogłasza bieżąco w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“ tytuły opatentowanych w Polsce wynalazków oraz tytuły wynalazków, których opisy patentowe zostały w Polsce wydane drukiem.

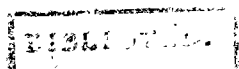
Urząd Patentowy ogłasza również bieżąco w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“ tytuły (oznaczenia) ważniejszych wynalazków, opatentowanych za granicą, których opisy patentowe otrzymał.

Urząd Patentowy nie podaje bieżąco do wiadomości w innym trybie informacji o opatentowanych w Polsce wynalazkach i ogłoszeniu ich drukiem oraz o opisach patentowych, otrzymanych z zagranicy.

ZAWIADOMIENIE

Kolegium Rzeczników Patentowych podaje do wiadomości, że po dniu 31 grudnia 1957 r. nie będzie przyjmować zamówień w sprawie wykonania fotokopii opisów patentowych.

Po wskazanym terminie takie zamówienia można kierować do Centralnego Instytutu Dokumentacji Naukowo-Technicznej, Warszawa 68, Al. Niepodległości 188.

СОДЕРЖАНИЕ

ЧАСТЬ I

Положения, постановления, извещения. Польша. 62. Декрет от 12 октября 1950 г. о рабочем изобретательстве. 63. Положение от 20 декабря 1949 г. об изобретениях и промышленных образцах касающихся обороны государства.

Международные договоры. 64. Ниццейская дипломатическая конференция. 65. Мадридское соглашение о международной регистрации товарных знаков, измененное в Брюсселе 14.12.1900 г., в Вашингтоне — 2.6.1911 г. в Гааге — 6.11.1925 г., в Лондоне — 2.6.1934 г. и в Ницце — 15.6.1937 г. 66. Ниццейское соглашение от 15.6.1957 г. о международной классификации изделий и услуг, для которых употребляются фабричные и товарные знаки. 67. Соглашение между соединенными международными бюро охраны промышленной собственности и бюро охраны литературных и артистических произведений и Европейским советом.

ЧАСТЬ II

68. **Изобретения** — выдача патентов (от № 40495 до № 40656); изменения в реестре; исключения из реестра. 69. **Образцы** — промышленные образцы — выдача свидетельств (от № 11371 до № 11570); художественные образцы — выдача свидетельств (№ 7332); изменения в реестре; исключения из реестров. 70. **Технические усовершенствования** — выдача свидетельств (от № 14589 до № 14965). 71. **Описания изобретательских проектов:** описания изобретений, описания технических усовершенствований и рационализаторских предложений. 72. **Товарные знаки** — выдача свидетельств (от № 39669 до № 39678 и от № 39680 до № 39799); продление срока действия свидетельств на товарные знаки; изменения в реестре; исключения из реестра.

Ответы по вопросам касающимся изобретательства и товарных знаков. Исправления опечаток. Публикации.

INHALT

I. TEIL

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen. Polen. 62. Erlass vom 12.X.1950 betr. das Betriebserfindungswesen. 63. Gesetz vom 20.XII.1949 über Erfindungen und Gebrauchsmuster, die die Landesverteidigung betreffen.

. Internationale Abkommen. 64. Diplomatische Konferenz von Nizza. 65. Madrider Abkommen vom 14.4.1891 über die internationale Registrierung von Fabrik- oder Handelsmarken, revidiert in Brüssel am 14.12.1900, in Washington am 2.6.1911, im Haag am 6.11.1925, in London am 2.6.1934 und in Nizza am 15.6.1957. 66. Uebereinkommen von Nizza vom 15.6.1957 betr. die internationale Klassifikation von Erzeugnissen und Diensten, für die Fabrik- oder Handelsmarken angewendet werden. 67. Abkommen zwischen den Vereinigten Internationalen Büros für den Schutz des gewerblichen Eigentums sowie literarischer — und Kunstwerke und dem Europarat.

II. TEIL

68. **Erfindungen** — Erteilung von Patenten (von No 40495 bis No 40656); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 69. **Muster** — Eintragung von Gebrauchsmustern (von No 11371 bis No 11570) und von Geschmacksmustern (No 7232); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 70. **Technische Vervollkommnungen** — Zeugnisse (von No 14589 bis No 14965). 71. **Beschreibungen von Patenten, technischen Vervollkommnungen und Verbesserungsvorschlägen.** 72. **Warenzeichen** — Eintragung (von No 39669 bis No 39678 und von No 39680 bis No 39799); Verlängerung der Schutzdauer; Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register; Erlöschung des Schutzes.

Antworten aus dem Gebiete des Erfindungswesens und der Warenzeichen. Bekanntmachungen. Berichtigungen.

SOMMAIRE

I-e PARTIE

Législation, informations: Pologne. 62. Decret du 12.X.1950 concernant l'inventivité ouvrière. 63. Loi du 20.XII.1949 sur les inventions et les modèles d'utilité concernant la défense nationale.

Conventions internationales: 64. Conférence diplomatique de Nice. 65. Arrangement de Madrid concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce, du 14.4.1891, révisé à Bruxelles le 14.12.1900, à Washington le 2.6.1911, à La Haye le 6.11.1925, à Londres le 2.6.1934 et à Nice le 15.6.1957. 66. Arrangement de Nice, du 15.6.1957, concernant la classification internationale des produits et des services auxquels s'appliquent les marques de fabrique ou de commerce. 67. Accord entre les Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété industrielle et des oeuvres littéraires et artistiques et le Conseil de l'Europe.

2-me PARTIE

68. **Inventions** — Délivrance de brevets (du No 40495 au No 40656); changements au registre; radiations au registre. 69. **Modèles** — enregistrement de modèles d'utilité (du No 11371 au No 11570) et de dessins (No 7232); changements au registre; radiations des registres. 70. **Perfectionnements techniques** — certificats (du No 14589 au No 14965). 71. **Descriptions des brevets, des perfectionnements techniques et des projets d'amélioration.** 72. **Marques de marchandises** — enregistrement (du No 39669 au No 39678 et du No 39680 au No 39799); prolongation de la protection; changements au registre; radiations du registre; expiration de la protection.

Réponses ayant trait aux inventions et aux marques de marchandises. Annonces. Corrections.

SUMMARY

1-st PART

Legislation, informations: Poland. 62. Decree of 12.X.1950 concerning the workers' inventivity. 63. Law of 20.XII.1949 about inventions and utility models concerning the national defence.

International Arrangements: 64. Diplomatic conference of Nice. 65. Arrangement for the International Registration of Trade Marks, signed at Madrid on April 14, 1891, revised at Brussels on December 14, 1900, at Washington on June 2, 1911, at the Hague on November 6, 1925, at London on June 2, 1934, and at Nice on June 15, 1957. 66. Arrangement of Nice, dated 15.VI.1957, concerning the International Classification of Products and Services to which trade marks are applied. 67. Agreement between the Combined International Bureaux for the protection of industrial property and of literary and artistic works and the Council of Europe.

2-nd PART

68. **Inventions** — grant of patents (from No 40495 to No 40656); changes in the register; cancellations from the register. 69. **Models** — registration of utility models (from No 11371 to No 11570) and of designs (No 7232); changes in the register; cancellations from the registers. 70. **Technical improvements** — certificates (from No 14589 to No 14965). 71. **Descriptions of patents, of technical improvements and of amelioration projects.** 72. **Trade marks** — registration (from No 39669 to No 39678 and from No 39680 to No 39799); extension of the protection; changes in the register; cancellations from the register; expiration of the protection.

Replies in matters regarding inventions and trade marks. Announcements. Corrections.

